

Frans Schoffelmeer doet het licht uit!

Op donderdag 27 juni zijn Tal/DCG en Het Probleem opgehouden te bestaan. Tegelijkertijd is een nieuwe vereniging opgericht: Schaakvereniging Amsterdam West. Op de foto doet Frans Schoffelmeer, qua anciënniteit het oudste lid van Tal/DCG, symbolisch het licht uit.

Tal/DCG is niet meer, Het Probleem evenmin, lang leve Schaakvereniging Amsterdam West!!

Tal Nieuws 352

6 augustus 2013

Laatste clubblad van de op 27 april 2013 ontbonden schaakvereniging Tal/DCG

Inhoudsopgave

2	Van de redactie	Dirk Goes
3	Van de voorzitter	Piet Kooiman
4	Zeven Tal/DCG'ers actief bij Tata	Dirk Goes
5	De magie van Tata	Dirk Goes
5	De magie van Hing Ting Lai	Dirk Goes
9	Vechtschaak in Berkel-Enschot	Dirk Goes
14	In Memoriam Karel Scholten	Dirk Goes
21	Tal/DCG 4: mislukt en geslaagd schaakjaar 2012/2013	Cees Flickweert
23	Koppel Pijlman/Goes succesvol in kroegloperstoernooi!	Dirk Goes
23	Frits Veenstra vlamt in Science Park Toernooi!	Dirk Goes
26	De partij Visser-Groen	Dirk Goes
28	Snelschaaktitel voor Tobi Kooiman!	Dirk Goes
29	Opgeslokt door een zwart gat	René Pijlman
32	Schaken een binnensport? Niet noodzakelijk!	Dirk Goes
37	020 wint van 010!	Dirk Goes
43	De zaterdagclubmiddag	Dirk Goes
44	Frans Schoffelmeer Best of the West!	Dirk Goes
46	Hing Ting Lai oppermachtig in snelschaakcircuit	Jaap Loeve
48	Pinksteren in Maastricht	Dirk Goes
51	Mijn Angstgegnen	Dirk Goes
54	You've got mail	Huup Joosten en Dirk Goes
57	De match McDonnell – De La Bourdonnais	Dirk Goes
63	Tobi verlaat Tal/DCG met winst in Kroongroep	Tobi Kooiman
67	Notulen van de Buitengewone Algemene Ledenvergadering	Cees Flickweert
69	Het verliezen van een veelbelovende stelling	Frans Schoffelmeer
70	Van bordenjongen tot directeur – een interview met Jeroen van den Berg	Marlo Coolen

Van de redactie

- door Dirk Goes -

Het maken van een clubblad is een schone maar zware taak, zeker als je je als redacteur op het standpunt stelt dat alleen het beste goed genoeg is. Als perfectionist zou ik niet anders willen en kunnen zijn, maar die instelling betekent onvermijdelijk wel dat daar een hoop tijd in gaat zitten. Met de huidige omvang van het Tal Nieuws is alleen al het lezen ervan een behoorlijke klus, en u wilt niet weten hoeveel tijd er gaat zitten in de samenstelling, die voornamelijk bestaat uit twee grote componenten: het schrijven van artikelen en, daaraan voorafgaand, het plegen van een zo diep mogelijke research.

Vroeger, toen alles beter was, kon ik veel doen in werktijd. In de drukke tijd, ruwweg van februari tot en met juli, was het flink doorpezen om alle deadlines te halen en kwam er van werken aan het clubblad niet veel terecht, maar in de rest van het jaar viel er nog weleens een mouw aan te passen. Sinds oktober 2012 is dat veranderd. Het heeft mijn werkgever behaagd per die datum een reorganisatie door te voeren, en ik mag blijven. Tot zover het goede nieuws Een directe collega was minder gelukkig en moest vertrekken. Dat had ook voor mij grote gevolgen, want het werk moest toch worden gedaan en ik zag mijn orderportefeuille in één klap verdubbeld, dus het ziet er naar uit dat ik de laatste 10 jaar van mijn carrière nog even flink moet bikkelen. Nee nee, geen medelijden, als conservatief liberaal geloof ik in hard werken, maar het zal duidelijk zijn dat de kwaliteit van het Tal Nieuws ernstig in gevaar kwam door de gewijzigde werkomstandigheden. En een perfectionist die de kwaliteit van zijn werk niet langer kan garanderen, ik gruw bij de gedachte

Na ampel beraad heb ik dan ook moeten besluiten om op mijn hoogtepunt te stoppen met de samenstelling van het clubblad. Na 26 jaar redacteurschap doet dat pijn, maar in een jaar waarin ook de paus en de koningin aftraden verkeer ik in goed gezelschap. Daarbij is het prettig te weten dat ik u niet verweesd achterlaat, want met de fusie van juni jl. hebben we in de persoon van Hugo de Jonge een ervaren hoofdredacteur in huis gehaald. Ik verzoek u hem hetzelfde vertrouwen te schenken als ik heb mogen ondervinden. Belangrijk pluspunt daarbij is de frequentie van zijn medium, dat eens in de maand gaat uitkomen. Daar kon ik alleen maar van dromen! Overigens zal ik niet helemaal voor het clubblad verloren zijn, want ik zal zo af en toe nog wel een artikelje schrijven.

En zo, in het besef dat dit mijn laatste kunstje gaat worden, neem ik afscheid van u, mijn trouwe lezers. Ik doe dat niet zonder weemoed, maar niets duurt eeuwig Speciaal wil ik vanaf deze plaats mijn externe lezers bedanken voor hun interesse. Van hen noem ik in het bijzonder Raymond Altman van De Pion en Bert Schaevers van VAS, die me altijd uitvoerig kwamen complimenteren. Dank daarvoor!

Van de voorzitter

- door Piet Kooiman -

Het onderstaande is een bewerking van het jaarverslag, onderdeel 'van de voorzitter', zoals dat ter tafel lag op de laatste Algemene Ledenvergadering van Tal/DCG op donderdag 27 juni 2013 in het Woestduincentrum te Amsterdam.

'Schaakvereniging Amsterdam West'

Het is zover: Tal/DCG bestaat niet meer als zelfstandige vereniging maar is door een fusie met S.V. Het Probleem opgegaan in een nieuwe club: Schaakvereniging Amsterdam West, de naam die van de leden van de beide verenigingen de meeste stemmen kreeg bij een keuze uit drie namen*. In de vergadering van 27 juni werd met algemene stemmen gekozen voor de voorgestelde fusie. Dat was bij de tegelijkertijd gehouden vergadering van Het Probleem ook het geval. Een mooi uitgangspunt voor de start van de nieuwe vereniging.

Het seizoen 2012-2013

Het afgelopen seizoen heeft in het teken gestaan van veranderingen. In de Bijzondere Ledenvergadering van 27 februari 2012 in het gebouw van Speeltuinvereniging De Mercator spraken de leden van de vereniging zich uit voor het zoeken van een nieuwe locatie én samenwerking met S.V. Het Probleem. Dit laatste wel met de nodige reserves. In het verslag van die vergadering staat: "Ja tegen een mogelijke fusie, maar niet onder alle omstandigheden." Op die vergadering werd ook besloten te onderzoeken of het initiatief van René Pijlman om te komen tot 'Overdag Schaken' levensvatbaar was. Daartoe werd een commissie ingesteld die begin juli met een gedegen rapport kwam.

Intussen nam het bestuur van Tal/DCG (opnieuw) contact op met het bestuur van Het Probleem. In de zomer van 2012 werden in goede sfeer verkennende besprekingen gehouden en plannen gesmeed die aan de leden van de beide verenigingen werden voorgelegd op de ALV's die in september werden gehouden. Wat daar werd besloten is vervat in de notulen van die vergaderingen. Kort gezegd komt het er wat Tal/DCG betreft op neer dat we verhuisden van De Mercator naar het Woestduincentrum (WDC), we gingen deel uitmaken van een gezamenlijke interne competitie met Het Probleem, de externe competities bleven nog gescheiden, donderdag werd de nieuwe competitieavond, en 'Schaken op Zaterdag' werd geïntroduceerd. In de loop van het afgelopen seizoen werd duidelijk dat het samenvoegen van de twee interne competities over het algemeen als een succes werd beleefd. Goede opkomst, gezellige sfeer. Het schaken op zaterdag bleek niet goed te lopen. Alleen het toernooi 'Best of the West', dat in de tweede helft van het seizoen werd opgezet, werd een succes. Hulde aan René Pijlman en zijn medeorganisatoren Jeroen Cromsigt en Paul Scheermeijer.

Enquête

In december concludeerden de besturen dat de samenwerking zo goed verliep dat we een peiling zouden moeten houden met de vraag of de leden een fusie van Tal/DCG met Het Probleem zouden zien zitten. De brief die deze ontwikkeling vermeldde werd eind januari aan de leden van beide verenigingen verzonden. In maart volgde de enquête. Ongeveer 40 leden reageerden daarop. Negentig procent bleek voor de fusie te zijn. Daar konden de besturen mee verder!

Locatie

In het afgelopen jaar werd ook gezocht naar een nieuwe locatie omdat het WDC op korte termijn zal gaan sluiten. Uiteindelijk kwamen we terecht bij de Speeltuinvereniging Bilderdijkpark. Daar kunnen we vanaf januari 2014 terecht. Tot die tijd blijven we nog in het WDC.

Team

Ik denk met heel veel plezier en waardering aan de goede samenwerking binnen het bestuur. Cees Flikweert, Herbert Tulleken, Jaap Loeve, Jeroen Cromsigt, Yvette Nagel en ondergetekende, we waren echt een team. Ook de samenwerking met het bestuur van Het Probleem verliep in een sfeer van goede collegialiteit.

Tot slot

De sportieve successen en decepties van het afgelopen seizoen zullen elders in dit blad worden belicht. Mij rest nog op te merken dat we nu aan de vooravond staan van een nieuwe periode voor wat betreft het schaken in Amsterdam West. Dat er veel energie aan is besteed om zover te komen, dat de leden daar op een actieve manier bij betrokken zijn geweest én dat we in Het Probleem een daadkrachtige partner hebben gevonden, biedt daarvoor een heel goed perspectief. Ik wens iedereen daarbij dan ook heel graag: veel succes!

* De andere namen waren 'Schaakcombinatie Amsterdam West 1936' en 'Westenwint'.

Zeven Tal/DCG'ers actief bij Tata

- door Dirk Goes -

Het 75^e Tata-toernooi in Wijk aan Zee ontving tussen 11 en 27 januari zeven Tal/DCG'ers binnen haar poorten. Van hen was Frits Veenstra het meest succesvol. In de dagvierkamp won hij met 2 uit 3 zijn groep, wat hem, behalve wat ratingpunten, een klein geldbedrag opleverde. Een overzicht van de prestaties van de overige clubgenoten geeft het volgende beeld:

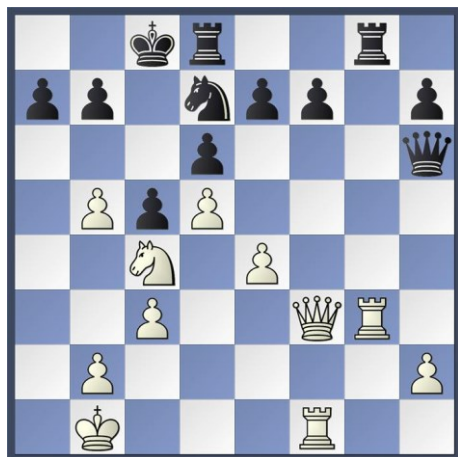
Naam	Groep	Score	Rating	TPR
Yvette Nagel	Weekendvierkamp	½ uit 3	1964	1861
Cor Groen	Tienkamp	2½ uit 9	1733	1443
Marlo Coolen	Tienkamp	4 uit 9	1731	1779
Frits Veenstra	Dagvierkamp	2 uit 3	1698	1816
Dirk Goes	Weekendvierkamp	½ uit 3	1931	1897
Piet Kooiman	Tienkamp	4½ uit 9	1952	1957
René Pijlman	Tienkamp	4½ uit 9	1902	1961

Nog even een woord ter aanmoediging van Cor Groen. Deze had het weer eens als vanouds met de klok te kwaad en zwoer na afloop van het toernooi plechtig om voortaan sneller te gaan zetten. Een mooi streven, dat hij zich in verleden al vaker heeft voorgenoemen maar waar nooit heel veel van terecht is gekomen, dus ter herinnering zet ik het nu maar even op papier. *Go Cor!*

De half uit 3 van Yvette was natuurlijk niet groots, maar ze zat in een onbehoorlijk sterke groep en dan kan zoiets gebeuren. Hetzelfde gold voor mij. In de laatste ronde had ik nog wel een leuke partij tegen de sterke Chris de Saegher.

☐	Dirk Goes	(1931)
☒	Chris de Saegher	(2225)

Na een boeiende Trompovsky is de volgende stelling ontstaan:

Pionnetje achter, maar er kan nog gevochten worden. Fritz waardeert de stelling op +0,8 voor zwart en adviseert 20. Txg3; 21. hxg3 Dg6. In de diagramstelling vergaloppeerde Chris zich echter met 20. Dxb2?, daarbij mijn antwoord 21. Th3 totaal overziend. Heel even dacht ik een dame te hebben gewonnen, maar helaas, die heeft nog één veld: 21. Dg2, en na 22. Dxb2 Txg2; 23. Txf7 Tg4 ontviel Chris een tactisch remiseaanbod. Tja Ik begreep natuurlijk donders goed dat ik inmiddels veel beter stond, maar ineens moest ik kiezen tussen een zeker halfje en een onzekere overwinning. Bovendien was Chris met bijna 300 ratingpunten meer natuurlijk niet de eerste de beste, ik wilde van de nul af en ik besloot me met een halfje tevreden te stellen. Volstrekt ten onrechte, zoals ik al vermoedde. Na 24. Txe7 Pf6; 25. b6! Kb8 (25. a6; 26. Thxh7 Pxb7; 27. Tc7+ Kb8; 28. Pa5 Tg1+; 29. Ka2 Pf6; 30. Txb7+ Ka8; 31. Ta7+ Kb8; 32. Pc6+ Kc8; 33. Tc7 mat); 26. Pxd6 Txd6; 27. Thxh7 axb6; 28. Txb7+ Kc8; 29. Thc7+ Kd8; 30. e5 Td7; 31. Txd7+ Pxd7; 32. e6 Pe5; 33. d6 Kc8; 34. Txb6 heeft wit goede winstkansen. Tobi had het nooit aangenomen

De magie van Tata

- door Dirk Goes -

Het is een traditie: zodra de oliebollen naar binnen zijn gemikt wordt het tijd voor de jaarlijkse weekendvierkamp van het Tata-toernooi. Waarom ik ieder jaar weer meedoe? Goeie vraag Eerlijk gezegd zijn de speelomstandigheden sterk voor verbetering vatbaar. Ik ben van nature een wandelaar die eraan gewend is om, indien niet aan zet, tijdens een schaakpartij vele kilometers af te leggen, maar bij Tata is dat vrijwel onmogelijk omdat je vanwege het enorme aantal deelnemers hutje mutje opeen zit gepropt. Waag je toch een poging, dan zit er niets anders op dan denkende schakers op de schouder te tikken met het verzoek om wat ruimte te scheppen, wat niet zelden geïrriteerde reacties oplevert, zeker als ze slecht staan. Kun je dan eindelijk de benen strekken, dan wil het weleens gebeuren dat ik even sfeer proef in het bargedeelte. Ik ben nu eenmaal een sociale jongen die graag een praatje maakt met vrienden en bekenden. Tja, van zo'n praatje krijg je dorst, dus je loopt naar de bar om wat te bestellen, maar het is er krankzinnig druk en het barpersoneel doet zijn uiterste best mij niet te zien. Om de aandacht te trekken zwaaide ik vroeger nog weleens met tientjes, maar tegenwoordig moet je met briefjes van duizend wapperen om nog wat indruk te maken, en in mijn portefeuille zijn die schaars. En wil je na afloop je partij analyseren, dan moet je bereid zijn tot het uiterste te willen vechten om behalve bord en stukken ook nog een tafeltje te bemachtigen, want vraag en aanbod zijn, om het eens eufemistisch te zeggen, niet helemaal op elkaar afgestemd. En dan het weer! Wie ooit heeft bedacht om het toernooi in de wintermaand januari te organiseren moet wel over een boosaardige geest beschikken. In de loop der jaren heb ik de meest verschrikkelijke weertypes meegemaakt: sneeuw, hagel, ijzel, regen, *you name it*.

Maar ja, het is wel Tata Wedden dat ik volgend jaar weer meedoe?

De magie van Hing Ting Lai

- door Dirk Goes -

De schaakcarrière van Hing Ting Lai begon toen hij op de KNSB-ratinglijst van 1 mei 2008 binnenkwam met een rating van 1198. Nu, vijf jaar later, zijn daar meer dan 1000 punten bijgekomen. Een terugblik op de bliksemcarrière van een natuurtalent.

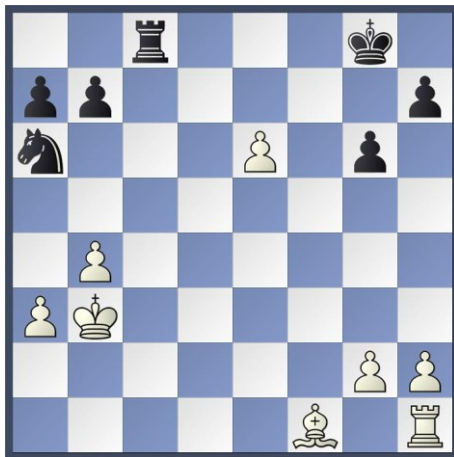
Hing Ting speelde zijn eerste officiële externe partij op 20 oktober 2008 in het kader van de SGA-competitiewedstrijd Tal/DCG 5 - Het Probleem 5. Eigenlijk was het de bedoeling dat grote broer Tjan Ho die avond zou spelen, maar Hing Ting wilde ook graag en ze besloten tot een spelletje iet-wiet-wijt-is-eerlijk-weg, althans de moderne versie daarvan. Hing Ting won, nam plaats aan bord 7 en schudde tegenstander Maarten Roos de hand. Een paar uurtjes later werden er weer handen geschud toen Maarten de klok stilzette en hem feliciteerde met een goed gespeelde partij, en aan het eind van het seizoen 2008/2009 had Hing Ting een prima score van 4½ uit 6.

In de maanden die volgden rende hij door de stappenmethode en ook intern begon hij er flink op los te scoren tegen op papier veel hoger gerateerde tegenstanders. Als ervaren jeugdcoach met een scherp oog voor talent zag ik wel wat in dat zwijgzame mannetje, en ik besloot hem onder mijn hoede te nemen. De sollicitatieprocedure was in een vloek en een zucht achter de rug. Op een clubavond, ergens in april 2009, zat ik aan de bar, Hing Ting liep langs, ik riep hem bij me en zei: "Vanaf nu ben ik je coach, ik ga een sterke schaker van je maken", hij antwoordde "Okay" en vervolgde zijn wandeling. Zo snel kan dat gaan

Al snel mocht ik ervaren hoe goed hij is opgevoed. Zoals kenmerkend voor de Chinese cultuur, met haar spreekwoordelijke respect voor de oudere medemens, was hij heel beleefd en voorkomend, en ik heb hem echt moeten afleren me met "u" en "meneer" aan te spreken. Tegenwoordig gaat dat stukken beter!

In mei 2009 speelde hij het NK D te Rijswijk, zijn eerste NK. Vrijwel niemand kende hem, maar daar zou snel verandering in komen want met een score van 6 uit 9 eindigde hij op een meer dan verdienstelijke zesde plaats en was zijn naam in één daverende klap gevestigd. Zijn mooiste visitekaartje was een fonkelende combinatie uit de vierde ronde, tegen de veelgelauwerde Thomas Beerdsen:

Hing Ting Lai
 Thomas Beerdse

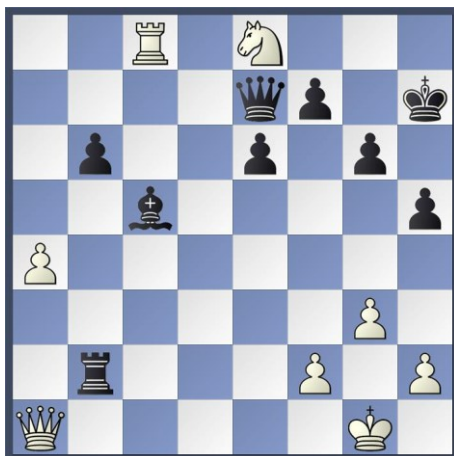
29. Tc1?; 30. Lc4!! Txc4

Moet wel, want na 30. Txb1 e7+ loopt de e-pion onweerstaanbaar door, en met een kwaliteit voor tikte Hing Ting het eindspel moeiteloos uit. Het zal zo rond dit moment zijn geweest dat het tot me begon door te dringen dat ik wel eens goud in handen zou kunnen hebben.

In juli 2009 speelde Hing Ting het Open Nederlands Jeugdkampioenschap in Enschede. Met een niet onaardige tussenscore van 6 uit 9 ging hij de slotdag in, en op deze slotdag viel alles op zijn plaats. De resterende vier partijen werden alle gewonnen en met een score van 10 uit 13 bleef Hing Ting de nummer twee een half punt voor. Met de kennis van nu zou ik zeggen dat dat een logische stap in zijn carrière was, maar ik weet nog goed dat ik destijds totaal verbijsterd was. Geen idee dat hij tot zoiets in staat zou zijn!

Op grond van resultaten uit het verleden promoveerde Hing Ting van het vijfde naar het vierde team, waar hij in het seizoen 2009/2010 een score van 4 uit 7 behaalde. Een belangrijke mijlpaal dat seizoen was zijn debuut in de KNSB-competitie. Op 9 januari 2010 speelde Tal/DCG 2 een thuiswedstrijd tegen Moerkapelle 1, en toen er een invaller nodig bleek werd besloten Hing Ting in het diepe te gooien. Op dat moment bedroeg zijn rating 1486 en die van zijn tegenstander 1933. Hing Ting trok zich niets aan van het groteske ratingverschil en won flitsend.

Arno Luinenburg
 Hing Ting Lai

Hier hoopte de witspeler wellicht op 38. Txf2; 39. Dg7 mat. Echter: 38. Lxf2+; 39. Kf1 Ld4; 40. Dd1 Tf2+ en uit. Dit was Hing Tings eerste punt in de KNSB-competitie, er zouden er nog vele volgen

Twee maanden later mocht hij weer invallen in het tweede team. Ditmaal boekte hij een verdienstelijke remise tegen een schaker met een rating van 1974. Daarna volgden nog twee invalbeurten, die echter beide verloren gingen.

In juli 2010 kwam Hing Ting op de FIDE-ratinglijst binnen op 1919 als gevolg van een prima score van 5½ uit 9 tijdens het jeugdtoernooi van het Franse Saint Lo. Dat toernooi was mede bijzonder omdat er een mooi verhaal aan vast zit, wat te lang is om hier uitvoerig over te berichten. Ik volsta met het uitspreken van het vertrouwen dat Hing Ting nooit meer zijn trein zal missen

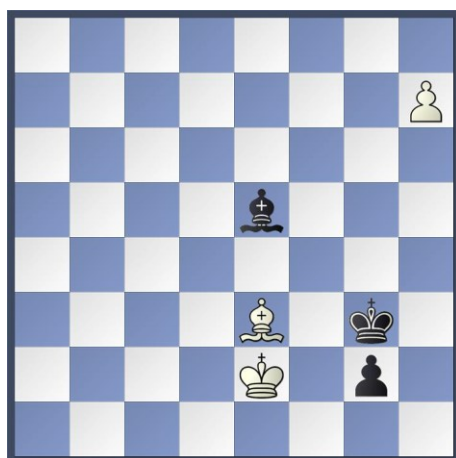
In het seizoen 2010/2011 behaalde Hing Ting een score van 4½ uit 6 in Tal/DCG 3 en het werd duidelijk dat Tal/DCG te klein voor hem was geworden. In de zomer van 2011 maakte hij de overstap naar Zukertort, waar hij samen met Roger Mehra in het derde team ging spelen, dat uitkwam in de 3e klasse van de KNSB. Even hield ik mijn hart vast toen hij uit de eerste drie wedstrijden nog slechts een schamel halve had gescoord, maar daarna begon de motor te draaien en na een finish van 6 uit 6 beëindigde hij het seizoen met de prachtige score van 6½ uit 9. Mede als gevolg hiervan steeg zijn rating in mei 2012 tot 2017 en drie maanden later was dat al opgelopen naar 2094.

En dan het seizoen 2012/2013! Als ik over Hing Ting schrijf moet ik oppassen dat het geen hagiografie wordt, maar het moet gezegd, zijn prestaties zijn duizelingwekkend, en dan mogen er best wat superlatieven worden uitgesproken. Eerst maar even het kandidatentoernooi, Zukertorts interne competitie. Daarin werd hij clubkampioen met een score van 11½ uit 15 (bestaande uit een werkelijke score van 9½ uit 11 en vier byes) en een TPR van 2351, twee punten los van de nummer 2. Zukertort heeft altijd veel sterke jeugd gehad, maar een clubkampioen van amper 16 jaar kan ik me zo snel niet herinneren. Ook extern ging het crescendo: in zijn team Zukertort 2, dat uitkwam in de 3e klasse D, behaalde hij een score van 7 uit 8¹ bij een TPR van 2374, terwijl hij bij een invalbeurt in Zukertort 1 (let wel: dan hebben we het over de eerste klasse KNSB!) ook maar meteen won, TPR 2315. Tevens maakte hij deel uit van het succesvolle KNSB-cupteam van Zukertort, dat dat seizoen het finaleweekend zou halen. Na een pijnlijke nul in de (overigens gewonnen) wedstrijd tegen Oud-Zuylen herpakte Hing Ting zich met drie overwinningen op rij, uiteindelijk dus 3 uit 4 (TPR 2396) en in het finaleweekend kwam daar nog eens 2 uit 2 bij (TPR 2546, en ja, u leest het goed), waarbij hij en passant in de persoon van Thomas Willemze zijn eerste IM pakte. In Engelstalige landen hebben ze voor dit soort prestaties de term *holy cow!* uitgevonden

Ook in het rapidschaak zijn zijn resultaten vrijwel smetteloos. Aan het eind van het seizoen 2012/2013 organiseerde de SGA haar jaarlijkse rapidcompetitie, en Hing Ting speelde aan het kopbord van het tweede team van Zukertort, dat in de loodzware hoofdklasse de laatste vier haalde. Na 7½ uit 9 in de voorronde (drie remises, zes gewonnen, TPR 2462) ging hij in de finale vol op het orgel: 3 uit 3, TPR 2631, met onder andere een overwinning op GM Hans Ree.

Overigens was het beslist niet zo dat Hing Ting altijd goed uit de opening kwam en een gewonnen eindspel op het bord kreeg. Niet alles ging conform plan, maar zijn onberispelijke techniek stelt hem in staat om krakkemikkige stellingen te keepen en gelijke stellingen te winnen. Zoals deze, uit de wedstrijd Zukertort 2 - Boven IJ 1:

Hing Ting Lai
 Cor Croese

¹ Ere wie ere toekomt: Tjark Vos, ons andere voormalige talent, deed het in dezelfde klasse maar weinig minder goed en kende met een score van 7 uit 9 en een TPR van 2254 eveneens een uitstekend seizoen!

Met nog maar weinig tijd op de klok speelde Cor hier het logisch ogende **1. Kh2**, om er even later achter te komen dat logische zetten niet per definitie goed zijn want hij ging er snoeihard af met de werkelijk diabolische schwindel **2. Lf4+!! Lxf4; 3. h8D+** en opgegeven.

Zo mogelijk nóg indrukwekkender zijn Hing Tings prestaties in de categorie snelschaak. In twee-minuten-partijtjes op het internet pakt hij naar eigen zeggen met enige regelmaat gerenommeerde grootmeesters als Bologan en Volkov, en op zaterdag 2 maart was ik er persoonlijk getuige van dat dat ook in het over the board snelschaak gebeurt. Bij het NK snelschaak (5 minuten p.p.p.p., in de ogen van de ware vluggeraar een bejaardentempo) te Dordrecht won hij van de GM's Van Wely, Ernst en Sadler, van laatstgenoemde zelfs tweemaal, en een paar maanden later kwamen daar tijdens het Noord-Hollands Snelschaakkampioen te Hoorn de scalpen van de GM's Smeets en Reinderman bij. Ik heb inmiddels wel geleerd om me niet meer te verbazen, maar het is toch werkelijk niet te geloven

En het mooie is, de toppers weten inmiddels wat hij kan en nemen hem volstrekt serieus. Manuel Bosboom, de ongekroonde koning van het vluggercircuit, voorspelt hem een grote toekomst, en wie ben ik om dit fenomeen tegen te spreken. Een tijdje geleden ontmoetten ze elkaar in Schaakcafé De Laurierboom voor een snelschaak-sessie van 2 minuten p.p.p.p. Tot 20-20 ging het gelijk op, daarna begon bij Manuel de alcohol te werken. Einduitslag 34-22 voor de frisdrankdrinker. Ik zat er naast en had een geweldige avond. Over en weer de meest fantastische zetten in een waanzinnig tempo, het was een bijzondere ervaring. Gerard Sanderse maakte een kort filmpje voor YouTube, dat u hier kunt vinden:

<http://www.youtube.com/watch?v=Jx3pPKunIWw>.

Zijn voorlopig laatste wapenfeit was een score van $5\frac{1}{2}$ uit 9 in het Science Park Toernooi, met een TPR van 2310. Niet slecht Hij verloor wel twee partijen - van de Israëlië IM Boris Maryasin en van Ivo Timmermans (Caissa) - maar daar stonden prima overwinningen op Aran Köhler (VAS, 2260) en Henk van der Poel (BSG, 2266) tegenover, terwijl hij IM Yochanan Afek soepeltjes op remise hield.

Voor de duidelijkheid, mijn functie is allang niet meer die van trainer. Qua schaakkracht is Hing Ting me al jaren geleden ontgroeid, en zo hoort het natuurlijk ook. Mijn kwaliteiten liggen meer in het creëren van omstandigheden waarin hij goed kan functioneren, zoals daar zijn het regelen van vervoer van huis naar de speelzaal en vice versa, het bijhouden van zijn schaakagenda en, indien gewenst, het verzorgen van hapjes en drankjes tijdens de partij. IM Matthew Tan zorgt sinds een paar jaar voor zijn schaaktechnische ontwikkeling.

Wat bij Hing Ting vooral opvalt is de totale rust die hij uitstraalt. Zie hem daar toch zitten, als uit steen gehouwen! Zelfs in tijdnood is hij slechts bij hoge uitzondering op trillende vingers te betrappen. Ik ken schakers die je na afloop van een tijdnoodduel kunt opdweilen, maar Hing Ting blijft immer volkomen relaxed, uiterlijk dan toch. En die snelheid van zetten! Als ik dat probeer gooi ik alles om, maar bij hem blijft alles staan. Tjak, tjak, tjak, mat Voor de tegenstander is het een beetje als tennissen tegen een Chinese muur: hoe harder hij slaat, hoe harder hij ze om zijn oren krijgt, en het is goed voor te stellen dat dat buitengewoon demotiverend werkt.

Zijn schaakstijl laat zich het beste omschrijven als positioneel. Dat vertelt misschien niet het hele verhaal, want Hing Ting heeft een messcherp oog voor tactische grapjes, maar meestal gaat het als volgt: met eindeloos laveren wordt de tegenstander in slaap gesust, en juist op het moment dat hij denkt wat te hebben volgt er een slagwisseling waarbij na afloop 'toevallig' alles gedekt blijkt te staan. Uitermate effectief!

En zo, vijf jaar na zijn eerste externe wedstrijd, staat Hing Ting op een KNSB-rating van 2240 en een FIDE-rating van 2168. Ach, wat zou ik graag in de toekomst willen kijken om te zien tot hoever zijn rating over vijf jaar zal zijn opgelopen. Waar ligt zijn grens? Kan hij meester worden? Misschien wel grootmeester? Voorlopig is *the sky the limit* Hoe dan ook, het is voor mij een groot voorrecht hem te mogen begeleiden op weg naar zijn bestemming, waar die ook moge liggen. Ik geloof in hem!

Ratingontwikkeling

1 mei 2008	1198
1 augustus 2008	1198
1 november 2008	1198
1 februari 2009	1240
1 mei 2009	1477
1 augustus 2009	1486
1 november 2009	1486
1 februari 2010	1668
1 mei 2010	1710
1 augustus 2010	1710
1 november 2010	1806
1 februari 2011	1813
1 mei 2011	1892
1 augustus 2011	1941
1 november 2011	1928
1 februari 2012	1975
1 mei 2012	2017
1 augustus 2012	2094
1 november 2012	2127
1 februari 2013	2134
1 mei 2013	2218
1 augustus 2013	2240

Vechtschaak in Berkel-Enschot!

– door Dirk Goes –

“Voetbal is oorlog” bromde ooit Rinus Michels, maar na de onverkwikkelijke gebeurtenissen tijdens de vierde ronde van het Duiventros Rapidschaaktoernooi te Berkel-Enschot, dat op zaterdag 2 februari jl. werd gespeeld, is ook onze schone schaaksport in één klap van haar wat *nerdy* imago af. Tijdens het toernooi betichtte een deelnemer uit Tilburg zijn tegenstander (ene Jasper uit Son en Breugel) van onsportief gedrag en schakelde de wedstrijdleider in. Op diens gezag werd de partij doorgespeeld en nadat deze door de Tilburger was verloren waren de rapen gaar. Er ontstond een matpartij (heerlijk die woordspelingen) waarbij de tweelingbroer van de Tilburger zich niet onbetuigd liet (familieschaak?). Jasper werd met een glas op het hoofd geslagen, een flagrante inbreuk op artikel 12.6 van de Regels voor het Schaakspel, dat immers duidelijk stipuleert dat het verboden is de tegenstander, op welke wijze dan ook, af te leiden of te hinderen. De broers bleken, behalve het schaken en het boksen, ook het hardlopen onder de knie te hebben en maakten zich fluks uit de voeten. Het slachtoffer verloor enige tijd het bewustzijn en moest per ambulance worden afgevoerd. Eenmaal bij kennis deed hij op het politiebureau aangifte van mishandeling. De toernooileiding deed hetzelfde en verklaarde de broers *personae non gratae* bij toekomstige edities.

Even, heel even, was Berkel-Enschot het schaakcentrum van de wereld. De media smulde besmuikt van die malle schakers, en de koppen logen er niet om:

‘Man door lint op schaaktoernooi Berkel-Enschot’ (Brabants Dagblad)

‘Boze schaker slaat tegenstander hersenschudding’ (Algemeen Dagblad)

‘Ruzie na schaakwedstrijd: schaker slaat koning, tegenstander slaat terug op zijn hoofd’ (Omroep Brabant)

‘Battle chess in Noord Brabant’ (camilleri.nl)

‘Brabantse schaaknerd slaat tegenstander de hersens in’ (sportdome.nl)

‘Schaakpartij eindigt in knokpartij’ (wtf.nl)

Nu ja, het kan altijd nog erger, er zijn in de loop van de schaakgeschiedenis meerdere dodelijke slachtoffers gevallen. Zo speelde eens, lang, lang geleden, Knoet de Grote (koning van Engeland, Denemarken, Noorwegen en een gedeelte van Zweden, een nijver baasje) een partij tegen zijn zwager, graaf Godwin Ulfnadson. De koning deed een slechte zet, zag dat er een stuk verloren ging, dacht bij zichzelf “Ik ben de koning, wie maakt mij wat” en nam de zet terug. De graaf was *not amused* en liep weg, de koning noemde hem een lafaard en er ontstond een woordenwisseling. De volgende dag werd de graaf op bevel van de koning vermoord.

Terug naar het incident. Inmiddels zijn we enige maanden verder. Het slachtoffer is volledig hersteld van de blauwe plekken en de bult op zijn hoofd is nauwelijks nog zichtbaar. De broers, die overigens beiden licht verstandelijk beperkt zijn, werden door hun club De Stukkenjagers voor 2½ jaar geschorst. Na afloop van het seizoen 2014/2015 zal een aanvraag voor een nieuw lidmaatschap in overweging worden genomen.

Maar hier eindigt het verhaal niet! Uiteraard was straf op zijn plaats, vandaar de schorsing, maar De Stukkenjagers is een vereniging met een sterk sociaal karakter en het bestuur bedacht een prachtige oplossing. Ik citeer de website:

Tot zover het hoofdstuk straf. Zoals aangegeven domineerden tot voor kort andere indrukken het beeld van het functioneren van ‘de jongens’ op de club: een onvoorwaardelijk enthousiasme voor het schaakspel en onze biotoop, een intens meeleven met elkaars prestaties en die van hun teams, maar dan ruim binnen de geldende normen. Schaken bij en met Stukkenjagers is voor hen een vertrouwde en belangrijke vrijetijdsbesteding. Wij hebben de indruk dat heel wat leden het, net als wij, jammer en/of slecht zouden vinden als deze activiteit voor hen zou wegvallen. Naar ons idee is er voldoende draagvlak om te komen tot een pool van Stukkenjagers-vrijwilligers die bij toerbeurt getweeën op woensdag een partij gaan spelen met de broers in hun thuisomgeving. Zo kan de band met het spel, met de club, met de mensen, intact blijven tot er rust is voor betere tijden. Naar alle waarschijnlijkheid zullen we op woensdag 27 februari starten met de uitvoering van deze vitale component van ons actiepakket, in een tweewekelijkse frequentie.

Bestuurslid Cesar Bex vatte het als volgt kernachtig samen: “We zijn geen zorgverleners, maar we zijn wel zorgzaam voor mensen die bij ons zijn gaan horen”. Zeer fraai gesproken!

KNSB Ratinglijst per 1 augustus 2013

Op naam

	1 aug. 2013	1 mei 2013	1 febr. 2013	1 nov. 2012	1 aug. 2012	1 mei 2012
Albers Spierings, M.	1392	1392	1400	1400	1400	1400
Balhuizen, H.	1645	1642	1618	1589	1589	1565
Berg, B. v.d.	1589	1587	1599	1622	1622	1635
Berg, J. v.d.	2056	2056	2056	2050	2053	2053
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1864	1864
Boellaard, G.	1767	1752	1744	1722	1722	1636
Bruinsma, H.	1596	1613	1625	1643	1643	1622
Coolen, M.	1790	1791	1794	1731	1731	1722
Cromsigt, J.	1928	1966	1932	1924	1933	1913
Dekker, E.	1862	1890	1896	1899	1899	1915
Dreef, A.	1424	1450	1462	1508	1508	1668
Findhammer, C.	1791	1791	1764	1772	1772	1795
Flikweert, C.	1523	1523	1561	1540	1540	1550
Gerritsen, A.	1828	1823	1802	1803	1803	1809
Goes, D.	1826	1861	1884	1931	1921	1967
Groen, C.	1664	1645	1642	1733	1733	1729
Helmers, W.	2049	2049	2043	2060	2041	2041
Jaarsveld, J.	1339	1332	1346	1333	1333	1338
Klein, R.	1984	2019	2024	2017	2022	2049
Kooiker, J.	1865	1849	1869	1861	1861	1863
Kooiman, P.	1881	1902	1940	1952	1946	1937
Kooiman, T.	2105	2105	2120	2106	2102	1898
Kuijk, J. van	1980	1980	1980	1980	1980	1958
Leeflang, H.	2176	2176	2181	2183	2177	2177
Loermans, M.	1542	1555	1560	1552	1552	1528
Loeve, J.	1709	1717	1727	1756	1756	1731
Looman, H.	1548	1535	1540	1559	1559	1520
Lubbers, J.	2036	2036	2047	2056	2031	2031
Nagel, Y.	1926	1926	1958	1964	1966	1966
Pijlman, R.	1891	1941	1922	1902	1914	1967
Schoffelmeer, F.	2001	1972	1983	1990	1994	2032
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Streef, J.	1567	1567	1579	1564	1564	1584
Swagerman, E.	1289	1335	1364	-	-	-
Tulleken, H.	1539	1536	1514	1511	1511	1519
Veenstra, F.	1763	1733	1721	1698	1698	1758
Visser, T.	1813	1821	1824	1820	1820	1809
Vos, Chr.	1949	1949	1947	1951	1918	1918

Op sterkte

Leeflang, H.	2176	Kooiker, J.	1865	Bruinsma, H.	1596
Kooiman, T.	2105	Bockel, Chr. van	1864	Berg, B. v.d.	1589
Berg, J. v.d.	2056	Dekker, E.	1862	Streef, J.	1567
Helmers, W.	2049	Gerritsen, A.	1828	Looman, H.	1548
Lubbers, J.	2036	Goes, D.	1826	Loermans, M.	1542
Schoffelmeer, F.	2001	Visser, T.	1813	Tulleken, H.	1539
Klein, R.	1984	Findhammer, C.	1791	Flikweert, C.	1523
Kuijk, J. van	1980	Coolen, M.	1790	Sorgdrager, H.	1481
Vos, Chr.	1949	Boellaard, G.	1767	Dreef, A.	1424
Cromsigt, J.	1928	Veenstra, F.	1763	Albers Spierings, M.	1392
Nagel, Y.	1926	Loeve, J.	1709	Jaarsveld, J.	1339
Pijlman, R.	1891	Groen, C.	1664	Swagerman, E.	1289
Kooiman, P.	1881	Balhuizen, H.	1645		

FIDE Ratinglijst per 1 augustus 2013

Op naam

	1 aug. 2013	1 juli 2013	1 juni 2013	1 mei 2013	1 april 2013	1 maart 2013
Berg, J. v.d.	2046	2044	2044	2044	2048	2052
Coolen, M.	1885	1885	1885	1885	1885	1885
Cromsigt, J.	1944	1950	1950	1940	1943	1934
Goes, D.	1946	1961	1950	1950	1950	1950
Helmers, W.	2113	2116	2118	2118	2118	2118
Klein, R.	2044	2065	2054	2054	2063	2070
Kooiman, P.	1988	-	-	-	-	-
Kooiman, T.	2094	-	-	-	-	-
Leeflang, H.	2190	2186	2186	2186	2186	2196
Lubbers, J.	2069	2069	2069	2069	2071	2080
Nagel, Y.	1965	1965	1965	1969	1975	1975
Pijlman, R.	1983	2001	2011	2019	2019	2011
Schoffelmeer, F.	2061	2061	2061	2061	2061	2054
Veenstra, F.	1851	1845	1845	1845	1845	1845
Vos, Chr.	2041	2041	2041	2041	2047	2047

Op sterkte

Leeflang, H.	2190	Berg, J. v.d.	2046	Nagel, Y.	1965
Helmers, W.	2113	Klein, R.	2044	Goes, D.	1946
Kooiman, T.	2094	Vos, Chr.	2041	Cromsigt, J.	1944
Lubbers, J.	2069	Kooiman, P.	1988	Coolen, M.	1885
Schoffelmeer, F.	2061	Pijlman, R.	1983	Veenstra, F.	1851

Externe competitie 2012/2013

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score	TPR	Tal/DCG 2	Score	TPR
Jeroen Cromsigt	5 uit 9	1991	Erik Dekker	2 uit 7	1926
Wim Helmers	3½ uit 9	1924	Jaap Loeve	1 uit 7	1647
Frans Schoffelmeer	3½ uit 9	1894	Andy Gerritsen	2½ uit 6	1880
Piet Kooiman	3 uit 9	1812	Jos Kooiker	2 uit 6	1900
Hans Leeftang	5 uit 8	2152	Cor Groen	1½ uit 6	1710
Chris Vos	4 uit 6	2035	Marlo Coolen	1½ uit 5	1694
Tobi Kooiman	3½ uit 7	2115	Tom Visser	1 uit 4	1714
Ron Klein	3 uit 7	1990	Hillebrand Bruinsma	½ uit 3	1491
Johan Lubbers	3 uit 7	1961	Frits Veenstra	0 uit 3	1564
Tom Visser	1 uit 1	2107	George Boellaard	0 uit 3	1521
			Carl Findhammer	1 uit 1	2010
			Jan-Pieter Streef	½ uit 1	1824
			Bert Dreef	0 uit 1	1521
			Bas van den Berg	0 uit 1	1539
			n.o.	0 uit 2	
Totaal	<u>34½ uit 72</u>		Totaal	<u>13½ uit 56</u>	

Tal/DCG 3	Score	TPR	Tal/DCG 4	Score	TPR
Hans Balhuizen	4½ uit 6	1890	Cees Flikweert	5 uit 9	1517
George Boellaard	4 uit 5	1980	Thijs Loermans	4½ uit 8	1462
Herbert Tulleken	3 uit 5	1673	Jos Jaarsveld	4 uit 7	1395
Jan Pieter Streef	2 uit 5	1654	Emile Swagerman	2 uit 6	1248
Bas van den Berg	1 uit 5	1448	Carl Findhammer	1 uit 2	1602
Hillebrand Bruinsma	1 uit 5	1419	Bert Dreef	0 uit 1	1508
Bert Dreef	½ uit 5	1279	Martin Albers Spierings	½ uit 1	1274
Cees Flikweert	2 uit 4	1601	n.o.	0 uit 2	
Frits Veenstra	2 uit 3	1951			
Carl Findhammer	1 uit 1	1953			
Emile Swagerman	0 uit 1	1272			
n.o.	0 uit 3				
Totaal	<u>21 uit 48</u>		Totaal	<u>17 uit 36</u>	

Terugblik op het seizoen 2012/2013

- door Dirk Goes -

Tal/DCG 1 kan terugzien op een vrij relaxed seizoen. Met de strijd om de titel kon het team zich niet bemoeien, maar degradatiegevaar was er niet of nauwelijks. Na vijf matchpunten uit de eerste zes wedstrijden moesten er voor de zekerheid nog wel even wat punten worden gesprokkeld, maar dat gebeurde dan ook overtuigend en de laatste drie wedstrijden werden alle gewonnen. Omdat het team uit negen man bestond was er eigenlijk nooit een invaller nodig, en die enkele keer dat die wel nodig was (thuis tegen Caissa Eenhoorn 2) scoorde deze ook nog een vol punt. Dank Tom Visser!

In de wedstrijd tegen de latere kampioen Zukertort 2 leed topscorer Hans Leeftang zijn eerste nederlaag sinds 21 november 2009, toen Utrechter Vincent Diepeveen aan het langste eind trok. Neemt niet weg dat Hans met 5 uit 8 en een TPR van 2152 gewoon een goed seizoen had. Zoals altijd eigenlijk

Tal/DCG 2 beleefde een dramatisch jaar. Na het vertrek van diverse steunpilaren was het team veel te zwak voor de Promotieklasse en werd het door de overige teams als boksbal misbruikt. Alle wedstrijden gingen verloren, de meeste met dikke cijfers, en de uiteindelijke degradatie kwam dan ook voor niemand als een verrassing. Andy Gerritsen werd met de negatieve score van 2½ uit 6 nota bene topscorer! Tot overmaat van ramp degradeerde ook het eerste team van onze fusiepartner Het Probleem, zodat we volgend jaar met het tweede team in de eerste klasse zullen moeten opereren. Gezien het aanwezige materiaal lijkt het me vrij eenvoudig daar maar meteen kampioen te worden.

De prestaties van het derde team hielden ook al niet over. Nadat uit de eerste drie wedstrijden 5 matchpunten werden behaald werd er nog voorzichtig gefluisterd over een mogelijk kampioenschap, maar in de laatste drie wedstrijden implodeerde de *Mannschaft* van de bevlogen teamleider George Boellaard. Met 5 matchpunten uit 6 wedstrijden zag het in ieder geval nog kans twee teams onder zich te houden. Met 4½ uit 6 liet Hans Balhuizen zich kronen tot topscorer.

Tal/DCG 4 presteerde naar vermogen. Degradatiegevaar was er nimmer, al was het alleen maar omdat er in deze klasse niet gedegradeerd kon worden. Van de nummers 1 tot en met 3 werd verloren, maar de overige teams werd prima partij gegeven en vier van de negen wedstrijden werden gewonnen. Met 9 matchpunten uit evenzovele wedstrijden werd een vierde plaats behaald, niet onaardig. Teamleider Cees Flikweert eiste met 5 uit 9 het topscorerschap voor zich op.

In de beide cupcompetities viel er weinig eer te behalen. Het KNSB-cupteam zag nog wel kans Boven IJ uit te schakelen, maar in de volgende ronde werd wat ongelukkig van Het Witte Paard Haarlem verloren. In de SGA-cup kwam Grasmats ons met 3-1 verslaan en lagen we er al na één rondje uit.

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (KNSB, 3e klasse D)

	Gesp	Mp	Bp
1. Zukertort Amstelveen 2 (K)	9	18	50
2. BSG 2	9	16	41½
3. Oud Zuylen 1	9	12	41½
4. Caissa Eenhoorn 2	9	10	41
5. Tal/DCG 1	9	10	34½
6. Caissa 4	9	8	36½
7. VAS 2	9	5	31½
8. De Waagtoren 2	9	4	30½
9. Woerden 1 (D)	9	4	28½
10. Kennemer Comb. 3 (D)	9	1	24½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	5½	6	4½	6	6	4½	5	5½	7
2½		5	4½	6	4½	5	4½	4½	5
2	3		4½	4	4	5½	6	6½	6
3½	3½	3½		3½	4½	4½	6½	6	5½
2	2	4	4½		4½	3½	4	4½	5½
2	3½	4	3½	3½		4	4½	5	6½
3½	3	2½	3½	4½	4		2½	4½	3½
3	3½	2	1½	4	3½	5½		3½	4
2½	3½	1½	2	3½	3	3½	4½		4½
1	3	2	2½	2½	1½	4½	4	3½	

Tal/DCG 2 (SGA, Prom. klasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 3 (K)	7	12	36
2. Caissa 6 (P)	7	11	35
3. Zukertort Amstelveen 4	7	8	32
4. Almere 2	7	8	31½
5. De Raadsheer 1	7	7	29½
6. Boven IJ 2	7	6	24½
7. Het Probleem 1 (D)	7	4	22
8. Tal/DCG 2 (D)	7	0	13½

1	2	3	4	5	6	7	8
	4	4½	5	4	5	6	7½
4		4½	3½	5	5½	8	4½
3½	3½		5	3½	5½	5½	5½
3	4½	3		4½	3½	6	7
4	3	4½	3½		6	3	5½
3	2½	2½	4½	2		4½	5½
2	0	2½	2	5	3½		7
½	3½	2½	1	2½	2½	1	

Tal/DCG 3 (SGA, 2e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 5 (K)	6	10	33½
2. Laurierboom Gambiet 2 (P)	6	10	28
3. EsPion 2	6	6	23½
4. ZZ 1	6	6	22½
5. Tal/DCG 3	6	5	21
6. Oosten Toren 3	6	4	22
7. Almere 5 (D)	6	1	17½

1	2	3	4	5	6	7
	3½	5½	6	6	6	6½
4½		5	3½	6	4½	4½
2½	3		4½	3½	4½	5½
2	4½	3½		4½	3	5
2	2	4½	3½		5	4
2	3½	3½	5	3		5
1½	3½	2½	3	4	3	

Tal/DCG 4 (viertallencompetitie)

	Gesp	Mp	Bp
1. Laurierboom Gambiet 3 (K)	9	15	27½
2. ENPS 5	9	15	23
3. AdA '04 1	8	11	20½
4. Tal/DCG 4	9	9	17
5. ZZ 2	9	8	19
6. EsPion 5	9	8	16½
7. De Volewijckers 3	8	8	15½
8. De Raadsheer 4	9	8	13½
9. TOG 1	9	5	14½
10. De Amstel 4	9	1	9½

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1½	4	2½	3	4	2	4	3	3½	
2½	3	2½	2½	2	1½	2½	2½	4	
0	1	3½	2	3½		4	2½	4	
1½	1½	½	3	0	3	3	2	2½	
1	1½	2	1	3½	2	3½	1½	3	
0	2	½	4	½	3½	1	3	2	
2	2½		1	2	½	1½	3½	2½	
0	1½	0	1	½	3	2½	2½	2½	
1	1½	1½	2	2½	1	½	1½	2½	
½	0	0	1½	1	2	1½	1½	1½	

In Memoriam Karel Scholten

– door Dirk Goes –

Op vrijdag 5 april 2013 overleed ons voormalige lid Karel Scholten in de veel te jonge leeftijd van 62 jaar. Jarenlang was hij één van de sterkste spelers van Tal. Vanaf het seizoen 2003/2004 speelde hij voor de s.v. Wageningen.

Karel was een schaker die altijd scherp op de aanval speelde en in zijn topjaren nauwelijks te kloppen was. Ik speelde een aantal jaren met hem in Tal 2, dat destijds nog in de 3e klasse KNSB speelde. Uit die tijd herinner ik mij een uitwedstrijd tegen Dr. Max Euwe 1, dat gevestigd was in de Hogeschool van Enschede. Karel ging op eigen gelegenheid vanuit zijn woonplaats Ede en was ruim op tijd bij het gebouw, kon echter die verdraaide ingang niet vinden. Mobiele telefoons had je nog niet in die tijd, en een half uur na aanvang van de wedstrijd zijn we hem maar gaan zoeken. Bleek hij buiten in het park op een bankje te zitten, totaal van de wereld.

Karel was, zoals zoveel schakers, een tikje verstrooid. Zo deed hij eens tijdens een externe wedstrijd een onreglementaire zet waar hij nota bene 20 minuten over had nagedacht!

Requiescat in pace.

Schaken achter de tralies

- door Dirk Goes -

Op woensdag 15 mei was er een schaakprimeur: een match tussen gevangenen uit de Cook County Jail (Chicago) en Russische collega's uit de gevangenissen van Astrakhan, Samara, Saratov, Krasnodar en Sverdlovsk. Gespeeld werd via Skype. De match, over 20 partijen, eindigde in 14½-5½ voor de Russen en was een initiatief van voormalig wereldkampioen Anatoli Karpov, die droomt van een internationaal toernooi tussen gevangenen uit 6 verschillende landen. Tevens is hij bezig met het organiseren van een match tussen de Russische Doema en het Europees Parlement.

Op een persconferentie voorafgaand aan het evenement (door een Amerikaanse krant niet zonder humor 'Jailhouse Rook' genoemd), vroeg een Russische journalist wat lacherig aan Tom Dart, de directeur van de Cook County Jail, of er voor de Amerikaanse gevangenen bij winst een vervroegde vrijlating inzat. Dart gaf geen krimp en zei onderkoeld: "We are not that determined to win".

Verslagen externe competitie 2012/2013

16 februari 2013	Tal/DCG 1	(2034)	-	Zukertort/A 2	(2073)	2	-	6
	H. Leeftang	(2181)	-	P.P. Theulings	(2096)	0	-	1
	T. Kooiman	(2120)	-	F. Jacobs	(2182)	½	-	½
	R. Klein	(2024)	-	H.T. Lai	(2134)	0	-	1
	W. Helmers	(2043)	-	J. Donkers	(1998)	½	-	½
	F. Schoffelmeeer	(1983)	-	I. Pilcevic	(2146)	0	-	1
	J. Lubbers	(2047)	-	T. Vos	(2097)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	P. Kooiman	(1940)	-	M. Harmsen	(2017)	0	-	1
<i>Dirk Goes</i>	J. Cromsigt	(1932)	-	J. Schoonackers	(1913)	1	-	0

Het was alweer een tijdje geleden dat ik voor het laatst een wedstrijd van Tal/DCG 1 had bijgewoond, maar op zaterdag 16 februari jl. was het weer zover. Tegen de koploper, dat zou weleens lastig kunnen worden, maar de stemming vooraf was dermate optimistisch dat werd besloten topscorer Chris Vos een rondje rust te gunnen. Zukertort had met Hing Ting Lai, Tjark Vos en Joran Donkers drie spelers met een Tal/DCG-verleden in de ploeg, wat het treffen extra interessant maakte. Het was een echte schaakhappening, want tegelijkertijd speelden het eerste team van De Laurierboom en vijf teams van Caissa, dus het was gezellig druk. Hoogtepunt van de dag, zeker voor hemzelf, was de overwinning die Paul van der Sterren namens Caissa behaalde op Jan Timman, die tegenwoordig voor Wageningen uitkomt. Mooi commentaar van Paul op de website van Caissa: "Voor het eerst sinds het NK van 1981 (!!) won ik van Timman. Wat hebben we daar oud voor moeten worden, Jan."

Jeroen Cromsigt opende de score met een korte doch hevige blitzkrieg. In een Middeleeuwse opening werd de arme Jeroen Schoonackers geen seconde rust gegund.

☐ **Jeroen Cromsigt** (1932)

■ **Jeroen Schoonackers** (1913)

Commentaar van onze Jeroen

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lc4 Lc5; 4. c3 Pf6; 5. d4 exd4; 6. cxd4 Lb4+; 7. Pc3

De Greco-aanval, die veel meer openingsvalletjes bevat dan de vervlakkende hoofdvariant met Ld2.

7. d5; 8. exd5 Pxd5; 9. 0-0 Lxc3

De beroemde partij Steinitz – Von Bardeleben, Hastings 1895, is een echte klassieker die het naspelen meer dan waard is: 9. Le6; 10. Lg5 Le7; 11. Lxd5 Lxd5; 12. Pxd5 Dxd5; 13. Lxe7 Pxe7; 14. Te1 f6; 15. De2 Dd7; 16. Tac1 c6; 17. d5 cxd5; 18. Pd4 Kf7; 19. Pe6 Thc8; 20. Dg4 g6; 21. Pg5+ Ke8; 22. Txe7+ Kf8; 23. Tf7+ Kg8; 24. Tg7+ Kh8; 25. Txb7 1-0.

10. bxc3 Le6

10. Pxc3; 11. De1+ kost een paard.

11. Pg5 Dd7

11. Pxc3; 12. Pxe6 fxe6; 13. De1 is vreselijk voor zwart.

12. Te1

12. Pd8?

Dit verliest hout. Lange of korte rokade had zwart langer op de been gehouden, al staat wit natuurlijk prachtig met voordelen als loperpaar en centrumcontrole.

13. Lxd5 Dxd5; 14. c4 Dxc4; 15. d5 0-0; 16. dxe6 Pxe6; 17. Pxe6 fxe6; 18. De2 Tae8??

Verkort het lijden aanzienlijk.

19. Dxc4 1-0.

Een fraaie opsteker voor Tal/DCG 1, maar in de overige partijen regende het punten, en die regen trok langzaam maar zeker richting Amstelveen. Wim Helmers en Tobi Kooiman hielden het nog half droog, maar de overige Tal/DCG'ers moesten hun koning omleggen. Bij een stand van 4-2 voor Zukertort kwam Tobi in de bar melden dat hij nog wel kansen zag op een gelijk spel. Ongeveer gelijktijd gaf Ron Klein tegen Hing Ting Lai op nadat hij met zijn dame in een spervuur van stukken was komen te liggen. Hans Leeflang hield het wat langer vol maar ook hij ontkwam niet aan een nat pak, en terwijl Hans zich vertwijfeld probeerde te herinneren wanneer hij voor het laatst een KNSB-partij had verloren werd de einduitslag op 6-2 voor Zukertort vastgesteld.

Ron Klein, de schrik nog in de ogen, tijdens de analyse met een nauwelijks zichtbare Hing Ting Lai.

9 maart 2013	Kennemer Comb. 3 (1912)	-	Tal/DCG 1 (2021)	2½ - 5½
Uw verslaggever: Tobi Kooiman	P. Kroon (2009)	-	T. Kooiman (2120)	½ - ½
	E. Mueller (1842)	-	H. Leeftang (2181)	0 - 1
	A. de Bruijn (1964)	-	R. Klein (2024)	1 - 0
	G. Snijders (1958)	-	W. Helmers (2043)	0 - 1
	F. Arp (1970)	-	F. Schoffemeer (1983)	0 - 1
	F. Taylor (1852)	-	Chr. Vos (1947)	0 - 1
	A. Hendrikse (1887)	-	P. Kooiman (1940)	½ - ½
	K. Min (1812)	-	J. Cromsigt (1932)	½ - ½

Tal/DCG 1 heeft overtuigend gewonnen bij Kennemer Combinatie.

Jeroen Cromsigt kwam moeilijk uit de opening dankzij de voorbereiding van de tegenstander waar hij in trapt, had anderhalf uur bedenktijd nodig om gelijk spel te bereiken, en toen bood zijn tegenstander remise aan. Op basis van de klok nam Jeroen het aan, hoewel hij er eigenlijk spijt van had, want de zetten die zijn tegenstander zelf moest bedenken vond hij niet bepaald overtuigend.

Chris Vos speelde positioneel sterk en won soepeltjes. Hij is nu overtuigend topscorer met 4 uit 5! Zijn TPR van 2114 mag er ook wezen.

Ron Klein kwam gedrukt uit de opening en toen sloeg zijn tegenstander ineens met zijn paard de door een paard gedekte pion op c2. Goed gezien door zijn tegenstander, helaas: na Pxc2 van wit kon zwart met een ander paard op d3 de dame op e1 en de loper op b2 tegelijk aanvallen, en als wit de loper op b2 zou dekken met Db1 zou er een paard op d2 ongedekt komen te staan, en zwart had een toren op de d-lijn die dan na Pxb2 Dxb2 zijn werk zou doen. Pionnetje weg dus, zonder compensatie, en Ron verloor dan ook, helaas.

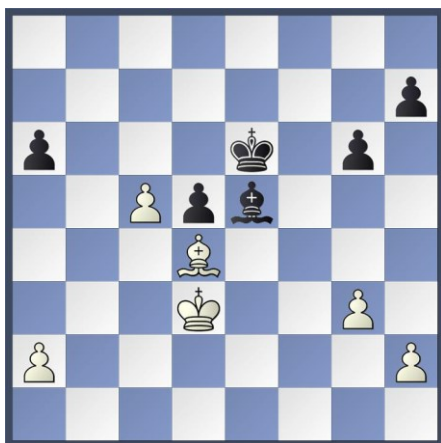
Piet Kooiman weigerde een remiseenbod. Zo hoort het! Uiteindelijk werd het toch remise, maar hij probeerde het in ieder geval.

Frans Schoffemeer won in het middenspel een kwaliteit tegen een pion en tikte het eindspel soepeltjes uit. Vlekkeloze overwinning, voor zover ik kon zien. Frans heeft tot nu toe sterke tegenstand gehad, vaak ook tegen ondergerate spelers, waardoor dit zijn eerste overwinning is. Verdiend. Ook nu speelde hij trouwens, ondanks dat hij aan bord 5 zat, tegen hun op een na sterkste speler, zowel als we kijken naar rating als naar de resultaten tot nu toe.

Hans Leeftang had een dynamisch evenwicht, tot zijn tegenstander ineens een stuk weggaf. Met een licht stuk werd een pion op d5 geslagen die gedekt stond door een stuk dat ook het matveld e8 dekte, terwijl daar op a4 een dame op gericht stond. De tussenzet Ld7 met stukwinst was eenvoudig, winnen daarna ook.

Wim Helmers leek met zijn vorm te worstelen, maar kon zijn eerste overwinning noteren. Ook hem zij het gegund! Leuk dat hij tevens de stand van 2-4 naar 2-5 tilde, zodat hij de overwinning veilig stelde.

Vervolgens weigerde ik (Tobi Kooiman) terecht op zet 40 (de wedstrijd was dus al vóór de eerste tijdcontrole in ons voordeel beslist) een remiseenbod, en als ik verstoken was geweest van extreme domheid was het 2-6 geworden. Helaas ontbrak het benodigde IQ mij om een uiterst eenvoudige denkstap te maken. Eerder al miste ik groot voordeel, maar dat was nog wel *sneaky* en niet zo makkelijk te vinden, maar uiteindelijk verzuimde ik in deze stelling,

om het geforceerde 42. Lxe5 Kxe5; 43. h4 a5; 44. g4 h5; 45. g5 a4; 46. a3 d4; 47. c6 te spelen, een variant waarvan het niet alleen eenvoudig is haar te vinden, maar nog schandelijk om niet te vinden omdat ik een zet eerder deze berekening wél had gemaakt om tot de (terechte) conclusie te komen dat ik een tempo miste, maar toen speelde hij 41. g6 en dan mist hij natuurlijk een tempo. Daar doorloop je dan de stappenmethode voor

Afijn, een puike 2½-5½ overwinning heeft ons op de 5e plaats gebracht. Een podiumplek is uit zicht (overigens won Zukertort 2, dat met gemiddeld 2126 opkwam, van BSG 2 met 2½-5½, zodat Zukertort nu praktisch kampioen is - felicitaties aan hen), maar ook voor degradatie moeten er wel heel gekke dingen gebeuren. Twee punten volstaan sowieso, als we één punt halen kan het alleen in het ergste geval mis gaan, inclusief Kennemer Combinatie 3 dat dan van zowel Zukertort 2 als BSG 2 moet winnen, en zelfs als we twee keer verliezen moet het heel gek lopen willen we degraderen. We zijn zo veilig als een reisgenootschap achter een tovenaardie die "Je kunt niet passeren" naar een demon schreeuwt.

6 april 2013	Tal/DCG 1	(2009)	-	Caïssa Eenhoorn 2	(2008)	4½ - 3½
<i>Uw verslaggever: Tobi Kooiman</i>	H. Leeftang	(2181)	-	J. Thakoerdien	(2037)	½ - ½
	T. Visser	(1824)	-	P. Holscher	(2005)	1 - 0
	T. Kooiman	(2120)	-	J. Molenaar	(2063)	0 - 1
	W. Helmers	(2043)	-	S. Broersen	(2091)	½ - ½
	F. Schoffelmeer	(1983)	-	B. Voorn	(1876)	1 - 0
	J. Cromsigt	(1932)	-	A. Geerts	(2083)	1 - 0
	P. Kooiman	(1940)	-	A. Buikstra	(2015)	0 - 1
	J. Lubbers	(2047)	-	F. Avis	(1897)	½ - ½

Tal/DCG 1 speelt volgend seizoen ook weer KNSB-competitie, en sluit dit seizoen zelfs af met een plek in de subtop! Het iets sterkere Caïssa-Eenhoorn 2 kwam op bezoek. Er werden nogal wat blunders gemaakt.

Al gauw had Frans Schoffelmeer een punt te pakken. "Ik hoopte op een bepaalde blunder. Die maakte hij."

Even later stond het 1-1 toen Piet Kooiman een stuk wegblunderde.

Tom Visser viel in. Zijn tegenstander viel met zijn dame een pion aan, die gedekt stond door een paard. Maar dat paard stond gepend! Dus sloeg de arme man de pion. Helaas stond het paard weliswaar gepend, maar door de desbetreffende dame. Na het slaan van de pion niet meer. Weg dame. Blunder nummer drie: 2-1!

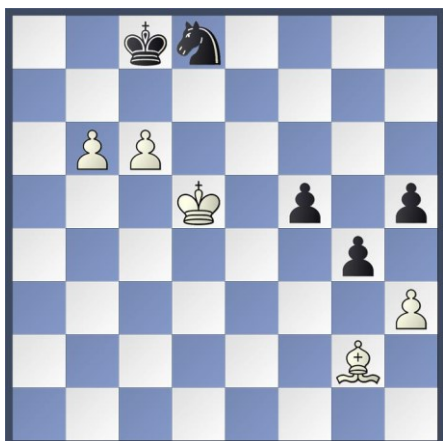
Hans Leeftang speelde voor zover ik kon zien een spannende partij die alle kanten op kon. Ik dacht dat Hans kansrijk stond, maar uiteindelijk werd het remise. Ik heb niet kunnen vragen hoe. Blunder? 2½-1½.

Mijn tegenstander dacht 30 minuten na over zijn eerste vijf zetten, ik 1 minuut. Waarschijnlijk was mijn tegenstander daardoor bang dat ik de opening veel te goed kende, want hij deed in een scherpe Grünfeld de compleet nutteloze wachzet 6. h3, waardoor ik goed kwam te staan. Na 16 zetten had hij al meer dan anderhalf uur verbruikt, nog 22 minuten voor 24 zetten, en stond ik prima. Vijf zetten later stond ik gewonnen. Gewonnen in de zin dat ik daar compleet vanuit ging, dacht dat hij al zou opgeven, hij moest gaan vluggeren, de computer later de beoordeling -3.3 gaf (ik had zwart) en ik het alleen maar af moest maken, wat makkelijk was. Mislukt. Remise-eindspel. En toen, geheel in lijn met de wedstrijd, de volgende blunder, en 2½-2½. Grom.

Bij Wim Helmers leek het evenwicht nooit verstoord. Hij moest nog even oppassen in het eindspel, maar dat deed hij ook. 3-3.

Johan Lubbers leek heel slecht te staan. Ik dacht eerlijk gezegd toen ik langsliep zelfs een winnende variant voor zijn tegenstander te zien, maar ik zal me wel hebben vergist. In ieder geval werd het nog remise, en dat bleek een uiterst nuttig halfje. 3½-3½.

Toen was alleen Jeroen Cromsigt nog bezig. Het was een eindspel waarin zowel wit (Jeroen) als zwart drie pionnen had. Wit had een loper op g2, pion op h3 en twee ver opgerukte verbonden vrijpionnen op de damevleugel; zwart had een ongelukkig paard en pionnen op g4, h5 en f5. Zwart probeerde een koningszet te voorkomen door een paardvorkje met loperwinst erin te vlechten, maar Jeroen negeerde dat, want het pakken van de loper zou tot promotie van een van de witte pionnen leiden, zoals Jeroen goed gezien had. Toen trok het paard zich maar weer terug. Even later maakte Jeroen het zeer fraai af door een zwarte pion tot dame te laten promoveren en vervolgens met een pion mat te zetten (volgens mij zit het nog wel correct in mijn geheugen):

1. c7 Pb7; 2. Ke5 Pc5; 3. Kd6 gxh3; 4. Kxc5! hxg2; 5. Kc6 g1D; 6. b7 mat; 1-0.

Uitstekend gerekend door Jeroen, en een 4½-3½ overwinning als gevolg!

Nu zijn we definitief veilig en zelfs subtoppers! Zukertort 2, dat met oud-Tal/DCG'er Hing-Ting Lai de topscorer van klasse 3D in de gelederen heeft (7 uit 8 tegen gemiddeld krap 2050), heeft 2 matchpunten en 9 bordpunten voorsprong op de rest en is kampioen: felicitaties aan hen.

20 april 2013	Woerden 1 (1973)	-	Tal/DCG 1 (2012)	3½ - 4½
	A.M. Benschop (2159)	-	H. Leeftang (2181)	0 - 1
	S. Goes (2204)	-	R. Klein (2024)	0 - 1
	E. van Esterik (1948)	-	W. Helmers (2043)	½ - ½
	J. Reed (1929)	-	F. Schoffelmeer (1983)	1 - 0
	M. Schroer (2102)	-	Chr. Vos (1947)	1 - 0
	H. de Heer (1811)	-	P. Kooiman (1940)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	B. Verberne (1813)	-	J. Cromsigt (1932)	0 - 1
<i>Jeroen Cromsigt</i>	R. van Beek (1817)	-	J. Lubbers (2047)	0 - 1

Hoewel er in de laatste wedstrijd niets meer op het spel stond voor ons, speelden wij met volle inzet in Woerden. Voor hen was het zaak om minstens gelijk te spelen, aangezien zij anders afhankelijk waren van de wedstrijd Waagtoren 2 - VAS 2 om degradatie te ontlopen.

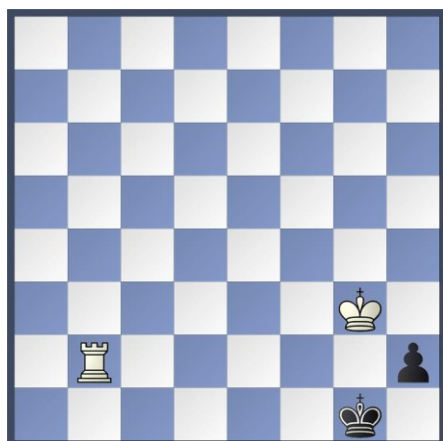
Chris Vos kon topscorer worden als hij zou winnen. In een gecompliceerde stelling ging hij helaas tenonder. De tegenstander van Ron Klein (Sten Goes) kon topscorer van KNSB klasse 3D worden als hij zou winnen. Sten bouwde een prima stelling op met een pion voorsprong, maar plotsklaps stond hij een pion achter in een mindere stelling. Ron had verder geen moeite en scoorde voor het eerst in lange tijd weer een heel punt. Daarmee werd ex-Tal/DCG'er Hing Ting Lai topscorer in KNSB 3D met 7 uit 8 en ex-Tal/DCG'er Tjark Vos 2e met 7 uit 9!

Frans Schoffelmeer speelde met zwart tegen een iets zwakkere speler die het hele seizoen nog niets gewonnen had, maar in deze partij stond Frans de hele partij minder. Frans: "Als ik niet mat zou gaan, had ik het resterende eindspel gewonnen!" Helaas voor Frans ging hij wel mat in de aanval. Jeroen Cromsigt liet zijn tegenstander weer eens in een openingsvalletje trappen. Wel had hij nog 3½ uur zwoegen nodig om het volle punt binnen te halen.

Johan Lubbers bleek weer eens aalglad door een briljantino van een pionoffer te plegen. Dat gaf zoveel spel dat hij zijn tegenstander daarmee versloeg. Wim Helmers speelde een degelijke pot. Zijn tegenstander reageerde met veel activiteit zodat de stelling in dynamisch evenwicht bleef tot aan het einde toe.

Piet Kooiman had een moeilijke middag. Vanuit het vroege middenspel werd hij onder druk gezet. Hij vluchtte in een verloren eindspel waarbij wit een toren en twee verbonden vrijpionnen had en zwart alleen een toren. Wit wist echter niet goed hoe hij het voordeel moest converteren. Onder tijdsdruk gaf hij na 5 uur spelen een pion weg waardoor een remise-eindspel ontstond. Piet koos echter de verkeerde kant (de lange in plaats van de korte) om te verdedigen en moest zich helaas alsnog gewonnen geven.

Met 3½-3½ op de bordes lag het lot in handen van Hans Leeftang. In een remiseachtig toreneindspel wist hij door lang drukken en wurmen na bijna 6 uur spelen de volgende stelling te bereiken:

Na 1. h1P+; 2. Kf3 ging het zwarte paard verloren en daarmee ook de partij. Daarmee wonnen wij de wedstrijd en werd Hans topscorer van het team. Extra sneu was dat Waagtoren 2 won van een erg verzwakt VAS 2 en dat Woerden op een half puntje degradeerde. Schaken kan een harde topsport zijn

Met 10 matchpunten uit 9 wedstrijden en slechts één invaller kan van een bovengemiddeld seizoen worden gesproken.

Tal/DCG 4: mislukt en geslaagd schaakjaar 2012/2013

- door Cees Flikweert -

Schaakvrienden, in december vorig jaar moest ik al melden dat het vierde geen kampioen zou worden. Nou, dat is gebleken! In de vijfde ronde moesten we tegen de doven van TOG.

28 januari 2013	TOG 1	(1448)	-	Tal/DCG 4	(1456)	2 - 2
	Jan Koningh	(1481)	-	Thijs Loermans	(1552)	½ - ½
	Mark Schenk	(1504)	-	Cees Flikweert	(1540)	½ - ½
	Henk Havik	(1533)	-	Jos Jaarsveld	(1333)	½ - ½
	Hans Johannesen	(1274)	-	Martin Alb. Spierings	(1400)	½ - ½

Emile en Carl konden niet, dus het oude renpaard Martin maar weer eens van stal gehaald. En wat een feest zou het worden. Een schitterend pand aan de Stadhouderskade (miljoenen waard en in eigendom) met bar vlak naast de speelzaal, net als in het Woestduincentrum, beter kan niet. Dus om 22.00 uur zaten we met z'n allen aan het bier met vier 'zwaarbevochten' remises. We hadden natuurlijk alle vier moeten winnen, immers, je kunt winnende voortzettingen gewoon door het pand schreeuwen aan elkaar, maar onze dove tegenstanders waren zo listig om zo snel mogelijk alles af te ruilen en dan snel 'remise?' te roepen. Ach en wie durft er dan te weigeren? Wij niet in ieder geval.

Ronde 6 speelden we thuis tegen De Amstel.

14 februari 2013	Tal/DCG 4	(1475)	-	De Amstel 4	(1021)		2½ - 1½
	Cees Flikweert	(1540)	-	Paul Oomen	(1407)		0 - 1
	Thijs Loermans	(1552)	-	Kees Boerlage			1 - 0
	Emile Swagerman		-	Sipke de Boer	(880)		1 - 0
	Jos Jaarsveld	(1333)	-	Tim van Rijsse	(776)		½ - ½

Ik speelde een erbarmelijk slechte pot tegen jeugdspeler Paul Oomen. Daar wil ik niet meer aan herinnerd worden en zeker niet over schrijven. Werkelijk een mishandeling van het eindspel, zoals ik dat afgelopen jaar wel meer heb gedaan. Gelukkig deden Emile en Thijs wel wat ze moesten doen, winnen, zodat we de match wel winnend afsloten.

Het bleek echter nog slechter te kunnen:

14 maart 2013	EsPion 5	(1450)	-	Tal/DCG 4	(1475)		4 - 0
	Tom Kooij	(1433)	-	Cees Flikweert	(1540)		1 - 0
	Jaap de Kreek	(1478)	-	Thijs Loermans	(1552)		1 - 0
	Gerard Noback	(1466)	-	Jos Jaarsveld	(1333)		1 - 0
	Jan Fikkens	(1421)	-	Emile Swagerman			1 - 0

Sinds De Pion na de mislukte fusie met ons in een ongezellig bejaardencentrum in Zuid is gaan spelen kan ik in uitwedstrijden tegen hen niet meer schaken. Locatie klopt niet. Om eens een open deur in te trappen: je wil er niet dood gevonden worden. Totale mentale blokkade. Misschien kwam het ook door de aanwezigheid van Jaap de Kreek, hoewel ik niet zo gevoelig ben als Karel Abma zaliger. Ik weet het gewoon niet, ik ben wanhopig. Tom Kooij is ook eigenlijk een vaste klant van me, vaak van hem gewonnen, maar wat ik nu presteerde was zelfs tegen Tom te veel gevraagd. Ik zette de stukken zo stom neer dat ik vanuit de opening na één eenvoudige paardzet van Tom een stuk in kon leveren zonder enige compensatie, wat zeg ik, er bleef alsnog een ruïne over, zelfs na stukverlies. Ik gaf maar snel op en Thijs, Jos en Emile deden dat even later dus ook. Schandalig slechte prestatie. Locatie is de schuld, De Pion, doe hier iets aan, ga daar weg!

En de gifbeker was nog niet leeggedronken want daar kwam AdA '04 op bezoek, even geen commentaar:

4 april 2013	Tal/DCG 4	(1533)	-	AdA '04 1	(1519)		½ - 3½
	Bert Dreef	(1508)	-	Bas de Melker	(1836)	(<i>regl.</i>)	0 - 1
	Cees Flikweert	(1540)	-	Paul Sanou	(1576)		½ - ½
	Thijs Loermans	(1552)	-	Renzo Bakker	(1142)		0 - 1
	Emile Swagerman		-	Egbert Jansen sr.	(1522)		0 - 1

Pas in de laatste ronde enig herstel tegen De Raadsheer:

15 mei 2013	De Raadsheer 4	(1277)	-	Tal/DCG 4	(1475)		1 - 3
	Hans Bouw		-	Thijs Loermans	(1552)		0 - 1
	Cilia van der Kamp	(1363)	-	Cees Flikweert	(1540)		0 - 1
	Maarten van Loggem	(1201)	-	Jos Jaarsveld	(1333)		0 - 1
	Frans Altena	(1266)	-	n.o.		(<i>regl.</i>)	1 - 0

Hilarisch was mijn overwinning op mevrouw Van der Kamp. Ik knoeide maar wat aan en kwam straal verloren te staan, maar het was niet zo erg als tegen Tom Kooij, ik had nog wat tegenspel. Kwam een kwaliteit achter te staan, maar wist met een dol paard de defensie van de geachte tegenstandster volledig te verwarren en mocht de vijandelijke koning met paard en dame opvorken. Thijs en Jos speelden eindelijk ook weer eens een degelijke partij en wonnen verdiend.

Uiteindelijk ziet de eindtabel er schijnbaar niet zo slecht uit, maar als je bedenkt dat we het met wat meer degelijkheid eigenlijk alleen tegen AdA 04 en Laurierboom moeilijk hadden mogen hebben, dan vallen de prestaties toch flink tegen. Mea culpa. Wel veel lol gehad met Jos, Thijs, Emile, Bert en Carl.

Volgend seizoen maar weer in een achtstal met wat Problemers erbij!

Koppel Pijlman/Goes succesvol in kroegloperstoernooi!

- door Dirk Goes -

Op zondag 17 juni werd het jaarlijkse kroegloperstoernooi in De Pijp georganiseerd. In René Pijlman had ik een maat van ongeveer gelijk bierverbruik gevonden, en we verheugden ons reeds ver vantevoren op een leuke dag met fraai lenteweer, afgesloten met een lichte doch voedzame maaltijd. Alleen al deelname aan dit plezierige toernooi maakt het leven mooi, maar het zou nog veel mooier worden want we presteerden ook nog eens bovengemiddeld! Er zijn van die dagen dat er werkelijk niets kan misgaan, en die gedenkwaardige 17e juni van het Jaar des Heeren 2013 was er zo een. Vraag me niet hoe ik het voor elkaar kreeg, maar ik scoorde 6 uit 7 na onder andere de toppers Tom Bottema (SOPSWEPS, 2177) en Bram van den Berg (Stukkenjagers, 2188) te hebben verslagen. René speelde naar vermogen, klaagde wat over een gemiste kans tegen Olaf Cliteur, maar droeg toch nog 3½ punt bij, maakt samen 9½ punt. Bij de prijsuitreiking bleek die score genoeg te zijn voor een ratingprijs ter waarde van 50 euro, die spontaan in de restaurantpot werd gestopt.

Onder de liefst 192 deelnemers bevond zich ook Herbert Tulleken. Samen met Harrie Boom kwam hij op een totaal van 5 punten. Toernooiwinnaar werd het koppel Stefan Kuipers/Sjef Rijnaarts, dat met 13½ uit 14 een bijna perfecte score neerzette maar gedurende het toernooi wel geheel nuchter bleef

Frits Veenstra vlamt in Science Park Toernooi!

- door Dirk Goes -

Met in totaal 278 deelnemers, verdeeld over 4 groepen, was het derde Science Park Toernooi in successie een fantastische schaakhappening. Ook het weer zat mee, want de zon scheen uitbundig en het terras zat bommetjevol. De omstandigheden werkten kennelijk inspirerend voor Frits Veenstra, die in de C-groep een mooi succes boekte. Met een score van 7 uit 9 en een TPR van 1851 behaalde hij een eerste plaats, die hij overigens wel moest delen met John Pex (VAS) en Wim Suyderhoud (Caissa). In dezelfde groep moest Jaap Loeve zich met 5½ uit 9 en een TPR van 1696 tevreden stellen, en dat na een superstart van 5 uit 5!

In de B-groep strooide Dirk Goes gul met ratingpunten, die door zijn tegenstanders gretig werden opgeveegd. Na 3 uit 9 en een uiterst bedenkelijke TPR van 1667 was de gifbeker eindelijk leeg. René Pijlman schraapte 4½ uit 9 bijeen, en dat lijkt niet al te beroerd, maar zijn lamentabele TPR van 1801 vertelt een heel ander verhaal.

Familieberichten

– door Dirk Goes –

Van Thomas Kuilman, onze correspondent in Londen, ontving de redactie onderstaande foto's met daarop prominent zontje Sam, die op 5 januari van dit jaar ter wereld kwam. Zo jong, en nu al fotogeniek! Overigens verhuist het gezin Kuilman eind 2013 weer terug naar Nederland, en hoogstwaarschijnlijk weer naar Amsterdam. Ik van de redactie ben Thomas zeer erkentelijk voor de graag gelezen column die hij de afgelopen jaren heeft verzorgd, en als ik dat zeg spreek ik volgens mij namens velen. Thomas, bedankt!

Sam

Felix Kuilman

05·01·2013
06.34 uur | 2360 gram

Zoon van Thomas Kuilman & Kim Heesink
21 Stadium Mews | N5 1FP London | United Kingdom
Thomas +447508278032 | Kim +447961962332

I am
Sam

De partij Visser-Groen

- door Dirk Goes -

Sommige schakers maken er geen probleem van zo af en toe een saaie remise te produceren. Ik kan het weten, ik maak me er regelmatig schuldig aan. Snel potje schuiven, nog snellere analyse, hupsakee aan het bier en de rest van de avond in ledigheid aan de vluggertafel doorbrengen, het overkomt me (te) vaak. Zo niet de houwdegens Visser en Groen, dat zijn schakers die hun partijen tot op het bot afkluiven en pas met remise akkoord gaan als er werkelijk niets meer in zit. Op 4 april 2013 troffen de heren elkaar voor de kroongroep. De partij werd uiteindelijk remise, maar daar ging zo het nodige aan vooraf Met behulp van de onmisbare Fritz onderwierp ik de partij aan een nadere analyse.

☐ **Tom Visser**

■ **Cor Groen**

1. d4 Pf6; 2. c4 e5

Het Budapester gambiet, de opening der avonturiers.

3. e3

Minder gebruikelijk

3. d5

Dit vraagt te veel van de zwarte stelling. Volgens Viktor Moskalenko, schrijver van het boek 'The Fabulous Budapest Gambit', moet zwart eerst ruilen op d4 en pas dan d7-d5 spelen, waarna een stelling op het bord komt die ook uit de Franse afriulvariant kan ontstaan.

4. dxe5 Pe4; 5. Dxd5 Lb4+; 6. Pd2

Zwart heeft een beetje compensatie voor de geofferde pionnen, maar veel is het niet. Oordeel Fritz: +1,82 voor wit.

6. Lf5; 7. Dxd8 Kxd8; 8. a3 Pxd2; 9. Lxd2 Lxd2; 10. Kxd2 Pd7; 11. f4 Pc5

Cor weet er toch nog wat spel uit te peuteren.

12. Ke1 Pb3; 13. Td1+ Ke7; 14. Ld3 Lg4; 15. Pe2

Fritz heeft een lichte voorkeur voor 15. Pf3.

15. Thd8; 16. h3 Le6; 17. g4

Niet de sterkste. Fritz speelt desgevraagd 17. f5 en geeft de variant 17. Pc5; 18. Pd4 Pxd3+; 19. Txd3 Ld7 (19. Lxc4; 20. Tc3).

17. Pc5; 18. Pd4 Pxd3+; 19. Txd3 c5; 20. Pxe6 Txd3

Tom heeft een kwaliteit moeten inleveren, maar het paard is een beest.

21. Pxc5 Tdd8

Grappig is 21. Txe3+; 22. Kf2 en de toren heeft geen velden.

Houwdegen Tom

Houwdegen Cor

22. Pe4 Td3; 23. Pc5 Tdd8; 24. Pe4 Tac8

Na eenmaal de zetten te hebben herhaald gaat Cor toch maar voor de winst.

25. Pd6 Tc7; 26. b3 a6; 27. Ke2 f6; 28. exf6+

Mogelijk omdat 28. Kxd6; 29. Td1+ een toren kost.

28. Kxf6; 29. e4

Het paard is onaantastbaar.

29. Ke6; 30. e5 g5

Een goede zet die de witte pionnenstructuur aan de basis aantast.

31. Ke3 gxf4+; 32. Kxf4 Tf8+; 33. Ke4 Tc5

Zwart heeft zich prima teruggevochten en dreigt de touwtjes in handen te nemen. Fritz waardeert de stelling als ongeveer gelijk.

34. Pxb7 Txe5+; 35. Kd4 Tf4+; 36. Kc3

Een tikje roekeloos. 36. Kd3 haalt 36. Te3+ uit de stelling.

36. a5

Fritz bepleit het overbrengen van de koning naar de damevleugel via 36. Kd7; 37. Td1+ Kc6.

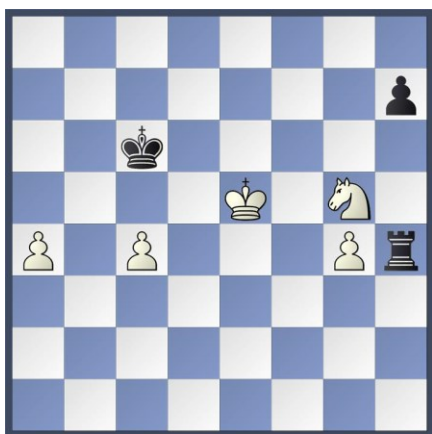
37. Td1 Te3+; 38. Td3 Txd3+; 39. Kxd3 Tf3+; 40. Kd4

Ietsjes beter 40. Ke4 Txb3; 41. Pxa5.

40. a4; 41. Pc5+ Kd6; 42. Pxa4 Txb3; 43. Pc3 Kc6; 44. a4 Tb2; 45. Pe4 Th2

Fritz waardeert nu zo'n beetje alle mogelijke zetten op 0,00.

46. Ke5 Txb3; 47. Pg5 Th4

48. Pxb7

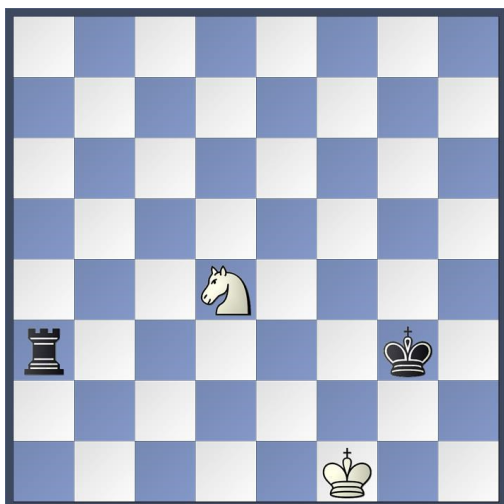
Met remiseaanbod, wat door Cor, die ongetwijfeld in tijdnood zat, werd aangenomen. De stelling is objectief ook remise, maar dan had Tom nog wel even de juiste zet moeten doen. Correct is 48. Txb7; 49. g5 Tg7; 50. Kf6 Tg8; 51. g6 Tf8+; 52. Ke7 Tb8; 53. g7 Kc5; 54. Kf7 Tb7+; 55. Kg6 Tb6+; 56. Kh7 en nu naar de onderste rij met 56. Tb1 waarna wit niet verder komt. Incorrect daarentegen zou zijn 49. Kf6? Th6+; 50. Kg5 (50. Kg7 Th4; 51. g5 Txc4; 52. g6 en de zwarte koning komt zich ermee bemoeien met 52. Kd7) Te6; 51. Kf5 Kd7; 52. g5 Ke7; 53. g6 Tf6+; 54. Kg5 Tc6; 55. Kf5 Txc4; 56. a5 Tc5+; 57. Ke4 Kf8; 58. g7+ Kg8; 59. a6. Eindspelen zijn verraderlijk!

Snelschaaktitel voor Tobi Kooiman!

- door Dirk Goes -

Ik vlugger graag en veel, dus ik was erbij toen op donderdag 28 maart het officiële snelschaaktoernooi werd georganiseerd. Paul Scheermeijer heette de liefst 52 deelnemers van harte welkom en verklaarde bij het uitleggen van de spelregels dat koningen geslagen mochten worden. Nu ben ik altijd al een groot voorstander geweest van die regel, dus dat kwam mooi uit

Aanvankelijk ging het nog wel aardig en ik won vlotjes mijn partijen, totdat Frans Schoffelmeer in de zesde ronde een spaak in het wiel kwam steken. Maar niet getreurd, 5 uit 6 was een score waarbij nog van alles mogelijk was. Gewoon de resterende partijen winnen Maar zie wat mij overkwam in de zevende ronde, waar ik zwart had tegen Jeroen Cromsigt:

Hier bood Jeroen remise aan. Dat is inderdaad de meest waarschijnlijke uitslag, maar ik dacht ach, dat kan altijd nog, en bovendien had Jeroen iets minder tijd op de klok, dus ik speel 1. Td3, Jeroen onttrekt met 2. Pe2+ (let op het kruisje) zijn paard aan de aanval en ik geef subtiel mat met 2. Td1. Althans, dat dacht ik Wee mij, hoe nat was de dweil na het ontzuisterende 2. P×g3 Misschien gek, maar mijn enthousiasme over het slaan van de koning is inmiddels aanzienlijk bekoeld

In de laatste ronde speelde Jeroen tegen Tobi, waarbij Tobi aan remise genoeg had voor de titel. De toeschouwers maakten zich verlekkerd op voor een spetterende apotheose, maar de nachtkars doofde bliksemsnel. Tobi won twee pionnen en bood in superieure stelling wel héél professioneel remise aan, een aanbod dat Jeroen niet kon weigeren. Tobi daarmee winnaar met 7 uit 8, op een halve achterstand gevolgd door Jeroen Cromsigt en Remco Hillebrandt. Ratingprijzen gingen naar Herbert Tulleken en Ger Kemper.

Eindstand	Score	ELO	TPR
1 Tobi Kooiman	7,0	2075	2251
2 Jeroen Cromsigt	6,5	2011	2103
3 Remco Hillebrandt	6,5	1919	2075
4 Frans Schoffelmeer	6,0	2042	2037
5 Dirk Goes	6,0	1870	2023
6 Chris Vos	5,5	1963	1928
7 Rob Scheermeijer	5,5	1930	1895
8 Ger Kemper	5,5	1689	1923
9 Mark Nieuwenbroek	5,5	1853	1900
10 Jan Winsemius	5,0	1949	1884
11 Cor Groen	5,0	1745	1836
12 Andy Gerritsen	5,0	1791	1780
13 Thomas Hufener	5,0	1861	1735
14 Jeroen van Haastere	5,0	1557	1831
15 René Pijlman	4,5	1917	1751
16 Sander van de Wiel	4,5	1752	1706
17 Paul Scheermeijer	4,5	1941	1781
18 Carl Findhammer	4,5	1772	1719
19 George Boellaard	4,5	1767	1758
20 Marc Meuwissen	4,5	1749	1761
21 Hans Balhuizen	4,5	1601	1774
22 Herbert Tulleken	4,5	1508	1657
23 Bert van der Laar	4,5	1637	1679
24 Floris Golbach	4,5	1704	1698
25 Rob van Haastere	4,0	1728	1829
26 Hans Spanjersberg	4,0	1621	1769
27 Frits Veenstra	4,0	1719	1652
28 Ronald Kersbergen	4,0	1563	1670
29 Bart de Boer	4,0	1692	1605
30 Henk Kelch	4,0	1568	1549
31 Bert Dreef	3,5	1514	1698
32 Hilbrand Bruinsma	3,5	1652	1604
33 Rob Thijssing	3,5	1593	1615
34 Wim Visser	3,5	1565	1562
35 Gerald van de Pieterman	3,5	1574	1504
36 Fariborz Salimi	3,0	1821	1600
37 Wouter Tieleman	3,0	1677	1530
38 Hans Looman	3,0	1562	1464
39 Paul Aarsman	3,0	1483	1481
40 Hugo de Jonge	3,0	1556	1448
41 Olivier Lingbeek	3,0	1234	1453
42 Geert Renkema	3,0	1525	1430
43 Maarten Roos	3,0	1439	1353
44 Marjolein Aarten	3,0	1324	1316
45 Jan Warmerdam	3,0	1085	1255
46 Jan Pieter Streef	2,5	1552	1422
47 Jan de Wilde	2,5	1243	1312
48 Oscar Kuipers	2,0	1352	1202
49 Jasper Laros	2,0	1230	1196
50 Henk van den Berg	1,5	1534	1148
51 Nanne Kingma	1,5	1200	1255
52 Gre Blokker	0,5	1088	885

Opgeslokt door een zwart gat

- door René Pijlman -

Ik schrijf mijn eerste wekelijkse column voor Tal Nieuws in een periode van bezinning in het Universum, de sporthal op het Amsterdamse Science Park, waar het NK en een open toernooi wordt gespeeld. De ronde van vandaag is voorbij, dus ik heb volop tijd om op het zonovergoten terras te mijmeren over partijen die verloren gingen, overwinningen die zouden zijn en de gaswolk die afstevent op het zwarte gat in het centrum van ons Melkwegstel².

Die gaswolk wordt naar verwachting in het komende half jaar opgeslokt door het zwarte gat. Astronomen zijn voor het eerst in de geschiedenis live getuige³ van de verzwelgende gebeurtenissen rond een zwart gat. Dit heeft voor flinke opwinding gezorgd onder de anders zo rustige heelalvorsers, die meestal naar statische momentopnamen kijken van hele trage processen. Ze zijn als correspondentieschakers die plotseling moeten snelschaken op 64 borden tegelijk.

Onze naamgever Mikhail Tal heeft de schaakwereld opgezaald met een merkwaardig natuurkundig raadsel. Nadat hij in 1961 voor het eerst van Bobby Fischer verloor, zei Tal "It's difficult to play against Einstein's theory". Wat hij daarmee bedoelde is nooit helemaal duidelijk geworden. Op het web staat geschreven dat hij doelde op de relatief jonge leeftijd van Fischer, maar ik houd het erop dat Tal het zwarte gat bedoelde dat in de partij op d6 ontstond na 1. e4 c5; 2. Pf3 Pc6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 e6; 5. Pc3 Dc7; 6. g3 Pf6?; 7. Pdb5! Db8; 8. Lf4. Zwarte gaten werden immers door Einstein's relativiteitstheorie voorspeld.

Einstein schaakte zelf overigens ook. Een Spaanse partij tegen collega-fysicus Robert Oppenheimer - de uitvinder van de atoombom - is voor ons bewaard gebleven⁴.

Albert Einstein

Robert Oppenheimer

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 a6; 4. La4 b5; 5. Lb3 Pf6; 6. O-O Pxe4; 7. Te1 d5; 8. a4?! b4 (8. ... Lc5); 9. d3 Pc5; 10. Pxe5 Pe7; 11. Df3 f6? (11. ... Le6); 12. Dh5 g6; 13. Pxd6 hxd6; 14. Dxd8 Pxb3; 15. cxb3 Dd6; 16. Lh6 Kd7; 17. Lxf8 Lb7; 18. Dg7 Te8; 19. Pd2 c5; 20. Tad1 a5; 21. Pc4! dxc4; 22. dxc4 Dxd1; 23. Txd1 Kc8; 24. Lxe7; 1-0.

² Herschel finds hot gas on the menu for Milky Way's black hole, ESA, 7 mei 2013, http://www.esa.int/Our_Activities/Space_Science/Herschel/Herschel_finds_hot_gas_on_the_menu_for_Milky_Way_s_black_hole

³ 'Live' in ons waarnemingsframe, want de infraroodgolven die wij nu waarnemen, waren zo'n 26.000 jaar onderweg vanuit het centrum van de Melkweg

⁴ The chess games of Albert Einstein. <http://www.chessgames.com/perl/chessplayer?pid=80137>

Naschrift

Meester Goes, Beste Dirk,

Het spijt me ontzettend dat hier een eind aan moet komen. Ik had je een wekelijkse column beloofd, maar eerlijk gezegd, na slechts één editie, het valt me zwaar. Weken heb ik geworsteld met de toezegging die ik je heb gedaan. Ik stop met mijn column, het is niet anders.

En nu? Hoe moet het nu verder met jou? Na al die jaren als succesvol en solistisch hoofdredacteur van ons altijd opmerkelijke clubblad treed je zomaar terug. 'Redactiecommissie' stond er in 1996 in het colofon. Een commissie van één, en daar was jij unaniem in. Dit verzin ik niet. "Wij van de redactie verklaren ons in ieder geval uiterst tevreden over het resultaat, en we zijn daar unaniem in" schreef je op 16 januari 1996. Gelukkig schreven anderen over "the strong Dutch player Dirk Goes" en je was er als de kippen bij om hen te citeren.

Het spotten van talent was ook Tal Nieuws overigens niet vreemd. In het verslag van het Tal Open Snelschaaktoernooi 1999 viel te lezen "In de voorrondes was de jonge Erwin l'Ami uit Woerden met een score van 8 ½ uit 9 het meest succesvol". De huidige Nederlands kampioen was toen bij Tal al een handige vluggeraar van 14 jaar. Maar Tal Nieuws schoot niet altijd raak. Van de negenjarige Hetul Shah, die in mei 2009 als supertalent werd opgevoerd, is op schaa gebied niets meer vernomen.

Misschien mag ik een persoonlijke historische noot toevoegen Op de vraag "welke hobbies beoefen je in je vrije tijd?" antwoordde ik in januari 1996: "lezen en internetten". Dat lezen werd voor kennisgeving aangenomen, maar wat 'internetten' was heb ik na het verschijnen van dit Tal Nieuws tientallen keren moeten uitleggen. Zodoende formuleerde ik in het Tal Nieuws van juli 1996 een antwoord op de vraag "Wat is eigenlijk het internet?" en stelde ik "Alles wijst erop dat het aantal mensen dat toegang heeft tot Internet in de komende jaren nog enorm zal groeien". Laat niemand beweren dat de belangrijkste ontwikkelingen in de wereld het Tal Nieuws ontgaan zijn!

Hoe zijn we eigenlijk ooit met DCG gefuseerd, vroeg ik me af. "Het teruglopend ledenaantal en met name de belabberde opkomst in de interne competitie was voor Dirk Goes aanleiding om een enquête te organiseren om te peilen of er een voedingsbodem was voor een fusie met DCG/PCB". Aanleiding voor wie? Ik verzin dit niet, het staat in het jaarverslag 2001/2002 van de secretaris. In dezelfde bundel staat jouw handtekening onder de goedkeurende verklaring van de kascommissie en het jaarverslag van de jeugdleader. Eerder was sprake van een beer, "waarin met enige fantasie de redacteur van Tal Nieuws te herkennen was". En in 2003 werden "door een commissie bestaande uit Jeroen Cromsigt en Dirk Goes de externe teams samengesteld". In 1998/1999 was je zelfs enige tijd waarnemend voorzitter. Welke rol in onze club heb je eigenlijk niet vervuld?

En de kroongroep, waar komt die vandaan? "Om de kwijnende clubavonden nieuw leven in te blazen lanceerde Peter Burlage tijdens de jaarvergadering van 4 september 2001 het idee om een kroongroep te starten. Voorzitter Kaasjager reageerde met een ad rem: 'Prima idee, organiseer het maar!' En zo geschiede. "Het plan was dat de fine fleur van Tal elkaar eens in de vier weken zou ontmoeten op de dinsdagavond voorafgaande aan de volgende KNSB-ronde" schreef je in Tal Nieuws.

Overigens, één van de grote controverses van na de fusie, was Dirk Goes nu wel of niet bestuurslid, werd al beantwoord door meester Vos in zijn verslag van de Algemene Ledenvergadering in het Tal Nieuws van 14 november 2000 (twee jaar voor de fusie met DCG): "Iets langer werd stil gestaan bij het opheffen van het bestuursinstituut Goes (13 bonbons voor 13 vette jaren)". Ik constateer voor de geschiedschrijving dat de bestuursclaims van meester Goes van 2001 en later faalden en bestraft moeten worden met restitutie van 13 bonbons. Betrokkene zal dit een te lichte straf vinden.

In hetzelfde Tal Nieuws vinden wij een verslag van een match tussen Dirk Goes en een schaakcomputer ("De mens biedt remise aan" en "Mijn eindoordeel over de schaakcomputer is vooralsnog ongewijzigd: positioneel zijn ze matig"), dat met de kennis van nu als licht overmoedig moet worden beschouwd.

In het Tal Nieuws van maart 2000 schetst Jeroen van den Berg op jouw verzoek zijn carrière van bordenjongen tot toernooirecteur. Ook in dat nummer het eerste volwassenentoernooi in de prille schaakcarrière van Tobi Kooiman, dat hem een prijs van 10 gulden opleverde.

Volgens het Tal Nieuws van 28 mei 2002 was ik overigens een blauwe maandag secretaris van Tal en heb ik genotuleerd "Al die fusies hebben totaal geen zin". Ziet hoe snel inzichten kunnen veranderen, want "Twee verenigingen hebben zich samengevoegd en een nieuwe gevormd met ronde de 100 leden, waarmee we één van de grootste schaakverenigingen van Amsterdam zijn. Moge het ons tot in lengte van jaren voor de wind gaan." stond na de fusie met DCG/PCB in Tal Nieuws te lezen. De geschiedenis herhaalt zich nooit.

In maart 2005 noteerde je een verslag van Jeroen Cromsigt van zijn partij in een simultaan tegen ene Magnus Carlsen, toen 13 jaar. "Magnus komt aanlopen, kijkt een paar seconden naar een stelling en gooit vanzelfsprekend de beste zet op het bord. Dat is pas een natuurtalent!" schreef Jeroen, om zijn vanzelfsprekende nederlaag te verzachten.

Ik zou je hier allerlei complimenten kunnen maken over het prachtige clubblad, waarvan nu het laatste nummer verschijnt. Maar ach, waarom zou ik, want je liet ons weten: "Daarentegen zit ik niet te wachten op overigens goedbedoelde opmerkingen als 'Wat heb je weer een mooi clubblad gemaakt', want dat weet ik zelf ook wel." (Tal Nieuws, 29 november 2002).

Na zo'n lange periode van gepassioneerde inzet dreigt voor jou het in de topsport befaamde zwarte gat. Krijg je nazorg? Is er een afbouwprogramma uitgestippeld? Ik vrees dat je als goed liberaal je eigen verantwoordelijkheid zult moeten nemen. Je mag je daarbij gesteund weten door het besef dat velen je wijsheid toewensen en je eeuwig dankbaar zijn voor al die mooie clubbladen.

Je schaakvriend,
René Pijlman

Kort nieuws, verzameld door Dirk Goes

Amsterdam, februari/maart 2013

Voor Frans Schoffelman was er geen rol van betekenis weggelegd tijdens het Wil Haggenburg Toernooi, het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA. In de hoofdgroep bedroeg zijn score wat teleurstellend 3 uit 7. Aran Köhler werd met 5½ uit 7 kampioen. René Pijlman deed het in de B-groep prima met 4½ uit 7.

Amsterdam, verschillende zondagen in het seizoen 2012/2013

René Pijlman en Frits Veenstra deden mee aan het door De Raadsheer georganiseerde 5e Kattenburger Open. René deed van zich spreken door met 5½ uit 7 op een gedeelde tweede plaats te eindigen, een halve achter winnaar Aldo van de Woestijne van Caissa. Frits ging met 3 punten naar huis. Er waren 80 deelnemers.

Amsterdam, verschillende woensdagen in het seizoen 2012/2013

In de A-groep van het SGA Veteranenkampioenschap startte Frans Schoffelman uitstekend met 3½ uit 5, maar daarmee bleek zijn kruik vershoten. In de zesde ronde verloor hij van de latere winnaar Aran Köhler en in de slotronde bleek ook Roel van Duijn te sterk. In totaal waren er liefst 113 deelnemers, verdeeld over vier groepen.

Amstelveen, 2 april 2013

Het snelschaaktoernooi van Zukertort werd bijna gewonnen door Hing Ting Lai. In de laatste ronde verloor hij echter van IM Matthew Tan en moest hij de eer laten aan Tobias Kabos. Hing Ting samen met Matthew gedeeld tweede met 5½ uit 7. Van het hout dat Dirk Goes deze avond weggaf kan een middelgrote stad worden gebouwd, maar hij won nog wel groep E met 4½ uit 5. Er waren 41 deelnemers, en dat zijn er inderdaad weleens meer geweest

Amsterdam, 30 april 2013

Het jaarlijkse Oranje snelschaaktoernooi van Het Probleem kende in het toen nog net 15-jarige vluggerbeest Hing Ting Lai een wel zeer jeugdige winnaar. In de finalegroep zette hij een monsterscore van 8 uit 9 neer tegen puissant sterke tegenstanders als Manuel Bosboom, Tobias Kabos en Floris van Assendelft. Onder de 76 deelnemers herkende uw verslaggever de Tal/DCC'ers Frans Schoffelman, Chris Vos, Piet en Tobi Kooiman, René Pijlman, Frits Veenstra en Herbert Tulleken.

Amsterdam, 20 mei 2013

Het rapidtoernooi van Oosten Toren lokte 46 deelnemers naar de fraai aan de Amstel gelegen kantine van Roeivereniging Willem III. Marlo Coolen scoorde 3½ uit 7, winnaar Tex de Wit 6½ uit 7.

Amsterdam, 3 juni 2013

Het NK Fischer Random Chess 2013 werd met 6 uit 7 een prooi voor Sef Rijnaarts. Manuel Bosboom zette dezelfde score neer maar kwam twee weerstandspuntjes tekort voor de titel. Onder de 38 deelnemers ook Ron Klein en schaakgodin Yvette Nagel, die beiden op 50% eindigden. Voor Yvette was dat genoeg voor de damesprijs, Ron kwam daar niet voor in aanmerking

Amsterdam, juni 2013

Drie Tal/DCC/Probleem-teams deden mee aan het SGA rapidschaak in juni. Van deze drie haalden de teams 1 en 3 de finale. Het eerste team dreef voornamelijk op Paul Scheermeijer en Frans Schoffelman, die prachtige scores van respectievelijk 7½ en 7 uit 9 lieten aantekenen, terwijl in het derde team Bert Dreef met 8 uit 9 uitzonderlijk productief was. In de finale bleven de hoofdprijzen buiten handbereik, al kwam team 3 er nog dichtbij.

Haarlem, 28 tot en met 30 juni 2013

In de B-groep van het NOVA-toernooi te Haarlem ging het helemaal mis met Dirk Goes. Met een score van 2 uit 5 en een TPR van 1632 ging er een karrevracht aan ratingpunten verloren. In de C-groep zat er voor Bert Dreef niet meer in dan 2 uit 6 bij een TPR van 1243.

Oosterbeek, 6-12 juli 2013

Ron Klein werd in 2011 nog seniorenkampioen van Nederland, maar dit jaar was het niks: 2½ uit 7 en een TPR van 1875. Kampioen werd de mij onbekende Nico Schouten, die 5½ punt bijeen sprokkelde.

Schaken een binnensport? Niet noodzakelijk!

– door Dirk Goes –

Overall ter wereld wordt er geschaakt. Meestal binnen, waar het knus en behaaglijk is en de bierpomp zich op kruipafstand van de speelzaal bevindt, maar ons prachtige spel kan ook prima in de buitenlucht worden gespeeld. Uitzonderingen als de jaarlijkse schaakhappening op het Max Euweplein daargelaten kent Nederland op dat gebied vrijwel geen traditie, wat te maken zal hebben met de gebrekkige klimaatvriendelijkheid van ons land, maar elders ter wereld is het minder ongebruikelijk. Hieronder enkele voorbeelden, met dank aan de schier onuitputtelijke bron die internet heet

Kiev

New York

Chili

Venetië

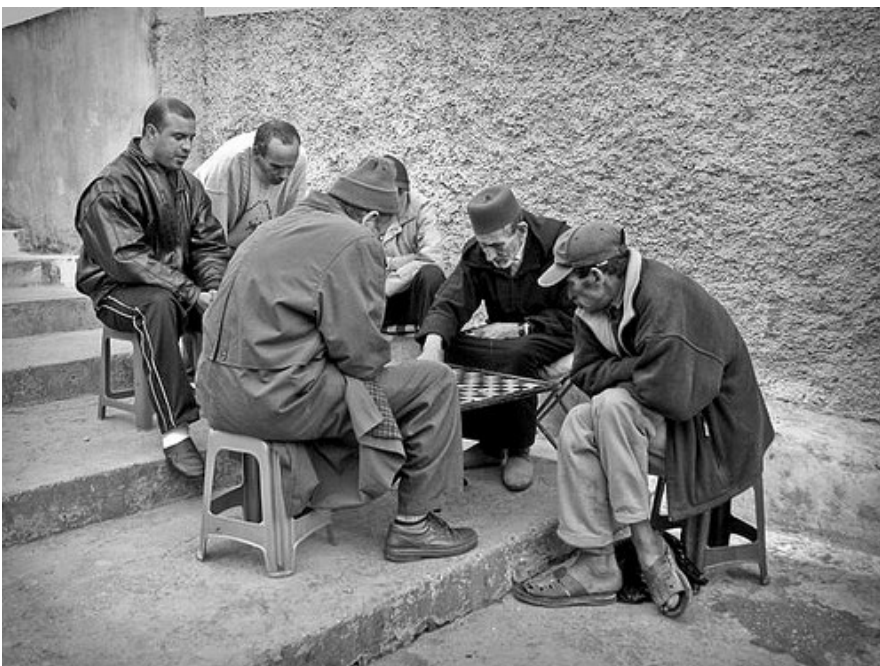
Tapleyjung, Nepal

Sofia

Rome

Rabat

Belgrado

Madrid

Zagreb

Berlijn

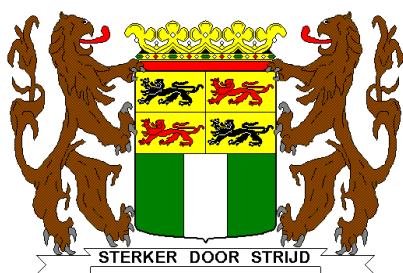
Paleochore, Kreta

Chicago

Cambridge, New England

020 wint van 010!

(met schaken tenminste,
dat voetballen hebben we
het maar niet over)

- door Dirk Goes -

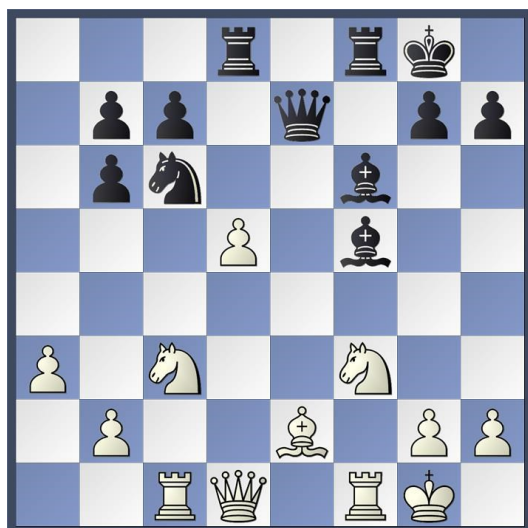

Voor het begin van dit verhaal neem ik u mee terug in de tijd naar juli 2012, toen ik in de zesde ronde van het Science Park Toernooi tegen ene John van de Laar speelde. Op de 17^e zet miste ik een kansrijke voortzetting.

□ John van de Laar

■ Dirk Goes

Stelling na 17. cxd5:

Hier vergreep ik me aan 17. **Pe5?**! Een beter idee zou zijn geweest 17. Lxc3; 18. Txc3 Le6, wat toch niet zo heel moeilijk te zien was. In de partij volgde 18. Db3 Pf7; 19. Tfe1 met aangenomen remisevoorstel.

Een half punt rijker zaten we even later tevreden aan het bier op het terras, waar we gezelschap kregen van Rob Scheermeijer, die in een eerdere ronde tegen John had gespeeld. John bleek uit Rotterdam te komen, wat ik reeds uit zijn tongval meende op te maken toen hij mij tijdens de partij een kopje koffie aanbood. Al snel kwam het gesprek op de eeuwige competitiedrift onzer beide steden en hoe treurig dat toch was. Werd het niet de hoogste tijd om te verbreederen?

Zelf heb die animositeit nooit begrepen; ik heb vrienden in beide steden. Ik kan niet ontkennen dat ik Feijenoord graag zie verliezen, maar als dat alles is Amsterdam moge dan een wereldstad zijn, Rotterdam is dat evenzeer, hetgeen iedereen die de imposante skyline van Rotterdam weleens heeft gezien zal kunnen bevestigen. En okay, ze praten een beetje apart, maar laten we eerlijk zijn: het Amsterdamse accent valt ook niet bepaald onder de paraplu van het Algemeen Beschaafd Nederlands, en dan druk ik me nog zeer gematigd uit (zo ben ik).

Tijdens het gesprek herinnerde John zich dat hij zo'n jaar of 20 geleden had meegedaan aan een massakamp tussen Amsterdam en Rotterdam, over iets van 70 borden nota bene! Ongeveer gelijktijdig kwamen we op het briljante idee om oude tijden te doen herleven, wat met een vers biertje werd beklonken. Een massakamp RSB-SGA leek wat te grootchalig, maar een match tussen Johns club Charlois (spreek uit: "Sjaarloos") Europoort en een combinatie van Tal/DCG en Het Probleem leek alleszins haalbaar. Een datum werd geprikt en we kwamen overeen om op zaterdag 13 april 2013 in Rotterdam een match over 30 borden te spelen. Ruim de tijd om alles voor te bereiden!

Zoals dat zo vaak gaat met goede voornemens, ze gaan een tijdje de ijskast in, maar zo rond februari 2013 werd het tijd actie te ondernemen. Om het milieu te ontzien leek het me een goed idee om een touring car te regelen. Paul Scheermeijer tipte mij contact op te nemen met Eric Junge van ES'80, die betrokken is bij Stichting Zuideramstel in Beweging. Deze stichting exploiteert de Groengrijsbus, die ter beschikking wordt gesteld voor tochten met een sociaal-maatschappelijke doelstelling. We werden het eens over de prijs en op de vraag of hij zelf ook wilde schaken antwoordde Eric met een enthousiast "Ja, natuurlijk". Mooi!

Met het vervoer goed op de rails begon ik met het ronselen van deelnemers. Het Probleem en Tal/DCG hebben gezamenlijk iets van 100 leden en ik meende het streefgetal van 30 borden met gemak te halen. Niet dus Ach ja, men kon het initiatief wel waarderen, maar op de vraag "Dus je doet mee?" haakten de meesten toch verschrikt af, waarbij de meest uiteenlopende uitvluchten van stal werden gehaald. De een wilde uitslapen, een ander wilde zijn kwaliteitskrant lezen, weer een ander moest 'plotseling' werken Eigenlijk was het excuus van Jeroen van den Berg nog het meest legitiem, want zoon Samuel vierde die dag zijn 14^e verjaardag.

Na het neuzen tellen bleek de oogst schamel: 6 gedelegeerden van Tal/DCG en 7 van Het Probleem, veel te weinig voor een massakamp. Velen zouden het bijltje erbij hebben neergelegd en de stekker uit het project hebben getrokken, maar ik had er mijn goede naam aan verbonden en ik was vastberaden er een succes van te maken. Straks zou men in Rotterdam nog denken dat die suffe Amsterdammers niks konden organiseren! Ik besloot tot het inzetten van gastspelers en polste wat spelers van andere SGA-verenigingen. Dat werkte. Hing Ting Lai, Tjark Vos, Roger Mehra, Joran Donkers en Chris Alberti hadden sowieso al een Tal/DCG/Probleem-verleden en zegden toe. Nog wat verder shoppen leverde de namen van de Zukertort-spelers Bram ter Schegget en Gijs IJzermans op terwijl Ivo Knottnerus overkwam van Almere. In totaal nu 22 man, niet de 30 die ik in gedachten had maar het leek erop! Een paar dagen voor vertrek belde Eric Junge me met de vraag of ik Monika Lojas van zijn club aan de lijst wilde toevoegen. Tuurlijk!

Op de ochtend van zaterdag 13 april was ik al vroeg op en bladerde nog een keer het draaiboek door. Het zou toch wel goed gaan allemaal? Het tijdstip van vertrek was vastgesteld op 09.00 uur en schakers zijn bepaald geen ochtendmensen. Even later zat ik in de tram op weg naar het vertrekpunt, schuin achter Station Lelylaan. Te bestemder plekke aangekomen kon ik verheugd constateren dat de bus er al stond en ik zette op de passagierslijst een vinkje achter de naam van de aanwezigen, die één voor één kwamen binnengedruppeld. Om 09.00 uur had ik 22 van de 23 namen aangevinkt. WHERE THE F**K WAS HERBERT TULLEKEN?? Snel gebeld en tot mijn opluchting kreeg ik hem aan de telefoon. "Ja, ik zit nog even aan het ontbijt, maar ik kom eraan hoor!" klonk het opgewekt, en tien minuten later konden we dan eindelijk vertrekken. *Rotterdam, here we come!*

De vertrekplek was vastgesteld schuin achter Station Lelylaan, ter hoogte van het Calvin College.

Zachtjes zoefde de bus over de snelweg. Bij het binnenrijden van Rotterdam maakte een lichte opwinding zich van de inzittenden meester, maar gelukkig was er niemand die het "We zijn er bijna" inzette Ter hoogte van het Erasmus Medisch Centrum dook de bus op gezag van de TomTom een weg in richting tunnel, maar vlak voor de tunnel stopte de bus vrij onverwacht. Een auto achter de bus kon nog afremmen, maar de volgende auto had niets in de gaten en botste achterop zijn voorganger. Grote consternatie! Op de vraag waarom hij was gestopt wees Eric op een bordje bij de ingang van de tunnel, die niet op bussen berekend bleek te zijn. Voorwaar, er zijn betere manieren om uit je dak te gaan! Er zat niets anders op, we moesten weer achteruit. Terwijl Rob Scheermeijer en ik het verkeer met armgebaren naar de parallelbaan dirigeerden, ging de bus stapvoets achteruit en uiteindelijk waren we zo ver teruggereden dat we in staat waren een andere weg te nemen. Dat was goed afgelopen!

Was die tunnel nou te laag of de bus te hoog?

Een kwartiertje later konden we kennismaken met onze Rotterdamse vrienden, die ons gastvrij verwelkomden met koffie, gevulde koeken en een T-shirt als souvenir. Leuk! Charlois heeft een bijzonder fraaie accommodatie in Wijkgebouw De Passage, waar de huiskleur gifgroen is. Op bezoek komende verenigingen noemen het ook wel 'de groene hel'.

Voordat de eerste partij van start ging werd de heer Jaap Staal in het zonnetje gezet. De lengte van zijn lidmaatschap (meer dan 50 jaar lid van de KNSB!) was goed voor een gouden erespeld. De wieg van de heer Staal was ooit een *stijfselkissie* in Amsterdam maar na het volgen van een liefdespad is hij al jaren in Rotterdam woonachtig. In zijn dankwoord wees hij op de verschillen tussen Amsterdammers en Rotterdammers. De heer Staal: "Rotterdammers zijn zo aardig, als je ze de weg vraagt sturen ze je de juiste kant op". Kennelijk in Amsterdam niet, wat ik me nauwelijks kan voorstellen, maar wellicht zit er toch wel een kern van waarheid in. Amsterdamse humor is niet geheel vrij van sardonische trekjes en ik sluit niet uit dat Amsterdammers je inderdaad ongeïnteresseerd de verkeerde kant uitsturen.

*Wo ist der Bahnhof?
Do ist der Bahnhof*

Dan was het tijd om te schaken. De indeling was zo gemaakt dat iedereen zat te spelen tegen iemand met een vergelijkbare rating, en de verwachting was dan ook dat het een spannende wedstrijd zou worden. Abdelilah el Bakali had in *no time* zijn tegenstander op de grond, maar daarna ging het toch een stuk minder soepel. Vooral de topborden hadden het zwaar (Charlois heeft zeer sterke jeugdspelers) en aan de eerste 10 borden leden we dan ook een 6½-3½ nederlaag, terwijl wij het juist van de lagere borden moesten hebben. Toen de rook was opgetrokken bleek hoe spannend het was geweest want de eindstand was 11½-11½!

De lunch was vastgesteld tussen 13.00 en 14.00 uur en smaakte fantastisch, laat dat maar aan Rotterdammers over! Soep, broodjes, tosti's, het kon niet op! Gesterkt werd de buitenlucht opgezocht teneinde op een naburig pleintje de voetbalwedstrijd Rotterdam-Amsterdam af te werken. Over de uitslag van die wedstrijd kan ik kort zijn: met een tikje beschamende 5-0 nederlaag kwamen we nog goed weg

Rob Scheermeijer showt zijn fluwelen balbehandeling.

Gauw vergeten maar, op naar de tweede partij, maar eerst nog even een huldiging. Proficiat Rinus van de Wetering, ook al 50 jaar KNSB-lid! Toen waren de speldjes op en werd er hard gestreden om de overwinning. Want hoe vriendschappelijk dan ook: we wilden wel winnen! Ditmaal wisten de eerste 10 borden de stand op 5-5 te houden en was het het middenrif dat er vrolijk op los scoorde: 14-9 voor ons! Alles bij elkaar opgeteld 25½-20½ voor 020, bravo!

Het scoreformulier overziend moet worden vastgesteld dat de overwinning vooral te danken was aan de Probleemspelers, die fraaie scores lieten noteren, met als uitschieters de dubbele 2-0 van Remco Hillebrandt en Iwan Bonoo. Bij de Tal/DCG'ers bewees Herbert Tulleken met zijn 2-0 zege dat het in alle rust afmaken van je ontbijt een prima voorbereiding is. Van de gastspelers wist alleen Gijs IJzermans met 2-0 te winnen en was vooral de 2-0 nederlaag van Hing Ting Lai opmerkelijk. Hij verliest immers zelden, laat staan tweemaal achter elkaar. Hmm, voor deze keer zie ik het door de vingers

Om 16.30 uur was iedereen klaar en kon worden begonnen aan de nazit, compleet met champagne en lekkere hapjes. Er werd nog lang nagepraat, en ieder was het eens: dit zouden we vaker moeten doen. Volgend jaar bij ons? Het zou zo maar kunnen

Een uurtje later werd de terugreis ingezet, en verdomd als het niet waar is: ter hoogte van het Erasmus Medisch Centrum dook de bus op gezag van de TomTom een weg in richting tunnel en ho, stop ik krijg een déjà vu! Er werd geschreeuwd: "Nee, niet weer". Chauffeur Eric reageerde alert en stuurde zijn bus met een soepele handbeweging koelbloedig een andere kant op. De infrastructuur is wat warrig in Rotterdam

Een klein uurtje later waren we weer in Amsterdam en na het plunderen van de dichtstbijzijnde afhaalchinese konden we terugzien op een mooie dag. Dank aan onze Rotterdamse vrienden die dit mogelijk hebben gemaakt!

Er werd diep nagedacht.

Herbert Tulleken is niet te beroerd de eindstand te noteren.

Eerste partij

Bord	Rotterdam	(1843)	-	Amsterdam	(1865)	11½	-	11½
1	Julian van Overdam	(2290)	-	Bram ter Schegget	(2164)	1	-	0
2	Jan van Overdam	(2203)	-	Hing Ting Lai	(2134)	1	-	0
3	Lendert den Ouden	(2183)	-	Tobi Kooiman	(2120)	½	-	½
4	Jaap Staal	(2109)	-	Gijs IJzermans	(2118)	0	-	1
5	Peter Kemner	(2076)	-	Tjark Vos	(2097)	1	-	0
6	John Leer	(2056)	-	Joran Donkers	(1998)	0	-	1
7	Lennard den Boer	(2014)	-	Jan Schuur	(1998)	1	-	0
8	Ben Boog	(2028)	-	Ivo Knottnerus	(1994)	1	-	0
9	Robin Lecomte	(2008)	-	Yvette Nagel	(1958)	1	-	0
10	Cor de Wit	(1972)	-	Remco Hillebrandt	(1940)	0	-	1
11	Nancy Kirana	(1836)	-	Rob Scheermeijer	(1931)	½	-	½
12	Arjen Kouwenhoven	(1957)	-	Roger Mehra	(1925)	1	-	0
13	Piet Verheij	(1930)	-	Paul Scheermeijer	(1925)	0	-	1
14	Selman Ercan	(1900)	-	Iwan Bonoo	(1923)	0	-	1
15	John van de Laar	(1877)	-	Dirk Goes	(1884)	½	-	½
16	Ab Kamman	(1862)	-	Chris Alberti	(1818)	1	-	0
17	Marcel Dirks	(1717)	-	Eric Junge	(1771)	½	-	½
18	Eduard Smits	(1704)	-	Jaap Loeve	(1727)	1	-	0
19	Gerrit Boer	(1630)	-	Bert van de Laar	(1702)	½	-	½
20	Adri Jumelet	(1587)	-	Monika Lojas	(1600)	0	-	1
21	Stephan Kandane	(1455)	-	Herbert Tulleken	(1514)	0	-	1
22	Sjoerd Heit	(1000)	-	Bert Dreef	(1462)	0	-	1
23	Mylan Polder	(1000)	-	Abdelilah el Bakali	(1200)	0	-	1

Tweede partij

Bord	Rotterdam	(1843)	-	Amsterdam	(1865)	9	-	14
1	Julian van Overdam	(2290)	-	Bram ter Schegget	(2164)	1	-	0
2	Jan van Overdam	(2203)	-	Hing Ting Lai	(2134)	1	-	0
3	Lendert den Ouden	(2183)	-	Tobi Kooiman	(2120)	½	-	½
4	Jaap Staal	(2109)	-	Gijs IJzermans	(2118)	0	-	1
5	Peter Kemner	(2076)	-	Tjark Vos	(2097)	0	-	1
6	John Leer	(2056)	-	Joran Donkers	(1998)	½	-	½
7	Lennard den Boer	(2014)	-	Jan Schuur	(1998)	0	-	1
8	Ben Boog	(2028)	-	Ivo Knottnerus	(1994)	1	-	0
9	Robin Lecomte	(2008)	-	Yvette Nagel	(1958)	1	-	0
10	Cor de Wit	(1972)	-	Remco Hillebrandt	(1940)	0	-	1
11	Nancy Kirana	(1836)	-	Rob Scheermeijer	(1931)	0	-	1
12	Arjen Kouwenhoven	(1957)	-	Roger Mehra	(1925)	0	-	1
13	Gijsbert Kamerman	(1930)	-	Paul Scheermeijer	(1925)	1	-	0
14	Selman Ercan	(1900)	-	Iwan Bonoo	(1923)	0	-	1
15	John van de Laar	(1877)	-	Dirk Goes	(1884)	0	-	1
16	Ab Kamman	(1862)	-	Chris Alberti	(1818)	0	-	1
17	Marcel Dirks	(1717)	-	Eric Junge	(1771)	0	-	1
18	Eduard Smits	(1704)	-	Jaap Loeve	(1727)	1	-	0
19	Gerrit Boer	(1630)	-	Bert van de Laar	(1702)	0	-	1
20	Adri Jumelet	(1587)	-	Monika Lojas	(1600)	1	-	0
21	Stephan Kandane	(1455)	-	Herbert Tulleken	(1514)	0	-	1
22	Sjoerd Heit	(1000)	-	Bert Dreef	(1462)	½	-	½
23	Mylan Polder	(1000)	-	Abdelilah el Bakali	(1200)	½	-	½

De zaterdagclubmiddag

- door Dirk Goes -

De beslissing van de gezamenlijke besturen van Tal/DCG en Het Probleem om de poorten van het Woestduincentrum ook op de zaterdag open te gooien getuigde van durf, maar terugblikkend moet worden geconstateerd dat het geen succes is geworden. De bedoeling was dat met name de jeugdspelers van de mogelijkheid tot zaterdagschaak gebruik zouden maken, maar we hebben ze niet gezien. Kennelijk wat anders te doen (huiswerk? ik geloof er niks van!). De zaterdagclubmiddag werd nog deels gered door het Best of the West-toernooi, dat met 34 deelnemers een niet onaardige bezetting kende, en in aanzienlijk mindere mate door de zeven snelschaaktoernooien, die met gemiddeld 12 (twaalf) deelnemers een wat platgeslagen indruk maakten. Maar wat kun je verwachten wanneer je een eerste prijs van, schrik niet, 10 euro, als dagprijs in het vooruitzicht stelt? Als het de bedoeling was om de broodschakers weg te houden, dan zijn de besturen daarin met verve geslaagd. Tip: verhoog het budget naar 200 euro (eerste prijs 100 euro, tweede 65 euro, derde 35 euro, of zoiets) en hef een inschrijfgeld van 7 euro, grote kans dat de zaal tjokvol zit!

Eén van die snelschaaktoernooien werd op zaterdag 16 maart georganiseerd. Na afloop was er nog wat tijd over en werd besloten dat Hing Ting Lai, de winnaar van het toernooi, een kloksimultaan zou spelen. Een vrij sterk gezelschap (Frans Schoffemeer, Rob Scheermeijer, Jeroen Cromsigt, Partipan Groen in 't Wout, Jaap Loeve en Paul Scheermeijer) werd bereid gevonden het tegen hem op te nemen en de bedenktijd werd vastgesteld op 15 minuten voor Hing Ting en 30 minuten voor zijn tegenstanders. Erg nadelig voor de simultaangever, eigenlijk zou het eerder andersom moeten zijn, maar Hing Ting zag er een leuke uitdaging in en won overtuigend met 5-1, waarbij Paul Scheermeijer de enige was die een vol punt wist te drukken

Hing Ting wint op z'n slof.... euh z'n gympen!

Zo heel af en toe werd er ook wel eens een kroongroepartij afgewerkt. Zo speelde Tobi Kooiman op zaterdag 30 maart tegen Marc Meuwissen. Helaas had een EO-koortje dezelfde dag uitgekozen om in de kerk boven de speelzaal eens flink te gaan oefenen, waarbij de decibellen moeiteloos de schaakzaal bereikten. Op een gegeven moment werd Tobi het zat. Hij stormde het bargedeelte in, hief de handen ten hemel en riep vertwijfeld "Wat een stelletje aso's zijn die christenen!". Nu ben ik dat zelf ook, christen bedoel ik, maar ik voelde me niet aangesproken. Integendeel, als schaker ben ik zelf ook erg vatbaar voor storende geluiden, dus Tobi had onmiddellijk mijn sympathie. Ik besloot mijn invloed aan te wenden en liep de trap op om bij het koortje te pleiten voor een wat lager volume. Dat leverde niet veel op, waarschijnlijk omdat ze mijn humor niet begrepen. Ik vroeg of ze ook verzoeknummers deden. Dat kon, wat of ik wilde horen "Nou", zei ik, "doe maar iets van Bach, bij voorkeur *Erbarme dich* of *Ich habe genug*", waarop ze me wezenloos aanstaarden. Kennelijk konden ze beter zingen dan Duits, al zal Tobi het daar vast niet mee eens zijn

Frans Schoffelmeer Best of the West!

- door Dirk Goes -

Het seizoen 2012/2013 was een jubeljaar voor Frans Schoffelmeer. In vrijwel alle klassemanten eindigde hij bovenaan, en alleen in de kroongroep en het snelschaaktoernooi moest hij Tobi Kooiman laten voorgaan. Met zijn overwinning in het eerste Best of the West-toernooi zette Frans de kroon op het werk. "Mijn beste prestatie ooit" stamelde hij na afloop.

In de laatste ronde, met zwart tegen Jan Winsemius, had Frans aan een halve genoeg om in ieder geval gedeeld eerste te worden. Winnen was natuurlijk nog beter

Jan Winsemius
 Frans Schoffelmeer

Commentaar van Frans

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 d6; 6. Le2 Pc6; 7. 0-0 Le7; 8. Le3 0-0; 9. f4 a6; 10. a4 Dc7; 11. Kh1 Te8; 12. Lf3 Lf8; 13. Pb3 Td8?

Beter was 13. Pb4 of 13. e5.

14. a5! Pd7; 15. De1 b5!?!; 16. axb6 Pxb6

Zo krijgt zwart in ieder geval tegenspel.

17. Le2?

Na 17. De2 gevolgd door Tfd1 staat wit goed.

17. d5

Of 17. Pb4.

18. Df2 Tb8; 19. Lxa6 Lxa6; 20. Txa6 Pc4; 21. exd5 exd5; 22. Lc5 Pb4; 23. Ta7 Tb7?

De afwikkeling 23. Lxc5! levert gelijk spel op.

24. Txb7 Dxb7; 25. Lxf8 Txf8; 26. Pc5 Dc6

Duidelijk voordeel gaf nu 27. Pd3!, maar er volgde:

27. b3? Pa3!; 28. Tc1 Pxc2; 29. P3a4?

Wit staat maar iets minder na 29. Pa2!

29. Te8!; 30. Dd2?

Beter was 30. Kg1 of 30. h3.

30. Db5

Of 30. d4. Zwart staat gewonnen.

31. h3 d4; 32. Pd3 Pxd3; 33. Txc2 Pe1?!

Eindstand (top 10)	Score	ELO	TPR
1 Frans Schoffelmeer	6,5	1990	2251
2 Peter Hoomans	5,5	1783	2064
3 Peter Manuel	5,0	2010	2054
4 René Pijlman	5,0	1902	1904
5 Patriek Tromp	5,0	1951	2066
6 Marc Meuwissen	4,5	1647	1989
7 Jan Winsemius	4,5	1913	1870
8 Piet Kooiman	4,5	1952	1805
9 Rommert Bakker	4,5	1637	1729
10 Iwan Bonoo	4,0	1936	2030

Overige Tal/DCG'ers:

13. Dirk Goes	4,0	1931	2007
18. Jeroen Cromsigt	3,5	1924	1762
27. Jaap Loeve	3,0	1756	1638
34. Hans Looman	2,5	1559	1563
35. Cees Flikweert	2,0	1540	1506
36. Bert Dreef	2,0	1508	1044

Correct was 33. Dxb3.

34. Tc4 d3; 35. Pc5??

35. Tc1! en het staat gelijk.

35. h6

Nu staat zwart weer beter, al was 35. Pxc2 veel sterker.

36. Pxd3? Dd5!; 37. Tc3 Dd4

37. Te3! kon direct!

38. b4 Te3; 39. Kh2 Pxd3; 40. Dc2 Dxf4+; 0-1.

Frans Schoffelmeer: Best of the West!

*Hij wist niet wat hij zonder sigaretten
Of zonder schaken moest beginnen
Hij schaakte om de zinnen te verzetten
En rookte om de zetten te verzinnen*

Kees Torn

Hing Ting Lai oppermachtig in snelschaakcircuit

- door Jaap Loeve -

Het afgelopen seizoen zijn er op zeven zaterdagen in het Woestduincentrum snelschaaktoernooien gehouden. Clubleden, maar ook schakers van andere verenigingen en zelfs snelschaakfanaten uit het buitenland, konden hun hart ophalen met een middagje blitzschaak, met een tempo van 5 minuten per persoon per partij. Afhankelijk van het aantal deelnemers werden de spelers in één groep of in meerdere groepen ingedeeld. Meestal waren er meer dan tien deelnemers, zodat na de willekeurige indeling finalepoules werden gespeeld. De schrijver van dit stukje verzorgde de indeling, geholpen door Jeroen Cromsigt, Enrico Vroombout en anderen, als dat nodig was. De sfeer tijdens de toernooitjes was prima en ik denk met genoegen terug aan de hilarische momenten en de *ups* en *downs* verbonden aan het snelschaaken.

Over de uitslagen zal ik niet lang uitweiden. Hing Ting Lai, de ons zo bekende vriendelijke jongeman van inmiddels 16 jaar oud, won vrijwel al zijn partijen en werd winnaar van zowel de dagprijzen (op één na, want toen kon hij niet wegens schoolverplichtingen) als het overall klassement. Dat legde hem overigens geen windeieren, want de dagprijs van € 10 werd door Dirk Goes en Jeroen Cromsigt met een tientje verhoogd. Ook de overalprijs van € 50 was een welkome aanvulling op zijn zakgeld. Voor Maarten Hoeneveld (9 jaar jong) ligt er nog een ratingprijs te wachten.

Van verscheidene deelnemers, ook van buiten onze vereniging, kreeg ik de vraag of er het komend seizoen weer snelschaaktoernooien worden georganiseerd. Uiteraard kon ik deze vraag niet beantwoorden, maar het is zeker het overwegen waard.

Eindstand

	Ronde 1	Ronde 2	Ronde 3	Ronde 4	Ronde 5	Ronde 6	Ronde 7	Totaal
H.T. Lai	16	16		16	16	16	16	96
D. Goes	11	13	16	13	11	14	13	91
J. Cromsigt	14		13	15	8	15		65
J. Loeve	9	11	10	10	5	11	8	64
F. Schoffelmeer	8	12	14	7	9	9		59
P. Groen in 't Woud		10	10	10	14		10	54
R. Scheermeijer		14	15	10	13			52
M. Hoeneveld	6			12	10			28
B. v.d. Bergh				14			14	28
F. Veenstra	7			8			9	24
H. Looman			10			13		23
E. Vroombout					7		15	22
E. v. Esterik	15							15
T. Kooiman		15						15
E. Noordhof					15			15
R. Mehra	13							13
M. Beekhuis	12							12
H. Joosten			12					12
M. Elliyasa					12			12
M. Coolen							12	12
S. de Boer			7		4			11
S. Visser							11	11
G. Merx	10							10
A. el Bakali						10		10
I. Gambirasio		9						9
W. de Groot			8					8
S. Amour						8		8
N. Kingma						8		8
T. v.d. Zee							7	7
L. Dluzen					6			6
K. Lankveld	5							5
R. Hofman	4							4
Jeannot	3							3
W. de Groot					3			3
J. de Vries	2							2
P. Kooiman					2			2
B. van Liemd					1			1
M. Bertman					1			1
K. Hasnima					1			1
L. Paris					1			1
S. Gernhart	1							1

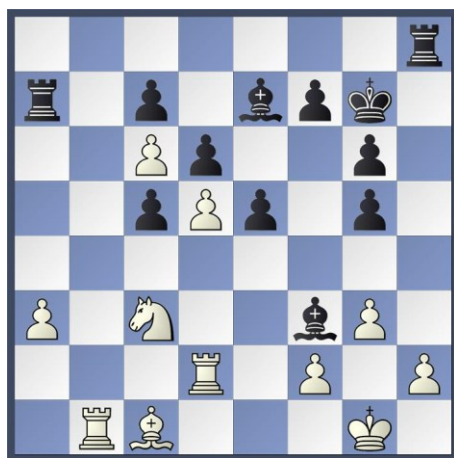
Pinksteren in Maastricht

- door Dirk Goes -

In het kader van de jaarlijkse Pinksterbedevaart bevond ik mij van 17 tot en met 20 mei in het uitstekende gezelschap van René Pijlman en Jeroen Cromsigt te Maastricht, waar we al jaren meedoen aan het plaatselijke schaaktoernooi. De prestaties waren ditmaal weinig opzienbarend: Dirk 4½ uit 7, Jeroen en René allebei 4 uit 7. Ieder een plusscore, maar er heeft veel meer ingezeten.

Om met mezelf te beginnen, ik begon met een leuke combinatie:

☐	Gerard Kastelein	(1817)
■	Dirk Goes	(1950)

In bovenstaande stelling speelde ik 27. **Taa8**. Mijn tegenstander dacht dat ik van plan was om het gespeelde 28. **Tb7** te beantwoorden met 28. **Tac8** en werd verrast door 28. **Txh2!**. Niet moeilijk, wel leuk!

In de tweede ronde werd ik *of all people* ingedeeld tegen Jeroen. Komen we daar helemaal voor naar Maastricht? Remise in acht zetten om krachten te sparen. In de rondes 3 en 4 spaarde ik middels snelle remises nog meer krachten en in ronde 5 had ik genoeg krachten gespaard om een dikke Duitser te verslaan. Zesde ronde dan, alweer winst, en met 4½ uit 6 deed ik ineens mee voor de prijzen! In de laatste ronde ging het snel mis:

☐	Vadim Bondarchuk	(1996)
■	Dirk Goes	(1950)

1. e4 Pf6; 2. e5 Pd5; 3. c4 Pb6; 4. a4 a5; 5. Ta3?!

*What the f**k?* In al die jaren Aljechin nog nooit gezien!

5. d6; 6. exd6 exd6; 7. Tg3?!

Que? Tijdens de analyse vertelde mijn tegenstander me dat de manoeuvre Ta1-a3-g3 een idee was van een Indiase meester. Of het correct is? Mijn gevoel zegt me van niet, maar tijdens de partij begreep ik helemaal niets van de stelling en ik verloor kansloos in slechts 17 zetten.

Uiteindelijk toch nog 4½ uit 7 en een TPR van 2000, niet slecht, maar die laatste partij maalde nog lange tijd door mijn hoofd

René Pijlman speelde volgens mij best wel een paar leuke partijen, maar zelf dacht hij daar anders over en oordeelde geen van zijn partijen goed genoeg om voor het nageslacht behouden te blijven. Als hoofdredacteur heb je het daarmee te doen

Jeroen Cromsigt kent minder scrupules. Hij stuurde me de volgende werkjes van zijn hand ter publicatie:

-
-
- Fermin Alvarez Carbajales** (1943)
 Jeroen Cromsigt (1950)

Commentaar van Jeroen

1. e4 e5; 2. Pf3 Pc6; 3. Lb5 a6; 4. La4 Pf6; 5. 0-0 Pxe4; 6. d4 exd4

Dit is de Riga-variant, waar ik in vluggertjes veel succes mee heb. Doorgaans is het een remisewapen.

7. Te1 d5; 8.Lg5

Nog niet eerder gezien door mij. Vanaf hier speelden de overvloed aan alcohol van de avond ervoor en het gebrek aan koffie in de ochtend mij parten. De remise-variant is 8. Pxd4 Ld6; 9. Pxc6 Lxh2+; 10. Kxh2 Dh4+; 11. Kg1 Dxf2+. Met René voor een tientje gewed dat mijn tegenstander hiervoor zou kiezen. Dat werd dus dokken voor mij

8. f6

8. Dd6 was harmonischer en ook objectief beter, maar ik dacht dat dit ook kon.

9. Pe5! Lc5

Omdat ik door het vroege aanvangstijdstip van deze ronde (09.00 uur!) alle complicaties niet kon overzien, besloot ik maar een stuk te ontwikkelen.

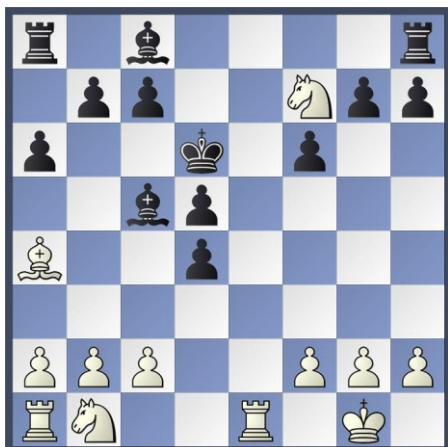
10. Dh5+ Ke7??

10. g6; 11. Pxc6 Lg4 had nog een speelbare stelling opgeleverd, maar ik zag bijna niets.

11. Df7+ Kd6; 12. Pxc6

Simpel maar doeltreffend.

12. Pxc6; 13. Pxd8 Pxf7; 14. Pxf7 mat.

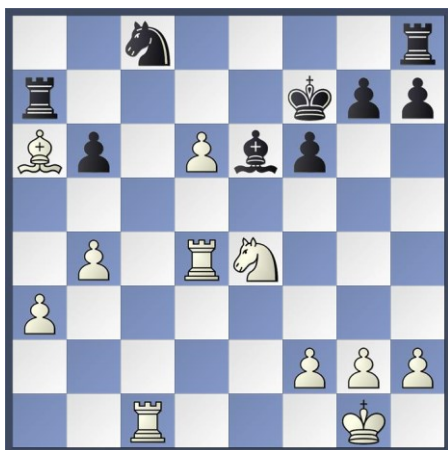

En zo kwam mijn naam toch nog bij de spektakelprijskandidaten terecht

Gelukkig waren er ook betere momenten:

☐ **Jeroen Cromsigt** (1950)
■ **Johan Wuijts** (1791)

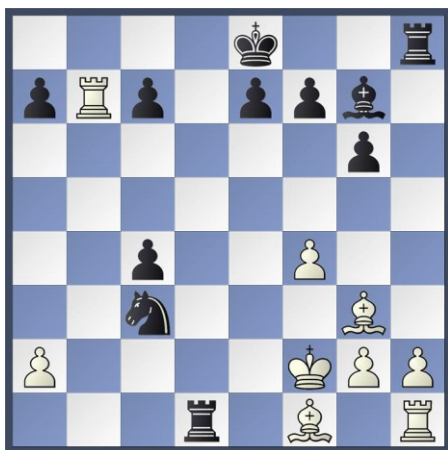
Commentaar van Jeroen

Een partij snel afmaken in een lang weekend toernooi bespaart veel energie: 28. d7! Lxd7; 29. Lxc8 Lxc8; 30. Pd6+ Kg6; 31. Pxc8 Txa3; 32. Pxb6 Tb8; 33. Pd5 en wit blijft een stuk voor.

☐ **Laurenz Peter** (1862)
■ **Jeroen Cromsigt** (1950)

Commentaar van Jeroen

20. 0-0

Koningsveiligheid had geen prioriteit; nu doe ik dat pas en alleen om nog een stuk in de aanval te betrekken.

21. Txc7 Tb8; 22. Txe7 Tbb1

De dreiging Ld4+ wint een stuk voor zwart. Nog wel even goed uitkijken dat ik niet mat ga.

23. Lxc4 Txh1; 24. f5 gxf5; 25. Te8+ Kh7; 26. Lf4 Tb2+; 27. Kg3 Td1; 28. Lxf7 Pe2+; 29. Kh4 Pxf4; 30. g3 Lf6# 0-1.

Mijn Angstgegner

- door Dirk Goes -

Een tijdje geleden werd ik voor de kroongroep ingedeeld tegen Marc Meuwissen. Qua ratingverschil zou dat moeten kunnen, maar ik was er toch niet helemaal gerust op. De laatste jaren voel ik mijn krachten afnemen terwijl ik Marc heb leren kennen als iemand die veel sterker speelt dan zijn wat bescheiden rating doet vermoeden. Het zou een leuke partij worden, vooral voor Marc

Marc Meuwissen

Dirk Goes

1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pc3 Pf6; 4. Lg5 Lb4

De MacCutcheon. Marc was hier niet door verrast. Integendeel, hij had er juist op gehoopt! Zijn trainer Jan Winsemius had hem verteld dat ik dit speel en vervolgens had Marc zich uitgebreid in de fitnesses van deze variant verdiept. Een goede voorbereiding is van grote waarde, dat blijkt maar weer eens uit de uitslag van deze partij!

5. e5 h6; 6. Le3

De moderne voortzetting, die de looper op het bord houdt. Vroeger speelde men uitsluitend 6. Ld2. Na 6. exf6 hxg5; 7. fxg7 Tg8 wint zwart zijn pion terug.

6. Pe4; 7. Dg4 g6

Het alternatief is 7. Kf8. Op 7. Pxc3; 8. Dxc7 Tf8 volgt ontzuenderend 9. Ld2.

8. a3 Lxc3; 9. bxc3 c5

De meest principiële voortzetting. Ik vond 9. Pxc3 te riskant na 10. Ld3, maar op grootmeesterniveau schijnt het toch wel te worden gespeeld.

10. Ld3 h5

Aanbevolen door Viktor Moskalenko in zijn boek 'The Flexible French'.

11. Df4 cxd4

Waarschijnlijk al de eerste onnauwkeurigheid. De partij Yakovenko-Vitiugov, Moskou 2007, ging verder met het consequente 11. g5!

12. cxd4 Da5+; 13. Kf1 Ld7; 14. Ph3

Een goede zet met een simpel plan: Lxe4, Pg5, Pxe4 en Pd6.

14. Tg8?

Slecht en onbegrijpelijk. 14. Lb5 was de enige zet om nog een beetje overeind te blijven.

15. Lxe4 dxe4; 16. Pg5 Lb5+

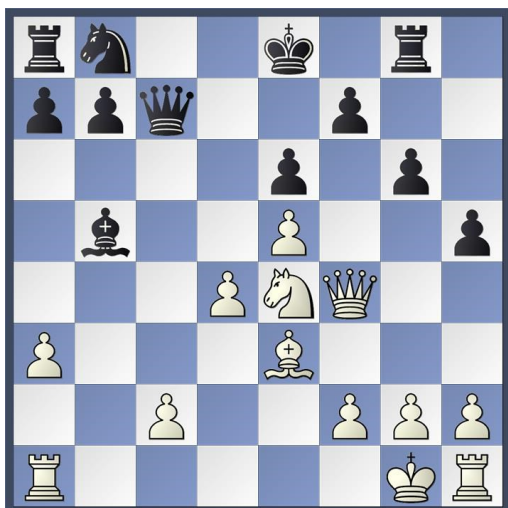
Nu is het te laat.

17. Kg1 Dc7

Behalve 18. Pxe4 dreigde er ook nog iets onaangenaams op f7.

18. Pxe4

Hier had ik gevoeglijk kunnen opgeven. Tegen beter weten in:

18. Kd8; 19. Pd6 Le8; 20. Df3 f5; 21. Lg5+ Kd7; 22. Tb1; 1-0.

In juli 2013 speelde ik het Science Park Toernooi. Bij binnenkomst werd ik verwelkomd door hoofdarbiter Aart Strik, die de gelegenheid aangreep om een gesprekje aan te knopen.

Aart: "Zeg Dirk, ken jij ene Marc Meuwissen?"

Ik: "Ja ja, die ken ik wel, weleens van verloren."

Aart: "Ik zit met een probleempje. Qua rating hoort hij in de C-groep, maar hij wil graag in de B-groep meespelen".

Ik: "Meteen doen, Marc is een goeie schaker die in de B-groep beslist niet misstaat".

Afijn, Aart liet zich overtuigen en Marc kon meedoen in B. In de eerste ronde trof hem een bye, maar in de tweede mocht hij laten zien wat hij kon. Tegenstander, o ironie: Dirk Goes! Bij het zien van de indeling dacht ik aan de ene kant "Heb ik dat?" maar aan de andere kant was het natuurlijk wel een mooie gelegenheid om wraak te nemen voor mijn nederlaag in de kroongroep. Ter voorbereiding draaide ik de aria "Der Hölle Rache kocht in meinem Herzen" uit Mozarts Zauberflöte met de volumeknop op 10. Wellicht had ik er verstandiger aan gedaan een boek over de Trompovsky te lezen

Dirk Goes
 Marc Meuwissen

1. d4 Pf6; 2. Lg5 c5

Ingeval van de hoofdvariant, 2. Pe4, had ik me voorgenomen om 3. Lf4 te spelen en niet 3. Lh4, wat ik normaal doe.

3. Lxf6 gxf6; 4. d5 Db6; 5. Dc1 Lh6; 6. e3

Allemaal theorie.

6. d6; 7. Ld3

Maar dit was een nieuwtje van mijn kant. Fritz beoordeelt de stelling als ongeveer gelijk.

7. Tg8; 8. Pe2 f5; 9. c4 Pd7

Op weg naar het mooie veld e5.

10. Lxf5?

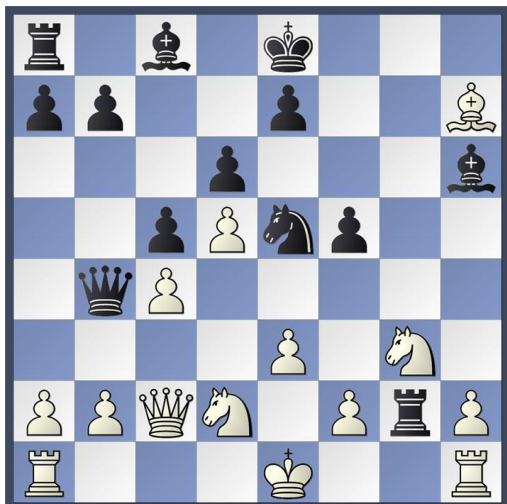
Ik kon de verleiding niet weerstaan, volstrekt ten onrechte overigens

10. Pe5; 11. Lxh7 Txd2

Ook mogelijk was 11. f5! Het slaan van de toren faalt immers op 12. Pd3 met dameverlies.

12. Pd2 f5; 13. Dc2 Db4; 14. Pg3?

Met de bedoeling 15. Kf1, maar daar krijg ik de tijd niet voor. Na 14. a3 is er niets aan de hand.

14. Lxe3! 15. 0-0-0

15. fxe3; 16. Txd2 Dxd2; 17. Pf3+. Soms is schaken een simpel spel.

15. Txf2; 16. Pgf1 Ld4; 0-1.

“Wat ben ik toch een kneus” dacht ik terwijl ik Marc hoofdschuddend feliciteerde, maar met die gedachte zou ik Marc tekort doen, hij had gewoon prima gespeeld. Bij deze roep ik Marc Meuwissen officieel uit tot mijn Angstgegner!!

Marc Meuwissen: mijn Angstgegner!

From:	Huup Joosten (h.joosten49@upcmail.nl)
To:	Dirk Goes (yeahright87@hotmail.com)
Sent:	Tuesday, January 15, 2013 11:18:23 PM

Amice!

Hartelijk dank voor het laatste Tal Nieuws. Ik heb er bewondering voor dat jij steeds maar weer de moeite neemt om per fiets, door weer en wind, het laatste nummer te komen bezorgen in het afgelegen en mistroostige Buitenveldert, dat zoals wij allen weten een aanzienlijk deel van het jaar onder een dikke laag sneeuw verborgen ligt. Chapeau!

Nummer 351 was weer een pareltje... Afgezien van de droevige omstandigheid dat onze jonge vriend Kuilman meende met een goedkope smoes onder zijn dure plicht te kunnen uitkomen (alsof zijn vriendin dat bevallen niet op eigen kracht afkan... hoe moeilijk kan het zijn), moet mij van het hart dat dit een absoluut hoogtepunt in de lange trotse geschiedenis van het verenigingsorgaan was. Naast het sprankelende obituarium voor Karel Abma was ik niet minder onder de indruk van het marathoninterview met de eigenzinnige en enigmatische hoofdredacteur. Ik acht het zonder meer manmoedig om een dergelijke openhartige inkijk in de eigen keuken toe te staan. Anderzijds petje af voor de beide interviewers. Ze geven er duidelijk blijk van te begrijpen dat een vraaggesprek van topkwaliteit zich daardoor kenmerkt dat het uiteindelijk meer vragen oproept dan beantwoordt. En voorwaar: na het lezen van maar liefst 13 pagina's gelardeerd met een scala aan zielenroerselen van een man met een zeer complexe persoonlijkheid, kan ik niet anders dan vaststellen dat ik nu een stuk minder van je weet dan voorheen. Hetgeen overigens niet wegneemt dat mijn bewondering voor je recht overeind blijft; want hoe is het in hemelsnaam bestaanbaar dat iemand met jouw politieke en maatschappelijke geaardheid, voor wie immers de VVD nog te links is, en van wie je zou verwachten dat hij zijn dagen sleet met het tellen van zijn centen onder het genot van zo'n fijne cd van LA The Voices op de achtergrond, nog tijd en ruimte weet vrij te maken voor linkse hobby's als cultuur, humor, fijnzinnigheid, medemenselijkheid en het mijmeren over de toestand van de samenleving in het algemeen?

Om kort te gaan, ik ben van mening dat het jou toegekende lidmaatschap van verdienste meer dan verdient is! Of nee... je kunt ook zeggen dat Tal/DCG zich er goedkoop van heeft afgemaakt. Een erelidmaatschap was kennelijk financieel niet haalbaar. We weten immers allen dat in deze verrechtste wereld de menselijke waardigheid allemaal leuk en aardig is, maar het moet wel betaalbaar blijven... Wat mij betreft zou jij er met je onnoemelijke verdiensten zelfs met een erelidmaatschap nog bekaaid afkomen; ik ken mensen binnen de schaakwereld die voor minder een koninklijke onderscheiding hebben ontvangen!

Dus, amice, wat mij betreft: hulde!! Ik kijk alweer reikhalzend uit naar het volgende nummer.

Met vriendelijke groeten, beleefd aanbevelend,

Huup

P.S. Onder normale omstandigheden zou ik mij niet zomaar durven mengen in de interne aangelegenheden van een willekeurige vereniging, maar gezien mijn status van voormalig honorair lid van Tal (werkelijk waar !) meen ik toch een zeker recht te hebben om te zeggen waar het op staat. Waar het de sv Tal en mijn oude schaakkornuiten betreft, maak ik van mijn hart geen moordkuil!

Verstuurd vanaf het achterdek van de RMS Titanic. Over twee dagen komen we aan in New York. Wat kan er nu nog misgaan?!

From:	Dirk Goes (yeahright87@hotmail.com)
To:	Huup Joosten (h.joosten49@upcmail.nl)
Sent:	Tuesday, January 15, 2013 11:29:02 PM

Hallo Huup!

Hartelijk dank voor je bericht, fraai stukje proza! Zo fraai dat ik het uitermate geschikt acht voor publicatie in het clubblad, mits je mij daarvoor toestemming geeft natuurlijk. Gaarne zou ik het interview persoonlijk willen toelichten onder het genot van een of ander. Die gelegenheid zal zich ongetwijfeld binnenkort weer eens voordoen. Veel plezier op de Titanic, en pas op voor overstekende ijsbergen, die hebben voorrang

Vriendelijke groeten,

Dirk

From:	Huup Joosten (h.joosten49@upcmail.nl)
To:	Dirk Goes (yeahright87@hotmail.com)
Sent:	Wednesday, January 16, 2013 12:00:34 AM

Waarde vriend!

Als je in het woord 'fijzinnigheid' een extra 'n' invoegt, mag je mijn epistel als een ingezonden brief voor Tal Nieuws beschouwen.

Mijn reservering voor de Titanic heb ik afgezegd; ik vertrouw die waterwerende schotten niet. En heb je het aantal reddingsboten al eens geteld?! Ik ga lekker vliegen naar New York. Veel veiliger ! Ik heb al geboekt op de Hindenburg.

Hp

P.S. Je kent het meest populaire mopje uit 1912 vast wel...
 Kapitein van de Titanic: "Een dubbele whisky alsjeblieft."
 Barman: "Wilt u er water in?"
 Kapitein: "Ja graag, maar niet zo veel als de vorige keer."

From:	Dirk Goes (yeahright87@hotmail.com)
To:	Huup Joosten (h.joosten49@upcmail.nl)
Sent:	Wednesday, January 16, 2013 12:05:08 AM

Ha ha, thanks, zal je een mooi plekje geven in mijn clubblad.
 Dat mopje kende ik al overigens, maar dan met de Herald of Free Enterprise in Oostende.

vr gr, Dirk

From:	Huup Joosten (h.joosten49@upcmail.nl)
To:	Dirk Goes (yeahright87@hotmail.com)
Sent:	Wednesday, January 16, 2013 12:12:33 AM

Ja, in 1987 kende het mopje een even onverwachte als onverklaarbare ervaring... in licht gewijzigde vorm.

Gr, Hp

From:	Huup Joosten (h.joosten49@upcmail.nl)
To:	Dirk Goes (yeahright87@hotmail.com)
Sent:	Wednesday, January 16, 2013 12:28:52 AM

Oei!

Ik bedenk ineens dat je helemaal gelijk hebt: in 1912 vroeg de barman of de kapitein er IJS in wilde... Klein detail, groot verschil!

Hp

From:	Dirk Goes (yeahright87@hotmail.com)
To:	Huup Joosten (h.joosten49@upcmail.nl)
Sent:	Wednesday, January 16, 2013 9:39:34 AM

Ach, ijs wordt uiteindelijk vanzelf water wanneer het de weg gaat van alle ijs
 Maar toegegeven, het verschil tussen een aanvaring met een ijsberg en een waterberg is aanzienlijk!

Vriendelijke groeten, Dirk

De match McDonnell – De La Bourdonnais

– door Dirk Goes –

In de periode tussen, ruwweg, 1750 en 1830 waren Frankrijk en Engeland de sterkste schaaklanden van de wereld. Het Britse schaakleven was wat beter georganiseerd, maar op pure schaakkracht moesten de Engelse schakers het doorgaans afleggen tegen hun Franse collega's.

Frankrijk kende een lange schaaktraditie, waarbij men elkaar ontmoette in schaakcafé's. In 1689 was het Café de Procope de eerste in haar soort. Rond 1740 verloor het zijn aantrekkingskracht en verhuisden de spelers naar het Café de la Régence, dat een populaire ontmoetingsplek zou worden. In de loop der jaren werd het gefrequenteerd door grote schakers als Philidor, Legall de Kermeur en Deschappelles, maar ook door de filosofen Voltaire, Rousseau en Diderot (grote denkers, maar bepaald geen grote schakers ...) alsmede de staatslieden Napoleon en Robespierre en de grote liberaal Benjamin Franklin.

Deze Franklin woonde en werkte van 1776 tot 1785 in Parijs als ambassadeur voor de Verenigde Staten van Amerika, dat zich op 4 juli 1776 eenzijdig onafhankelijk had verklaard. Franklin, één van de vijf opstellers van de *declaration of independence*, was een veelzijdig man. Behalve diplomaat was hij ook nog eens schrijver, drukker, wetenschapper, uitvinder, filosoof, musicus en econoom. Een nijver baasje! Tussen alle werkzaamheden door was hij een matig maar hartstochtelijk schaker. Eens speelde hij aan het hof tegen koning Lodewijk XVI. Voor aanvang van de partij deed hij iets opmerkelijks toen hij beide koningen van het bord haalde en zei "In America we have no kings". Een gewaagde zet, er zijn mensen voor minder onthoofd, maar Lodewijk zag er de humor wel van in.

Francois-Andre Danican Philidor (1726-1795) werd algemeen beschouwd als de sterkste schaker van zijn tijd. Van zijn boek *Analyse du jeu des Échecs* verschenen meer dan 100 edities en het werd vertaald in het Engels, Duits, Italiaans en Russisch. Hij kwam graag en vaak in Engeland, waar hij in het schaakcafé Parsloe's speelde tegen de beste Britse schakers. Veel opzien baarde hij door in 1783 liefst drie partijen blind te spelen, wat in die tijd als een sensatie gold. Toen in 1789 de Franse Revolutie uitbrak dook zijn naam op op een door de revolutionairen opgestelde dodenlijst en verhuisde hij om veiligheidsredenen definitief naar Londen, waar hij op 31 augustus 1795 overleed.

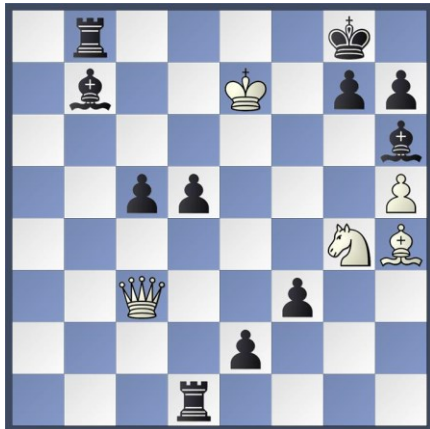
Rond 1798 verscheen Alexandre Louis Honoré Lebreton Deschappelles op het toneel. Deschappelles was letterlijk een houwdegen. Als militair in het Napoleontische leger had hij deelgenomen aan diverse krijgshandelingen en was in de slag bij Fleurus (1794) zijn rechterarm kwijtgeraakt, waarna hij zichzelf had aangeleerd om voortaan de sabel met de linkerhand te hanteren. Deschappelles was een echte spelletjesfreak die behalve als schaker (naar eigen zeggen had hij het spel binnen vier dagen onder de knie) ook een grootheid was in dammen, biljarten, tric trac (een soort backgammon) en whist. Met laatstgenoemd kaartspel (een voorloper van het bridge) zou hij later een klein fortuin bij elkaar spelen, maar in 1798 was het schaken vooralsnog zijn belangrijkste bron van inkomen.

Deschappelles heerste als een koning in het Café de la Régence, als hij niet ergens aan het vechten was tenminste. Het was destijds gebruikelijk dat de sterke speler met een klein nadeel aan de partij begon, bijvoorbeeld een pion minder (meestal op f2 c.q. f7, heb je meteen een halfopen f-lijn). Echt zwakke spelers kregen een paard of zelfs een volle toren voor, en dan nog won Deschappelles, wat waarschijnlijk evenveel zegt over zijn eigen sterke spel als over het niveau van de knoeiers.

In 1806 vocht Deschappelles mee in de door het Napoleontische leger gewonnen slag bij Jena. Een paar dagen later was hij in Berlijn, en omdat hij nu eenmaal toch in de buurt was wandelde hij de plaatselijke schaakclub binnen en daagde iedereen uit het tegen hem op te nemen, waarbij de tegenstander een pion en twee zetten voor kreeg. De Duitsers toonden zich geschokt door zoveel flagrante arrogantie en verklaarden dat zij niet gewend waren om met voorschrift te spelen. Uiteindelijk namen drie van hun beste spelers het in twee partijen als team op tegen Deschappelles: 2-0 voor de Fransman. In februari 1807 was hij opnieuw in Berlijn, op de terugweg van de slag bij Königsberg (nu Kaliningrad). Ditmaal vertikte hij het categorisch om zonder voorgifft te spelen, gaf de Duitsers een toren voor en scoorde losjes 2½ uit 3. Een kleurrijk figuur!

In 1818 nam Deschappelles een jonge, veelbelovende speler onder zijn hoede: Louis-Charles Mahé de La Bourdonnais. Deze jongeman, van aristocratische afkomst, was in 1795 (of 1797, bronnen spreken elkaar tegen) geboren op het oostelijk van Madagaskar gelegen eiland Réunion als zoon van de plaatselijke gouverneur. Voor zijn opleiding werd hij naar Parijs gestuurd. De La Bourdonnais leerde schaken in 1814 en was al spoedig te sterk voor zijn eerste leraar, Jacques François Mouret, maar van Deschappelles kon hij nog wel wat leren. In 1820 speelden ze een onderlinge partij, waarin de volgende opmerkelijke stelling op het bord kwam:

-
-
- Deschappelles
 - De La Bourdonnais
-
-

Wit won met de zeer fraaie combinatie **1. Pxh6+ gxh6; 2. Dh8+!! Kxh8; 3. Kf7!!** en er is geen zinnige verdediging te bedenken tegen **4. Lf6 mat**.

Overigens zij opgemerkt dat de krankzinnige materiaalverhouding in bovenstaande stelling waarschijnlijk het gevolg was van een partij waarin wit met dame en zonder pionnen speelde en zwart zonder dame en met pionnen, maar dat doet aan de schoonheid van de combinatie natuurlijk niets af.

Door de wijze lessen van Deschappelles won De La Bourdonnais gestaag aan schaakkraft. Toen hij zijn grote leermeester in 1821 in een tweekamp met 7-0 versloeg stopte Deschappelles met schaken om zich toe te leggen op whist en was De La Bourdonnais de sterkste schaker van Frankrijk, en daarmee van de gehele wereld.

De La Bourdonnais was een echte liefhebber. Elke dag zat hij van 12.00 uur 's middags tot 12 uur 's nachts in het Café de la Régence, waar hij zijn eigen tafel had, en speelde onder het genot van vele glazen bier tot diep in de nacht om geld (tarief: één franc per partij) tegen iedereen die het tegen hem durfde op te nemen. Evenals zijn grote voorganger Philidor stak hij met enige regelmaat het Kanaal over om in Londen tegen de sterkste Engelse schakers te spelen. In 1823 versloeg hij William Lewis met 5-2 en twee jaar later was hij terug om iedereen met de grond gelijk te maken.

Als schaker was De La Bourdonnais bijzonder succesvol, maar als zakenman was hij aanzienlijk minder geslaagd. In 1831 verloor hij het familiekapitaal door roekeloze speculatie met onroerend goed en was hij gedwongen beroepsschaker te worden om in zijn levensonderhoud te voorzien. Hij trad als secretaris in dienst van de Cercle des Échecs de Paris (de Parijze schaakclub) en ontving een jaarsalaris van omgerekend 60 pond sterling, ook voor die tijd geen vetpot.

Louis-Charles Mahé de La Bourdonnais.
Van McDonnell is geen afbeelding bewaard gebleven.

Inmiddels had het Britse schaakleven een enorme *boost* gekregen met de doorbraak van de Ier Alexander McDonnell. Vanaf 1825 kreeg hij les van William Lewis, maar al spoedig werd hij te sterk voor hem en Lewis, die vreesde voor zijn reputatie, weigerde ooit nog tegen hem te spelen.

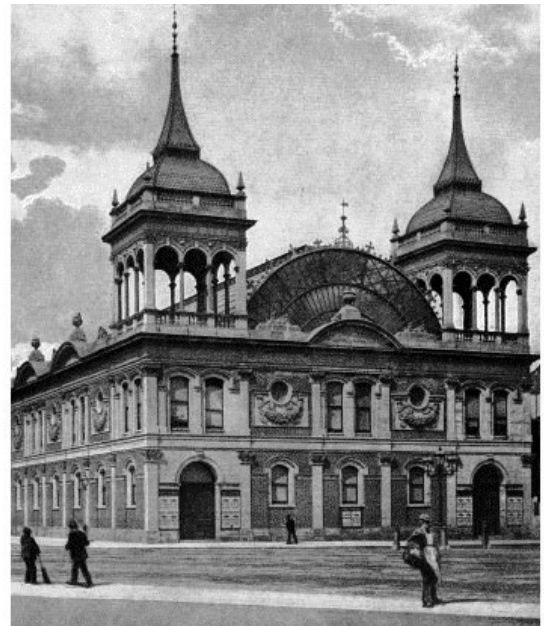
Alexander McDonnell (zelf spelde hij zijn naam overigens als M'Donnell) werd geboren op 22 mei 1798 in het Ierse Belfast als zoon van een arts. Reeds op 17-jarige leeftijd vertrok hij naar Demerara (nu Brits Guyana) om daar een succesvol koopman te worden. In 1820 verhuisde hij naar Londen, waar hij secretaris werd van de Committee of West India Merchants tegen een jaarsalaris van 1200 pond sterling, een vermogen in die dagen. Aan deze baan had hij geen dagtaak, en dat gaf hem de mogelijkheid veel te schaken.

Uit hoofde van zijn functie behartigde McDonnell de belangen van de kolonisten. De economie van de West Indies leunde zwaar op slavenarbeid, die door McDonnell te vuur en te zwaard werd verdedigd met rabiante teksten als "It is the will of God". In onze moderne ogen een wat bedenkelijk trekje De inspanningen van McDonnell ten spijt werd slavernij in de Britse kolonies in 1833 verboden met de invoering van de Slavery Abolition Act, waarbij de plantagehouders in de Caraïben schadeloos werden gesteld met een bedrag van 20 miljoen pond. De slaven in Suriname en de Nederlandse Antillen moesten nog wat langer wachten op hun vrijheid, die pas in 1863 zou komen, met daarbij de restrictie dat zij eerst nog tien jaar als arbeiders op de plantages moesten blijven werken, om een leegloop van de plantages tegen te gaan

In 1831 richtte de grote schaakmecenas George Walker de Westminster Chess Club op, gevestigd in Bedford Street, Covent Garden. McDonnell werd lid en was al spoedig de sterkste speler. Walker had grote plannen met zijn club, en wat was er mooier dan een tweekamp tussen zijn kampioen, McDonnell, en De La Bourdonnais?

In juni 1834 was het zover. Er werd gespeeld in de Westminster Chess Club, wat McDonnell een klein thuisvoordeel gaf. Afgesproken werd een match te spelen over 21 partijen. Er werd elke dag gespeeld, behalve op zondag. Let wel, dit was geen match om het wereldkampioenschap, want dat bestond nog niet als zodanig, maar De La Bourdonnais en McDonnell waren zeker de twee sterkste schakers van dat moment.

Voor de eerste partij werd er geloot voor de kleur. De La Bourdonnais lootte wit en opende met 1. e4. In die tijd was het nog niet gebruikelijk dat de spelers zelf hun notatie bijhielden en het was William Greenwood Walker (niet te verwarren met zijn hiervoor vermelde naamgenoot George), de bejaarde secretaris van de Westminster Chess Club, die deze taak op zich nam. Voor deze inspanning is de schaakwereld hem eeuwig dank verschuldigd.

De Westminster Chess Club.
Aardig optrekje

Overigens bediende de brave notulist zich van die vreselijke niet uit wijs te worden oud-Engelse notatie. Ziehier de eerste 10 zetten van de eerste partij, afkomstig uit George Walker's boek 'A selection of games at chess', uitgave 1836:

FIRST GAME.

Mons. de la B.

1. K. P. two
2. Q. P. two
3. K. Kt. to B. third
4. K. B. to Q. B. fourth
5. Q. B. P. one
6. Castles
7. P. takes P.
8. K. Kt. to Kt. fifth
9. K. B. P. two
10. K. P. on

Mr. M'D.

1. Same
2. P. takes P.
3. Q. B. P. two
4. Q. Kt. to B. third
5. Q. to K. B. third
6. Q. P. one
7. P. takes P.
8. Kt. to R. third
9. K. B. to K. second
10. Q. to K. Kt. third

In gewoon Nederlands leest dat als volgt: 1. e4 e5; 2. d4 exd4; 3. Pf3 c5; 4. Lc4 Pc6; 5. c3 Df6; 6. 0-0 d6; 7. cxd4 cxd4; 8. Pg5 Ph6; 9. f4 Le7; 10. e5 Dg6.

Opmerkelijk was dat Walker de 14^e matchpartij niet opnam in zijn boek, en wel om de volgende koddige reden: "The fourteenth game is not preserved, it was not a good game".

Qua karakter waren de spelers elkaars tegenpolen. McDonnell was introvert, stug en zwijgzaam en toonde uiterlijk geen enkele emotie, maar aan het schaakbord was hij een woeste hakker die de meest agressieve openingen speelde (heel veel koningsgambiet, en dan ook nog eens de meest gewelddadige varianten). De La Bourdonnais daarentegen was een driftkikker, flamboyant en spraakzaam, zeker als hij won, maar als hij verloor spuwden zijn ogen vuur en vloekte en tierde hij luid. Ook de Fransman was niet vies van een potje hakken op zijn tijd, maar toch was zijn stijl wat positioneler en gepolijster dan die van zijn tegenstander. Beide partijen speelden vol op winst, ongeacht de stand in de match, en gambieten werden vrijwel altijd aangenomen. McDonnell nam rustig de tijd voor zijn zetten en dacht soms wel anderhalf uur over een zet na. De La Bourdonnais zette niet zelden à tempo en verveelde zich stierlijk als McDonnell weer eens aan het piekeren was. Om de tijd te doden begaf hij zich dan maar onder het publiek om daar voor geld tegen amateurs te spelen. Let wel: tijdens de partij!

Bij het naspelen van de partijen valt op dat het niveau, om het eens vriendelijk te zeggen, niet altijd even hoog was. Er werden nogal wat elementaire fouten gemaakt, met name in de opening en het eindspel. McDonnell bereikte eens een stelling van koning + toren + twee pionnen tegen koning + toren maar wist niet hoe hij het eindspel moest winnen en verloor zelfs nog toen hij zijn toren wegblunderde! Daarbij moet worden aangetekend dat in 1834 openings- en eindspeltheorie nog in de kinderschoenen stond. Tegenwoordig heeft iedere professionele schaker een laptop tjokvol informatie maar in die tijd moesten de schakers het nog zelf uitzoeken.

Maar combineren konden ze als de besten! Het is bepaald geen straf om de meest spectaculaire partijen uit de match te moeten naspelen.

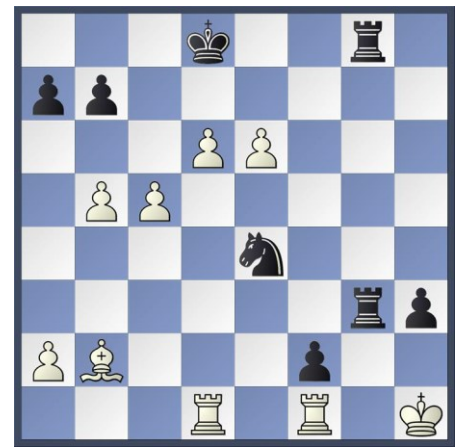
<p>□ De La Bourdonnais ■ McDonnell</p> <hr/> <p>21^e matchpartij</p> <p>1. e4 e5; 2. Lc4 Lc5; 3. De2 Pf6; 4. d3 Pc6; 5. c3 Pe7; 6. f4 exf4; 7. d4 Lb6; 8. Lxf4 d6; 9. Ld3 Pg6; 10. Le3 0-0; 11. h3 Te8; 12. Pd2 De7; 13. 0-0-0 c5; 14. Kb1 cxd4; 15. cxd4 a5; 16. Pgf3 Ld7; 17. g4 h6; 18. Tdg1 a4; 19. g5 hxg5; 20. Lxg5 a3; 21. b3 Lc6; 22. Tg4 La5; 23. h4 Lxd2; 24. Pxd2 Ta5; 25. h5 Txc5; 26. Txc5 Pf4; 27. Df3 Pxd3; 28. d5 Pxd5; 29. Thg1 Pc3+; 30. Ka1 Lxe4; 31. Txc7+ Kh8; 32. Dg3 Lg6; 33. hxg6 De1+; 34. Txe1 Txe1+; 35. Dxe1 Pxe1; 36. Th7+ Kg8; 37. gxf7+ Kxh7; 38. f8D Pc2 mat (zie diagram); 0-1.</p>	
---	--

<p>□ McDonnell ■ De La Bourdonnais</p> <hr/> <p>30^e matchpartij</p> <p>1. e4 e5; 2. Lc4 Pf6; 3. d4 exd4; 4. e5 De7; 5. De2 Pg8; 6. Pf3 Pc6; 7. c3 d6; 8. cxd4 Lg4; 9. Lb5 d5; 10. Pc3 De6; 11. h3 Lxf3; 12. Dxf3 0-0-0; 13. Lxc6 Dxc6; 14. Dxf7 Lb4; 15. Ld2 Pe7; 16. 0-0 Tdf8; 17. Dh5 Pf5; 18. a3 Lxc3; 19. Lxc3 g6; 20. Dd1 h5; 21. Tc1 De6; 22. De1 h4; 23. f4 Tfg8; 24. Tf3 Kb8; 25. Dd2 Th7; 26. Dd3 Thg7; 27. Ld2 a6; 28. b4 Db6; 29. Lc3 Pg3; 30. a4 Pe4; 31. b5 g5; 32. f5 g4; 33. hxg4 Txg4; 34. Tc2 h3; 35. Txb3 Tg3; 36. Txg3 Txg3; 37. a5 Dh6; 38. Ld2 Dh3; 39. Df1 Tg8; 40. f6 Dh4; 41. f7 Tf8; 42. e6 Pg3; 43. Df3 Dh1+; 44. Kf2 Pe4+; 45. Ke2 Db1; 46. e7 Dxb5+; 47. Dd3 Pg3+; 48. Kd1 (zie diagram); 1-0.</p>	
--	--

□ McDonnell
■ De La Bourdonnais

47^e matchpartij

1. e4 e5; 2. Lc4 Lc5; 3. c3 De7; 4. Pf3 d6; 5. 0-0 Lb6; 6. d4 Pf6; 7. Pa3 Lg4; 8. Pc2 Pbd7; 9. Dd3 d5; 10. exd5 e4; 11. Dd2 exf3; 12. Te1 Pe4; 13. Df4 f5; 14. gxf3 g5; 15. De3 Pe5; 16. Lb5+ c6; 17. fxf4 Pxf4; 18. De2 cxb5; 19. f3 Pgf6; 20. fxe4 Pxe4; 21. Dxb5+ Dd7; 22. Dxd7+ Kxd7; 23. c4 Tae8; 24. c5 Ld8; 25. d6 f4; 26. b4 Thf8; 27. Tf1 h5; 28. Pa3 Lf6; 29. Lb2 g4; 30. Pc4 f3; 31. Pe5+ Lxe5; 32. dxe5 h4; 33. Tad1 f2+; 34. Kh1 h3; 35. Td3 Tg8; 36. b5 g3; 37. hxg3 Tfg3; 38. Td4 Teg8; 39. e6+ Kd8; 40. Tdd1 (zie diagram) h2; 41. e7+ Kd7; 42. c6+ bxc6; 43. bxc6+ Kxc6; 44. e8D+ Txe8; 45. Kxh2 Te6; 46. Tc1+ Kb5; 47. a4+ Kb4; 48. Lc3+ Txc3; 49. Txc3 Kxc3; 50. d7 Td6; 51. Kg2 Txd7; 52. Tc1+ Kd3; 53. Kf1 Ke3; 0-1.

□ De La Bourdonnais
■ McDonnell

50^e matchpartij

1. d4 d5; 2. c4 dxc4; 3. e4 e5; 4. d5 f5; 5. Pc3 Pf6; 6. Lxc4 Lc5; 7. Pf3 De7; 8. Lg5 Lxf2+; 9. Kf1 Lb6; 10. De2 f4; 11. Td1 Lg4; 12. d6 cxd6; 13. Pd5 (zie diagram) Pxd5; 14. Lxe7 Pe3+; 15. Ke1 Kxe7; 16. Dd3 Td8; 17. Td2 Pc6; 18. b3 La5; 19. a3 Tac8; 20. Tg1 b5; 21. Lxb5 Lxf3; 22. gxf3 Pd4; 23. Lc4 Pxf3+; 24. Kf2 Pxd2; 25. Txf7+ Kf6; 26. Tf7+ Kg6; 27. Tb7 Pdx4; 28. bxc4 Txc4; 29. Db1 Lb6; 30. Kf3 Tc3; 31. Da2 Pc4+; 32. Kg4 Tg8; 33. Txb6 axb6; 34. Kh4 Kf6; 35. De2 Tg6; 36. Dh5 Pe3; 0-1.

□ McDonnell
■ De La Bourdonnais

54^e matchpartij

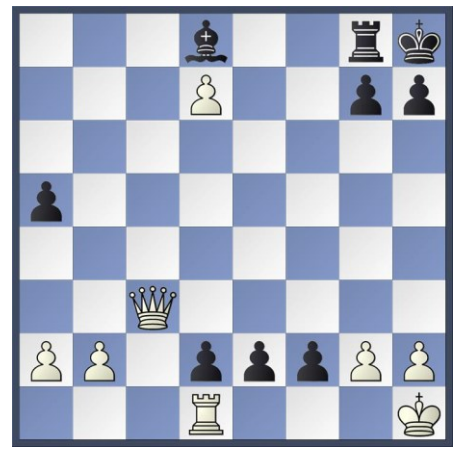
1. e4 e5; 2. f4 exf4; 3. Pf3 g5; 4. Lc4 g4; 5. Pc3 gxf3; 6. Dxf3 Lh6; 7. d4 Pc6; 8. 0-0 Pxd4; (zie diagram) 9. Lxf7+ Kxf7; 10. Dh5+ Kg7; 11. Lxf4 Lxf4; 12. Txf4 Pf6; 13. Dg5+ Kf7; 14. Taf1 Ke8; 15. Txf6 De7; 16. Pd5 Dc5; 17. Kh1 Pe6; 18. Txe6+ dxe6; 19. Pf6+; 1-0.

□ McDonnell
■ De La Bourdonnais

62^e matchpartij

1. e4 c5; 2. Pf3 Pc6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 e5; 5. Pxc6 bxc6; 6. Lc4 Pf6; 7. Lg5 Le7; 8. De2 d5; 9. Lxf6 Lxf6; 10. Lb3 0-0; 11. 0-0 a5; 12. exd5 cxd5; 13. Td1 d4; 14. c4 Db6; 15. Lc2 Lb7; 16. Pd2 Tae8; 17. Pe4 Ld8; 18. c5 Dc6; 19. f3 Le7; 20. Tac1 f5; 21. Dc4+ Kh8; 22. La4 Dh6; 23. Lxe8 fxe4; 24. c6 exf3; 25. Tc2 De3+; 26. Kh1 Lc8; 27. Ld7 f2; 28. Tf1 d3; 29. Tc3 Lxd7; 30. cxd7 e4; 31. Dc8 Ld8; 32. Dc4 De1; 33. Tcc1 d2; 34. Dc5 Tg8; 35. Td1 e3; 36. Dc3 Dxd1; 37. Txd1 e2 (zie diagram); 0-1.

De onderlinge conversatie van beide spelers was overigens beperkt omdat McDonnell geen Frans sprak en De La Bourdonnais geen Engels. Het enige woord dat viel was *check* wanneer er weer eens iemand schaak stond Dat de Fransman geen Engels sprak is overigens moeilijk te geloven want hij was al sinds juli 1825 gehuwd met de Britse Eliza Waller Gordon, maar wellicht sprak zij voortreffelijk Frans, wie zal het zeggen

De omstandigheden voor de spelers waren beslist niet optimaal. De afstand tussen spelers en bezoekers bedroeg slechts enkele centimeters en het was volstrekt gebruikelijk dat binnenkomend publiek de spelers op luide toon vroeg wie er aan zet was (bedenk dat er in die tijd nog geen klokken waren waaraan dat te zien zou zijn geweest). McDonnell had hier veel last van maar De La Bourdonnais was van het chaotische schaakleven uit het Café de la Régence wel erger gewend.

Na afloop van elke partij ging McDonnell naar zijn logement aan Tavistock Square om zich daar voor te bereiden op de volgende partij. *Bon vivant* De La Bourdonnais had wel wat beters te doen: hij bracht de avond schakend door, bier en sigaren binnen handbereik.

De match werd overtuigend gewonnen door De La Bourdonnais met 16-5. Direct hierna werd een nieuwe match gespeeld, ditmaal over 9 partijen. Deze ging met 5-4 naar McDonnell. En zo ging het maar door: telkens als er een match was beëindigd werd er een nieuwe afgesproken. De Fransman won de derde nipt met 6-5 en de vierde met iets dikkere cijfers (8-3). De vijfde match werd bij een stand van 5-4 voor McDonnell afgebroken omdat De La Bourdonnais voor zaken terugmoest naar zijn vaderland. Tot hervatting van de match is het nooit gekomen. In totaal werden 85 partijen gespeeld. Daarvan werden er 45 gewonnen door De La Bourdonnais en 27 door McDonnell, terwijl 13 keer remise werd overeengekomen. De la Bourdonnais speelde in totaal 15 damegambieten, die alle werden geaccepteerd. Score: 11 uit 15 voor de Fransman. Walker noemde het aannemen van de gambietpion 'A Greek gift'.

Als nevenactiviteit van de match werd er een correspondentiepartij georganiseerd tussen de Westminster Chess Club en het Café de la Régence, die twee jaar zou duren. Zetten werden met de postkoets en de boot over en weer gestuurd. De Fransen, onder leiding van de nieuwe ster Pierre Charles Fournier de Saint-Amant, wonnen de partij en de gespeelde opening (1. e4 e6) heette sindsdien de Franse verdediging.

De slopende match was de spelers niet in de koude kleren gaan zitten, en beiden verwisselden korte tijd later het tijdelijke voor het eeuwige. McDonnell overleed op 14 september 1835 aan een nierziekte (Bright's disease, ook wel nephritis genoemd). De La Bourdonnais, die in 1838 al eens een beroerte had overleefd, werkte het laatste jaar van zijn leven als beroepsschaker in het schaakcafé Simpson's. Hard werken, weinig inkomsten. In november 1840 trof Walker hem en zijn vrouw bijna uitgehongerd aan. Hij organiseerde een inzameling en verhuisde het paar naar een betere woning, maar voor De La Bourdonnais kwam die hulp te laat. Hij stierf op 13 december 1840 en Walker nam de begrafeniskosten voor zijn rekening. De La Bourdonnais en McDonnell liggen beiden begraven in Kensal Green All Souls' Cemetery te Londen. Volgens sommige bronnen gebroederlijk naast elkaar, en dat zou natuurlijk het mooiste zijn geweest, maar in werkelijkheid zit er een flinke steenworp afstand tussen beide graven.

George Walker stierf pas op 23 april 1879 en zou nog een belangrijke rol spelen in het Britse schaakleven. Van 1835 tot 1873 schreef hij een schaakcolumn in het tijdschrift *Bell's Life* en in 1837 was hij de oprichter van 'the Philidorian', het eerste Engelstalige schaakmagazine. In 1843 kreeg hij ruzie met Staunton, die in 1838 de Westminster Chess Club was komen versterken. Walker verliet de door hem opgerichte club en begon simpelweg een nieuwe: St. George's Chess Club op Hanover Square.

Tobi verlaat Tal/DCG met winst in Kroongroep

- door Tobi Kooiman -

Dirks laatste Tal Nieuws, en mijn laatste verslag voor Tal/DCG. Over mijn winst in de Kroongroep.

Tegen Paul had ik een valse start met een niet al te opzienbarende remise.

Jan Winsemius beschreef Iwan-Tobi in zijn weekpraatje op de website van Het Probleem heel treffend: "Tobi had verbonden vrijpionnen. Gaf er één weg. Toen kwam ik eigenlijk slecht te staan en dacht, ik stamp hem gewoon door zijn vlag. En zo geschiedde. Eigenlijk vindt Tobi het volgens mij leuker om iemand geheel onterecht door zijn vlag te stampen dan om regulier te winnen, maar dat terzijde."

Klopt.

Jan voegde er in een later weekpraatje nog aan toe: "Zijn favoriete schaakboek gaat er over hoe je punten perst uit potten die je eigenlijk had moeten verliezen."

Klopt.

Over Jan Winsemius gesproken: Jan-Tobi was ronde 3. Hij had een duivelse voorbereiding die weliswaar werkte, maar hij miste de afronding, waarna het weer gelijk stond, en het resulterende eindspel wist ik naar mijn hand te zetten. Het verslag daarover in het Probleemclubblad had als titel "The good preparation, the bad continuation and the ugly endgame milking." Daar vindt u ook partijcommentaar.

De winnaar van Tobi-Yvette in ronde 4 zou de ongedeelde koppositie grijpen. Leerzame partij!

1. e4 c5; 2. Pf3 e6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 Lb4; 6. e5 Pd5; 7. Ld2 Pxc3; 8. bxc3 Le7; 9. Dg4 g6; 10. Ld3 Pc6; 11. Dg3 Dc7?; 12. Pxc6?

Ik had deze variant van tevoren bekeken, omdat ik weet dat Yvette de penvariant speelt, en had 12. Pb5! dus al in de computer gehad! De pion op e5 kan niet worden gepakt in verband met Pc7+. 12. Db6; 13. h4 a6; 14. Pd6+ Lxd6; 15. exd6 is de aanval die ik had gepland, maar ik sloeg bijna à tempo op c6. Pas na 11. 0-0; 12. h4 Dc7 is 13. Pxc6 goed. Stom Na de tekstzet heb ik een iets betere stelling, maar na 12. Pb5 sta ik veel beter. Vervelend is dat ze nu nog kan kiezen of ze kort of lang gaat.

12. dxc6; 13. Tb1 Ld7; 14. 0-0 c5; 15. Df3 Lc6; 16. Lb5 Lxb5; 17. Txb5 Tb8; 18. Tfb1 b6; 19. c4?

Direct na het spelen van deze zet dacht ik: "Grom. 0-0-0 kan niet meer, dus dit was het moment voor 19. Lh6, zodat de koning vast zit in het midden, en wit staat zeer goed." Ik maak nu de derde rij vrij voor torens naar de koningsvleugel, leg de pionnen vast op een voor mij gunstige kleur en voorkom dingen als a6 en b5, maar Lh6 was toch flink beter.

19. 0-0; 20. De4 Db7

Hier bood Yvette remise aan. Ze wist dat ik nog naar een gala moest, dus misschien (ik heb het haar niet gevraagd) hoopte ze dat ik het daarom zou aannemen. Ik heb echter een paar zwakke zetten gedaan, en zo goed sta ik helemaal niet meer! Dat besepte ik weliswaar, maar als je remise accepteert is de partij voorbij, en daar vind ik schaken veel te leuk voor. Bovendien betekent een remiseaanbod in principe dat je tegenstander haar winstverwachting lager dan ½ schat. Ik heb vertrouwen in Yvettes inschattingsvermogen, dus mijn verwachting moest hoger zijn dan ½, en accepteren zou derhalve een vergissing zijn geweest.

21. Df4 Tbd8; 22. Le3 Dc6

Yvette had nu, en ook op de vorige zet trouwens, Da6 kunnen doen. Die pion op a2 laat zich niet zo makkelijk dekken zonder significante concessies.

23. h4

Ik had van alles op de damevleugel gepland, maar daar staat de zwarte koning niet, dus deed ik het toch maar zo. Fritz vindt grappig genoeg twee randpionzetten de beste: 23. a4 en 23. h4.

23. f6; 24. exf6?!

Dit activeert alleen maar zwarts stukken.

24. Lxf6; 25. T5b3

25. Td4?; 26. Lxd4 Lxd4; 27. Dg4 Txf2; 28. Kh1 Tf5

Gedwongen. 28. Txc2; 29. Ta3 Dd7; 30. De4 Tf2; 31. Da8+ Tf8; 32. Txa7 1-0.

29. Tf3 Dd6; 30. Txf5 exf5; 31. Df3 De7; 32. g3 Kg7; 33. Kg2?

Die koning gaat alleen maar weggejaagd worden. Ik had beter direct mijn toren kunnen activeren.

33. De6; 34. Dd3 Dc6+; 35. Kh2 Da4?; 36. Te1! Kf7

36. Dxa2; 37. Te7+ Kf8 (37. Kg8; 38. De2) 38.Txh7.

37. De2?

Ik mis het eenvoudige 37. Df3, waarna 37. Dd7 gedwongen is, maar dan komt het simpele 38. Dd5+ Dxd5; 39. cxd5 en dit eindspel is kinderspel. Na de tekstzet win ik ook wel, maar dan moet ik nog moeite doen, en dat kan altijd mis gaan.

37. Dd7; 38. Df3 Dc7?

Het voorkomen van Dd5+ had beter met 38. Kg7 gekund, en dan kan zwarts dame naar f7.

39. Dd5+ Kg7; 40. De6 Kh6; 41. De7 Dc6; 42. Dg5+ Kg7; 43. Te7+ Kf8; 44. Txa7 De4; 45. Dd8+; 1-0.

Ondertussen was Marc Meuwissen na zijn reglementaire overwinning in ronde 1 (teruggetrokken tegenstander) en een nederlaag in ronde 2 (schuldige: Jeroen Cromsigt) als een goederentrein door een drukke winkelstraat over zijn tegenstanders Tom Visser, Dirk Goes en Wim Helmers heengedenderd, zodat hij de koppositie, met een partijtje meer gespeeld, overnam, en ik zijn volgende obstakel was. Hij koos een opening die ik toevallig wel eens bestudeerd heb, en bij grote uitzondering kwam ik in de opening, en als ik dan een keer win dan komt dat meestal door het eindspel. Misschien karma dat het

eindspel Marc nu de gelegenheid gaf om resultaat te boeken. Volgende keer verkloot ik de opening wel weer gewoon.

Dit had ik allemaal berekend en ik verwachtte hier een pion op f5 te winnen. Aangenaam eindspel. Marc maakte er dan maar een stukoffer van: 16. h5!?!; 17. fxg4 hxg4, en toen overwoog ik het stuk direct terug te geven en daarna 19. Tf7+ te doen, wat ook prima was, maar 18. Lg2 is beter. Even later:

Ik heb alle dreigingen eruit gehaald en moet nu gewoon simpel met 29. Tfd1 en later c5-c6 activeren, waarna het kinderspel is. In plaats daarvan wilde ik nog meer materiaal en speelde 29. Lh4. Niet handig, vooral omdat het zwart weer een plan geeft. Het bleef wel de hele tijd gewonnen, maar ik moest steeds goede zetten blijven doen. Die bleef ik ook doen, totdat in wederzijdse tijdnood deze stelling op het bord kwam.

Een simpele zet als 49. Tg8 volstaat (49. Te3+; 50. Kf4 e1D; 51. Txe1 Txe1; 52. Th8 mat). In plaats daarvan maakte ik de Marcs vechtlust rechtvaardigende blunder 49. Lf3??, waarna zwart de hele toren terug kan winnen met 49. Te3+ en dan komt op 50. Kf4 gewoon 50. Lb8+ (vanaf g8 zou mijn toren b8 hebben gedekt) en 51. e1D. Ik pak dan wel d4. Dat eindspel is in hogere zin remise, hoewel mijn koning dicht bij mijn pion staat, dus misschien moet hij zijn loper ervoor geven. Het feit dat het ongelijke lopers zijn, zal dat wel niet nodig maken. Mocht het wel gebeuren, dan ontstaat het interessante T+L vs T eindspel, dat technisch remise is, maar niet overduidelijk. Zelfs een gigant als Svidler kan dat in tijdnood nog verliezen (wel van Carlsen). Marc zag dit niet, speelde 49. Txf3? en na 50. Kxf3 Kh2; 51. T1g2+ konden de stukken de doos in.

Bij Chris-Tobi had ik een trucje:

De zwarte dame had nog maar één veld, dat Chris met 15. h3 afnam, met de dreiging Ld3. Er was precies één acceptabele verdediging, namelijk 15. Pd5. Chris dacht dat de damevangst gemist was of dat er gewoon geen verdediging meer was voor zwart en speelde in *no time* 16. Ld3? Helaas voor hem kwam 16. Pxf4; 17.

Lxf5 (moet, want de loper hangt, dus 17. Dxf4 verliest een stuk), en nu 17. Pe2+; 18. Kh2 Pxf3; 19. Lxd7 Pxf1+; 20. Kg1. Na een paar minuten nadenken van zwart over hoe de kwaliteit te gaan verzilveren bedacht Chris dat hij het eigenlijk wel geloofde en gaf op.

De oplettende lezer heeft gezien dat er tussendoor nog iets beters was. Na 17. Lxf5! wint zwart een stuk in plaats van een kwaliteit, omdat het dan wits dame is die geen velden meer heeft.

Bij Johan-Tobi ten slotte had ik een gemeen trucje, nadat ik wel zwakjes uit de opening kwam, maar zoals ik bij Tobi-Marc al zei: "Volgende keer verkloot ik de opening wel weer gewoon." In deze stelling mocht ik namelijk dankzij mijn gepruts niet meer rokeren:

Wat niet zo makkelijk te zien is, is dat wit hier één goede zet heeft: 18. cxd5. Dan is 18. cxd4 al nodig, omdat 18. Pxd5; 19. Pxd5 exd5; 20. La3 vervelend is en 18. exd5; 19. La3 cxd4; 20. Txf6 Txf6; 21. Lxe7 Kxe7 faalt op 22. Pxd5+. Je moet het maar zien

Na 18. cxd5 cxd4; 19. Pe4 Pxd5; 20. Pxf6+ Txf6; 21. Txf6 Pxf6; 22. exd4 Ld7; 23. Lg5 Pd5; 24. Tc1 heeft wit de beste papieren met zijn loperpaar. In plaats daarvan volgde 18. Pe2 e5; 19. Lb2 exd4; 20. exd4.

De eerste zet die ik vervolgens bekeek was 20. Lf5, omdat het mijn laatste stuk ontwikkelt, het feit dat Ld3 aangevallen staat het een dwingende zet maakt en 20. Lxf5 Pxf5 slecht is, mede door de dreiging 23. Pe3 en daarna 24. Pc2+, en ook na 22. 0-0-0 wint 23. Pe3 een kwaliteit. Maar 21. 0-0-0 dekt de loper op d3 en indirect ook de aangevallen pion op d4. Vervolgens begon ik bijna zichtbaar te grijnzen achter het schaakbord, omdat ik een trucje zag dat moeilijk op te merken is, aangezien er na 20. Lf5 twee lopers op de f-lijn staan en de toren op f1 zowel door de koning gedekt staat als, na elke plausibele koningzet, door de toren. In de terechte hoop dat Johan het logische 21. 0-0-0 zou doen, deed ik 20. Lf5 en zette mijn onschuldigste gezicht op, waarna 21. 0-0-0?? Lxd3; 22. Txd3 Lg5+; 0-1 op het bord kwam.

Op 6½ uit 7 en een punt los was ik stiekem best een beetje trots. Tot ziens achter het schaakbord!

Notulen van de Buitengewone Algemene Ledenvergadering van TAL/DCG d.d. 27 juni 2013

- door Cees Flikweert -

Aanwezig: Hans Balhuizen, George Boellaard, Jeroen Cromsigt, Bert Dreef, Cees Flikweert (secretaris), Cor Groen, Piet Kooiman (voorzitter), Jaap Loeve (bestuurslid), Yvette Nagel (bestuurslid), Rene Pijlman, Frans Schoffelmeer, Herbert Tulleken (penningmeester), Frits Veenstra, Chris Vos.

Afwezig met kennisgeving: Martin Albers Spierings, Jeroen van den Berg, Bas van den Berg, Hilbrand Bruinsma, Erik Dekker, Carl Findhammer, Andy Gerritsen, Dirk Goes, Wim Helmers, Jos Jaarsveld, Ron Klein, Jos Kooiker, Tobi Kooiman, Hans Leeftang, Johan Lubbers, Jan Pieter Streef, Emile Swagerman, Tom Visser, Rozemarijn Vos-Jonink.

1 Opening

De voorzitter heet alle aanwezigen welkom en opent om 20.17 uur de vergadering. De voorzitter memoreert de overleden oud-leden van afgelopen jaar: de heer Spitteler (voormalig secretaris DCG), Jan Singels en Dick Nieman. Chris Vos vult aan dat oud-Tal-lid Karel Scholten junior enige tijd geleden ook is overleden. In het geval van de heren Spitteler en Singels is de secretaris bij de nabestaanden langs geweest om namens de clubleden condoleances over te brengen.

2 Vaststellen van het quorum

De secretaris stelt vast dat, met de aanwezigheid van 14 leden op deze vergadering en de door hem ontvangen 18 afgegeven geldige volmachten op een totaal van 39 stemgerechtigde leden, het quorum van driekwart van de leden op deze vergadering is gehaald en er statutair rechtsgeldige besluiten aangaande de agendapunten 6 en 7 kunnen worden genomen bij tweederde meerderheid van de stemmen.

3 Notulen algemene ledenvergadering 10 september 2012

De notulen van 10 september 2012 worden zonder amendementen goedgekeurd.

4 Jaarverslag bestuur

Jaarverslag intern wedstrijdleder

Jeroen Cromsigt voegt aan het schriftelijk verslag mondeling toe dat Tobi Kooiman de Kroongroep heeft gewonnen en dat Frans Schoffelmeer tweede is geworden.

Jaarverslag zaterdag

Chris Vos vraagt zich af wat de toekomst van de zaterdagcompetities is. De voorzitter antwoordt dat het Best of the West-toernooi bij gebleken succes zal worden doorgezet. Rene Pijlman licht dit even toe (46 deelnemers, batig saldo, bij doorzetten komend seizoen in deze organisatievorm groei mogelijk naar 60-80 deelnemers) en ontvangt van de vergadering een gul applaus. De reguliere interne zaterdagcompetitie was echter net als het zaterdag snelschaaktoernooi door matige opkomst geen groot succes en zal in het volgende seizoen niet worden voortgezet. Frits Veenstra vraagt zich af hoe de interne competitie er volgend jaar gaat uitzien. Hij ziet liever geen groepensysteem maar geeft de voorkeur aan één groep zodat iedereen kampioen kan worden. Na nog wat reacties uit de vergadering stelt de voorzitter dat de opmerkingen (Frans: periodekampioenschap voegt niets toe; Chris: Problemers komen vaker schaken en hebben dus belang bij ander intern systeem, Hans: groepssysteem wel aantrekkelijk) zullen worden meegenomen door het bestuur van de nieuw op te richten club.

Jaarverslag voorzitter

Frits Veenstra vindt het aantal reacties op de enquête (40 voor beide verenigingen) laag.

Jaarverslagen secretaris en externe competitie: geen commentaar uit de vergadering.

5 Financieel jaarverslag/verslag kascontrole commissie

De penningmeester stelt als toelichting dat hij, alles overziend, een tevreden penningmeester is. Weliswaar vielen de inkomsten uit contributie tegen door een dalend ledenaantal, maar door goed kostenbeheer (website, prijzengeld) en de meevaller bij het Best of the West-toernooi werd dat gecompenseerd zodat het resultaat binnen de begroting bleef, waarbij het tekort zelfs iets minder groot uitviel dan begroot.

René Pijlman: "Moet in de exploitatierekening de post 'huur/contributie MSV' worden vervangen door 'huur/contributie WDC?'"

Penningmeester: "Ja".

René Pijlman: "Waarom is de begroting van het Best of the West-toernooi wel kostendekkend en de Koninginnenacht niet?"

Penningmeester: "Dat zijn begrotingsvragen voor de fusievergadering".

Hans Balhuizen: "Het tekort wordt sterk gecompenseerd door het batig saldo van het Best of the West-toernooi terwijl de gewone activiteiten van de vereniging een groter verlies laten zien. Dat is toch een enigszins zorgelijke ontwikkeling".

Penningmeester: "Ja, komt vooral door een dalend ledental (overigens hadden enkele recent bijgekomen nieuwe leden bij Het Probleem aan ons moeten worden toegewezen, maar in verband met de aanstaande fusie is dit niet gebeurd), maar onder de streep is het toch meevallend, en bij fusie is er weer een nieuwe ledensituatie. Wel moeten wij ons realiseren dat het aantal schakers in Amsterdam nog altijd structureel terugloopt, daar hebben wij als vereniging ook mee te maken".

René Pijlman: "Waarom is de post representatie hoger dan begroot?"

Penningmeester: "Dat komt vooral door de vele fusievergaderingen en de kosten voor flyers/PR-activiteiten.

Cor Groen: "Waarom staat er jeugdcontributie op de begroting terwijl er geen jeugdleden meer zijn?"

Penningmeester: "Dit betreft achterstallige contributie van vorig jaar".

Na toelichting en beantwoording van de vragen leest de voorzitter een verklaring voor van de kascontrolecommissie, bestaande uit George Boellaard en Dirk Goes, waarin wordt gesteld dat het financiële beleid van de penningmeester is gecontroleerd en goedgekeurd. De voorzitter stelt voor dat hiermee het bestuur voor de financiële afhandeling van 2012-2013 door de vergadering is gedechargeerd. Onder applaus van de voltallige vergadering wordt dit bekrachtigd.

6 Voorstel tot samengaan met Het Probleem

De voorzitter stelt dat het voorstel tot opheffing van de vereniging onder de voorwaarde gebeurt dat Het Probleem zichzelf deze avond ook opheft en vervolgens een nieuwe fusievereniging met de ex-leden van beide verenigingen wordt opgericht. De penningmeester licht toe dat deze zogenaamde schorsende werking van het opheffingsbesluit formeel pas wordt opgeheven zodra de nieuwe vereniging is ontstaan (dus met statuten en al geregistreerd bij de Kamer van Koophandel), tot dan is de nieuwe vereniging formeel nog in oprichting (i.o.).

Hans Balhuizen vult aan dat het formeel opheffen van een vereniging erg lastig is, en dat dit bij de fusies in het verleden van Tal/PCB/De Kombinatie/DCG nooit goed is gebeurd, en dat het bestuur nog de volle aandacht nodig zal hebben om de juiste formele wijze (met notaris) van opheffen van alle nog bestaande oude verenigingen te voltrekken. De voorzitter antwoordt dat het bestuur nauwkeurig in de gaten zal houden dat het opheffen van de oude verenigingen zorgvuldig gebeurt.

Chris Vos vraagt zich af wat de bestuurssamenstelling van de nieuw op te richten vereniging gaat worden. De voorzitter antwoordt dat er 4 ex-Problemers en 3 ex-Tal/DCG'ers in het voorlopige nieuwe bestuur zullen plaatsnemen. Hiermee zijn de beide bloedgroepen redelijk naar rato vertegenwoordigd in het nieuwe bestuur.

Frits Veenstra vraagt zich af wat er met het clubblad gaat gebeuren bij fusie. De voorzitter antwoordt dat de onderhandelingen nog gaande zijn, maar dat hij begrepen heeft dat onze hoofdredacteur Dirk Goes Hugo de Jonge gaat assisteren bij het maken van een nieuw clubblad voor de fusieclub. Enkele aanwezigen in de zaal spreken dit echter tegen. Enkele andere aanwezigen denken dat Dirk niet zonder een door hem te maken clubblad kan, dus dat hij alleen of met iemand anders in enigerlei vorm wel met iets zal komen in de nieuwe situatie. We wachten met spanning af.

Bert Dreef vraagt zich af hoe het verder gaat met de huidige website. Vanuit diverse hoeken wordt geantwoord dat beide oude sites worden gesloten en er een nieuwe site zit aan te komen, waarbij er op voorhand al diverse domeinnamen met 'Amsterdam West' erin zijn gereserveerd.

René Pijlman vraagt zich af wat er met de status van erelidmaatschap/lid van verdienste gaat gebeuren in de fusieclub. De voorzitter antwoordt dat de oude rechten zullen overgaan naar de nieuwe vereniging. Hans Balhuizen waarschuwt nog eens dat de oude verenigingen niet volledig ingevaren moeten worden in de nieuwe, maar dat er echt een nieuwe vereniging met nieuwe statuten moet ontstaan. De penningmeester bevestigt dit en voegt toe dat er ook bij oprichting van een volledig nieuwe vereniging wel bepaalde rechten over kunnen gaan.

Vervolgens breekt het *moment suprême* aan wanneer de voorzitter de geachte aanwezigen vraagt om het voorstel tot samengaan met Het Probleem te bekrachtigen. Het voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

7 Voorstel vereffening batig saldo/materiaal: overdracht aan de nieuwe vereniging

Ook dit voorstel wordt ter vergadering met algemene stemmen aangenomen.

8 Sluiting

Om 21.25 uur sluit de voorzitter de vergadering.

Het verliezen van een veelbelovende stelling

- door Frans Schoffelmeer -

In Gent speelde ik in de tweede ronde de volgende partij tegen de Russische GM Vjatsjeslav Ikonnikov.

□ Viatsjeslav Ikonnikov
 ■ Frans Schoffelmeer

Commentaar van Frans

1. d4 Pf6; 2. Pf3 e6; 3. c4 Lb4+; 4. Ld2 De7; 5. g3 Pc6; 6. Lg2 Lxd2; 7. Pxd2 d6; 8. 0-0 0-0; 9. a3 a5; 10. b3 e5; 11. d5 Pb8; 12. Pe1 Pg4!; 13. h3 Ph6; 14. e4 f5; 15. Pd3 Pd7; 16. Te1 Dg5!; 17. Pf3 Dh5; 18. exf5 Dxf5; 19. g4 Dg6; 20. Dd2 Pf7; 21. De3 h6; 22. c5 Pf6; 23. cxd6 cxd6; 24. Ph4 Dg5; 25. Dg3 Ld7; 26. f4 exf4; 27. Pxf4 Pe5

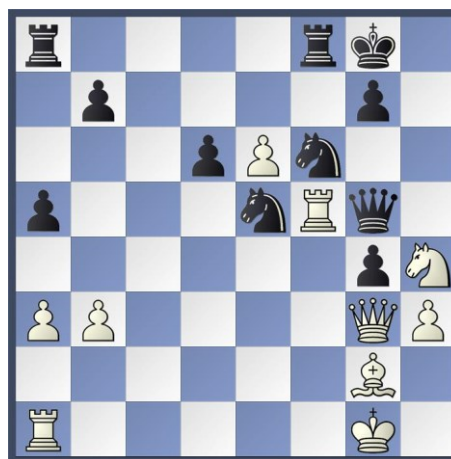

Zwart staat iets beter!

28. Tf1 h5

Nog beter is 28. Tae8.

29. Pe6 Lxe6; 30. dxe6 hxg4; 31. Tf5

31. Dh6?

Juist was 31. Dd2 =/+.

32. hxg4 Pexg4?

Alsnog 32. Dd2 =/+!

33. Te1! Tfe8?

Na 33. Tae8 staat wit iets beter.

34. e7 Tc8; 35. Txf6! Pxf6; 36. Pf5 Dh7; 37. Pxd6 1-0.

Alsnog roemloos ten onder

Van bordenjongen tot directeur – een interview met Jeroen van den Berg

– door Marlo Coolen –

Al tientallen jaren bezoek ik het Hoogoven/Corus/Tata-schaaktoernooi in Wijk aan Zee. Eerst kwam ik er als bezoeker en daarna volgde het spelen. Ook daarin zat een lijn: van rapid naar vierkamp en ten slotte het ultieme: de tienkamp. Vanaf het begin was ik gegrepen en een groot fan. Het was een vanzelfsprekendheid om het toernooi elk jaar in de agenda te zetten. Maar de tijden veranderen en niets is meer vanzelfsprekend. Vanuit mijn liefde voor het toernooi en uit bezorgdheid over de toekomst ervan heb ik Jeroen van den Berg gevraagd of ik hem over het toernooi mocht interviewen. Jeroen stemde toe, en zo spraken we elkaar op 10 maart 2013 in café Batavia tijdens het Bataviatoernooi, waar Jeroen ook bij is betrokken. Dirk werd gevraagd als steun bij het interviewen en als fotograaf. Tijdens het interview maakte een kind aan een tafel naast ons met veel geschreeuw duidelijk dat opvoeding niet voor iedereen is weggelegd. Gelukkig stak Jeroen onverstoord gedurende een uur zijn verhaal af.

Marlo: “In eerdere interviews las ik dat je als bordenjongen bent begonnen. Inmiddels ben je directeur. Hoe word je bordenjongen en hoe word je directeur?”

Jeroen: “Het begrip en het vak bordenjongen is een beetje over. Het bestaat eigenlijk niet meer omdat elektronische borden zijn ingevoerd. Toen ik in 1984 als bordenjongen begon, bij het toen nog Hoogovensschaaktoernooi, had je de elektronische borden nog niet. Toen moest ik ’s avonds nog ouderwets diagrammen plakken en bulletins draaien. Je was dan meestal in de weekeinden niet voor 2 uur ’s nachts klaar met je werk. Als je een pion verkeerd had geplaatst kon je weer helemaal opnieuw beginnen. Alle bulletins moesten worden opgestuurd naar de media dus dat was een hels karwei, maar dat is in de loop van de jaren allemaal sneller en moderner geworden. De elektronische borden hebben heel veel werk overgenomen want ze registreren niet alleen de partijen voor het publiek, maar ze slaan de zetten ook op zodat het niet langer nodig is een bulletin te maken. En bulletins bestaan nu ook niet meer omdat internet zo hot is, daar kun je alles vanaf pakken.

We hebben ooit de International Board Boy Association (IBBA) opgericht, een vakvereniging voor bordenjongens. Ach, we waren toen jong en beleefden veel lol aan die act. We hebben toen als IBBA een groot interview gegeven in een lokale krant, en dat is toen her en der overgenomen. Dat heeft wel tot hilariteit geleid maar het had toch ook wel een serieuze kant want wij vonden dat het vak een beetje werd onderschat. Iedereen is van je afhankelijk. Het was niet alleen de zetten voor het publiek bijhouden, maar de perskamer zat ook op de zetten te wachten en als wij te lang weg waren werden ze daar knettergek. Het commentaar viel op zijn gat, niets werkte meer.

Spelers die we ideaal vonden waren onder andere Spasski en Andersson omdat ze niet veel zetten deden, niet veel uren maakten en heel duidelijk konden noteren. Kortchnoi was voor de bordenjongen in die tijd een ramp want die speelde altijd op winst en zijn notaties waren onleesbaar. Als je dan even weg was geweest en hij had een zet gedaan dan moest je op zijn notatieformulier kijken maar dat was gewoon niet te doen, er stonden alleen maar hanenpoten op.”

Marlo: “Mijn begrip van bordenjongen is heel beperkt. Ik dacht alleen aan het verschuiven van de stukken als er een zet was gedaan.”

Jeroen: “Klopt, maar dat was slechts één van de werkzaamheden die ik toen deed. 1984 was mijn eerste toernooi. Ik studeerde toen nog, maar was al wel aan het einde van mijn studie. Dat wil zeggen, ik vond de studie econometrie niet leuk en was sowieso al van plan er na het eerste jaar mee te stoppen. Toen werd ik gebeld door iemand van de organisatie. Ik had feitelijk geluk want iemand die al was vastgelegd was ziek geworden en moest zich terugtrekken, en ik stond blijkbaar in een bestandje van degene die daarover ging. Ik hoefde niet lang na te denken. Het was een ploegje van jongens die het vaker deed onder leiding van Ton Sibbing, die inmiddels is overleden, en die had een arsenaal aan bordenjongens. Ik was nog vrij jong en nieuw en had het nog nooit gedaan, maar het Hoogovensschaaktoernooi bleek perfect bij mij te passen.”

Marlo: “Was het een jongensdroom voor je?”

Jeroen: “Nee. Toen ik werd gebeld wist ik wel dat er een groepje was die dat regelmatig deed, maar het stond nog een beetje ver van mijn bed. Wat dat betreft was het dus wel een verrassing, maar zeker ook een aangename verrassing. Als je eenmaal bij Hoogovens binnen bent en je doet het goed, dan kun je daar in principe als het een beetje meezit de rest van je leven blijven. Bij mij ging dat ook zo, maar daarna is het allemaal een beetje raar gegaan want nu ben ik toernooi-directeur.”

Marlo: "Hoe gingen die stappen?"

Jeroen: "Eerst ben je bordenjongen, daar werd ik voor ingehuurd, maar daar kwam steeds meer bij kijken. Toen ze merkten dat ik ook wel een beetje kon schaken mocht ik telefonisch de pers die niet aanwezig kon zijn gaan voorlichten. In het vervolg ga je ook als intermediair tussen de media en de spelers optreden. Er was een perschef van het schaaktoernooi, Hans Bakker, - hij overleed helaas op 22 mei van dit jaar - en die liet ons steeds meer serieus werk doen. In de voorbereiding gingen we vergaderingen bijwonen om mee te denken over hoe het toernooi nog beter kon worden. Wat vinden jullie ervan? Dat waren dan ikzelf, Tom Bottema en Marc Spierings (Ton Sibbing werkte er toen al niet meer). Op een gegeven moment ben je volwaardig lid van wat dan de persdienst heet, en toen ben ik op een gegeven moment ook perschef geworden. Dat ben ik eigenlijk niet zo lang geweest want daarna stopte de vorige toernooidirecteur Piet Zwart ermee, en toen hebben ze gevraagd of ik toernooidirecteur wilde worden. Toen ging het ineens hard."

Marlo: "Daar hoefde je niet lang over na te denken?"

Jeroen: "Nou, eigenlijk wel want ik vond mezelf nog te jong. Ik was toen 36. Toen belden ze me nog een keer, en toen heb ik maar ja gezegd. Ik dacht: de stress zie ik dan later wel. Ik had dat jaar als perschef in 1999 Kasparov begeleid, die deed toen voor het eerst mee in Wijk aan Zee en dat is een moeilijke jongen, dacht iedereen. Bij mij viel het reuze mee, we hadden goed contact samen en ik denk dat dat als een soort van proeve van bekwaamheid werd beschouwd. Toen ze zagen dat ik Kasparov op het rechte pad had gehouden dachten ze dat ik ook wel toernooidirecteur kon worden. Het gevolg was wel dat we het jaar daarna, mijn eerste jaar als toernooidirecteur, toen Kasparov er ook weer bij was, bijna elke dag ruzie hadden. Er deugde toen niets, van mij niet en van het toernooi niet. Het derde jaar deed hij weer mee, toen contracteerde ik hem steeds, en toen was hij een beetje wisselend. De ene keer was hij poeslief en de andere keer was er weer van alles mis. Hij heeft achteraf wel in interviews gezegd, en dat heb ik ook van hem zelf gehoord, dat Linares altijd zijn favoriete toernooi is geweest. In Wijk aan Zee heeft hij best wel eens gemopperd maar hij vond het toch een mooi toernooi, dus hij heeft geen spijt gehad. Maar hij is gewoon Kasparov."

Marlo: "Nu je Linares noemt steekt dat. Ik heb altijd het idee gehad dat Linares veel hoger werd ingeschat dan Wijk aan Zee terwijl ik, als ik naar het deelnemersveld kijk en de hoeveelheid deelnemers, het idee had dat juist Wijk aan Zee hét toernooi was."

Jeroen: "Ik denk dat het toch iets anders ligt. Ik denk dat Wijk aan Zee pas echt sterker is geworden, in budget maar ook in deelnemersveld, toen Hoogovens in 2000 Corus werd. Toen konden we ook Kasparov uitnodigen. Kijk, Kasparov kun je uitnodigen maar je moet hem ook betalen! (startgeld). Hij is duur. En eigenlijk had Linares altijd Kasparov en Karpov. Linares heeft echt schitterende deelnemersvelden gehad, en pas nadat Kasparov een paar keer bij ons had meegedaan en ons budget ook omhoog ging kon je zeggen dat wij vergelijkbaar werden met Linares. Dat was in die periode daarvoor echt niet zo. Het enige Nederlandse toernooi dat zichzelf toentertijd in mijn optiek kon meten met Linares was het Interpolistotoernooi in Tilburg. Dat was ook een loeisterk toernooi. Ik denk wel dat Linares altijd wat werd overschat, maar het was wel een prachtig toernooi. Je had daar natuurlijk Rentero, de man die het toernooi oprichtte, dat was een flamboyante man."

Marlo: "Is die er nog steeds bij betrokken?"

Jeroen: "Hij heeft een vreselijk auto-ongeluk gehad en sindsdien wordt hij een beetje uit de wind gehouden. Toen hij nog de oude was, was hij absoluut een fenomeen. Als iemand een snelle remise maakte kreeg hij een brief op zijn hotelkamer met de vraag "Wil jij morgen nog wel meedoen?" of ze kregen een boete van \$ 1.000 voor een goed doel. De spelers pikten dat op de een of andere manier van hem, en dat soort dingen haalde dan weer de kranten. Maar hij betaalde de spelers goed en het was natuurlijk een sterk bezet toernooi. Toen het toernooi nog echt in handen was van Rentero kon je met recht zeggen dat het beresterk bezet was. Nadat Rentero dat ongeluk kreeg werd het budget ook wel wat minder. Wij werden juist toen beter."

Marlo: "Dan is het mijn onervarenheid in de schaakwereld, want voor mij is Hoogoven of Tata echt hét toernooi."

Jeroen: "Dat kun je zo ook wel zien want Hoogovens, Corus en Tata heeft natuurlijk wel de traditie mee. Het toernooi wordt nu al voor de 75e keer georganiseerd, en dat is natuurlijk niet niks. Alleen de traditie al is heel bijzonder."

Marlo: "Baal je er dan van als een toernooi in Londen nieuw op de kalender wordt gezet en ook nog redelijk binnen de periode van Wijk aan Zee valt?"

Jeroen: "Nee, dat vind ik helemaal niet erg. Waar ik vaak wel van baal is als bijvoorbeeld de Fide weer eens besluit een WK-landenteams in januari te organiseren, want dat doen ze wel eens. Dat hakt er wel een beetje in en dan krijg je wel wat strijd. Ik vind niet dat de Fide dat soort grappen moet gaan uithalen, want dat is een beetje politiek. In die politieke kwesties zit ik ook wel eens. Binnen de wereldschaakbond hebben we wel eens openlijk laten merken niet helemaal gelukkig te zijn met hoe ze functioneren en beslissen. Toch een beetje een dictatoriaal bewind van die Iljoemzjinov zo nu en dan. Hele eigen inzichten, nauwelijks overleg, en daar zijn wij als particuliere toernooien ook weleens het slachtoffer van geworden. Dan gaan ze weleens pesten door een groot toernooi in januari te organiseren, en dat is irritant. Gelukkig hebben we de laatste jaren nauwelijks nog te maken gehad met dit soort onaangename situaties."

Dirk: "De Fide is natuurlijk een corrupte organisatie."

Jeroen: "Dat zijn jouw woorden, dat zal ik nooit zeggen, maar ik begrijp wel wat je bedoelt!"

Dirk: "Ik ben er zelf altijd een groot voorstander van geweest om uit de Fide te stappen en een bond op te richten van fatsoenlijke landen."

Jeroen: "Dat lost volgens mij niets op, dan heb je geen organisatie. De Fide heeft wel gewoon een organisatie achter zich staan en ze hebben ontzettend veel geld. De spelers zijn daarmee al tevreden, want die moeten leven. Wat jij schetst is de ideale situatie maar die krijg je helaas niet voor elkaar. De westerse landen willen geen geld meer in het schaken steken."

Marlo: "Toen ik van startgelden hoorde was ik eigenlijk een beetje teleurgesteld. Is het niet mogelijk om het prijzengeld te verhogen?"

Jeroen: "Dat deed Linares de laatste jaren. Die hadden een eerste prijs van € 100.000, maar dat was dan wel bruto. Dan moest je nog een kwart inleveren van je eerste prijs, dus dat was nog wel vrij fors. Iedereen deed mee en je kreeg geen startgeld. Je kreeg nog wel je hotelkamer en je eten vergoed, dat doen ze in Linares altijd. En er is één probleem: in Linares weet ik dat het gebeurd is, al hebben ze dat nooit publiek gemaakt, dat topspelers toch weer garantiegeld gingen vragen, geen startgeld maar garantiegeld. Ik vind het met startgeld veel duidelijker, je weet precies waar je aan toe bent, je hebt gewoon je begroting waterdicht, terwijl je met garantiegeld ineens een flink bedrag tekort kunt komen."

Marlo: "De schakers blijven inzet tonen?"

Jeroen: "Toen het toernooi in Sofia nog bestond, met die Sofia Rules in kleine toernooien, vond ik dat wel goed. Je mag geen remise aanbieden en je mag alleen remise claimen bij de arbiter. Dat werkte wel, maar wij hoeven dat niet te doen. Ze hebben het ons meerdere malen proberen op te leggen. Kijk, als het een Fide-regel wordt moeten we wel, maar als je naar ons laatste toernooi kijkt hebben we niets te klagen. Het is een zwaar toernooi, vergis je niet. De spelers klagen niet, dat verbaast me weleens. Je kunt een keer ziek worden en als je dan een keer in 20 zetten remise speelt, of in een uurtje, ik zeg het nooit te hard, dan snap ik dat wel, ik ben zelf ook schaker. In ons contract staat heel duidelijk: we verlangen van je dat je minimaal 3 uur achter je bord zit en minimaal 30 zetten doet. Speel je iets te veel snelle remises dan is er niets aan de hand, ten minste niet letterlijk, maar je loopt wel de kans dat je nooit meer wordt uitgenodigd. Het is dus meer een streng advies dat we ze meegeven. Kijk uit, we houden het in de gaten. Als het een enkel keertje voorkomt door ziekte of weet ik veel wat, ja ik snap dat wel. Ik houd niet zo van die keiharde regels. Wat bijvoorbeeld helemaal niet werkt is het zero tolerance-beleid; als je één seconde te laat komt een nul. Dat werkt niet."

Marlo: "Is Tata gebonden aan de Fide-regels?"

Jeroen: "Wat betreft het zero tolerance-beleid mogen wij dat zelf invullen, we zijn niet verplicht dat toe te passen. We hoeven ook geen dopingreglementen uit te voeren. Je hebt wel een Fide-reglement dat je je netjes moet gedragen achter het bord, en de arbiters volgen dat. Het zou zo maar kunnen dat in het Fide-reglement wordt opgenomen dat je geen remise mag aanbieden, maar dat is nog niet in het reglement opgenomen. Bij de WK-matches worden de spelers gefouilleerd op elektronica. Dat vind ik volledig terecht want de belangen zijn groot, het gaat om miljoenen. Ze moeten door een detectiepoortje en worden gefouilleerd, net alsof je het vliegtuig instapt. Ik vind dat volkomen normaal, maar dat doen wij niet, wij zouden voor gek worden verklaard."

Marlo: "Je bent nu toernooirecteur. Is dat een dagtaak? Is het een beroep?"

Jeroen: "Het is zeker een beroep. Ik ben ook directeur van het Univé-toernooi in Hoogeveen, van die twee toernooien gecombineerd kan ik rondkomen. Ik heb alleen geen pensioen, dat soort extra dingen heb ik allemaal niet. Ik ben een kleine zelfstandige. Ik doe ook nog een aantal kleine toernooien zoals het Batavia-toernooi. Dat doe ik puur voor het schaken, dus dat levert me verder niks op, maar dat is voor de contacten belangrijk. Verder kun je jeugdspelers een kans geven, en die komen later dan misschien ook weer een keer naar Wijk aan Zee. Bovendien kun je af en toe ook eens experimenteren, dat vind ik ook wel leuk. Als het goed gaat met Univé en Tata zijn zij ook wel eens bereid om mee te helpen als ik bijvoorbeeld de Batavia-begroting niet rond krijg. Daar gebruik ik het ook wel eens voor."

Dirk: "Je bent dus eigenlijk een zzp'er?"

Jeroen: "Ik ben een zzp'er, alleen ik werk niet elke dag van 9 tot 5. Er zijn wel perioden in het jaar dat ik het druk heb en perioden dat ik het rustig heb. Februari is voor mij de rustigste maand, kort na het Tata-toernooi, dan heb ik geen andere toernooien, alleen het Batavia-toernooi komt er dan aan, maar dat staat dan meestal al op de rails. Maart is een vrij drukke maand met veel afspraken voor Tata, maar ook voor Univé. Dan ben je met de begrotingen bezig. Dat is in deze tijd heel zwaar want op alles wordt bezuinigd en je wil toch overeind blijven. Gelukkig willen beide sponsors door, maar het gaat gewoon slecht door de huidige crisis.

Ik ben nu met de begroting Hoogeveen 2014 bezig. Daar moet ook behoorlijk worden bezuinigd. Met Wijk aan Zee zijn we alleen maar bezig met de vraag hoe het toernooi er gaat komen, want dat is nog steeds niet duidelijk. Het toernooi is wel gegarandeerd maar hoe het komt Ik hoop dat het allemaal blijft zoals het nu is, daar gaat wel mijn voorkeur naar uit en gelukkig ook van het bedrijf, maar je moet heel geduldig manoeuvreren. Het hoort ook bij mijn werk dat je niet je geduld verliest, dat je niet zenuwachtig wordt."

Marlo: "Mag je iets over de ordegrrootte van het startgeld zeggen?"

Jeroen: "Nee, over geld praat ik nooit."

Marlo: "Is dat wel het substantiële deel van de organisatiekosten?"

Jeroen: "De A-groep zit er voor een riant deel in, met het prijzengeld erbij is dat wel 30% van de begroting. Dat is dus wel een significant deel van de totale begroting van het toernooi."

Dirk: "Wie bepaalt er eigenlijk wie er wordt uitgenodigd?"

Jeroen: "We hebben een organisatiecomité en werken vanuit een team, maar ik ben wel degene die verantwoordelijk is voor het uitnodigingsbeleid, dus ik maak een lijstje en maak binnen het comité mijn voorkeuren bekend. Wat ook heel vaak gebeurt is dat het bedrijf zegt "Kun je niet een speler uit dat land uitnodigen, dat is interessant voor ons." Brazilië bijvoorbeeld, daar zit ook een flinke staalsector, of China en India natuurlijk.

Ik doe het ook omgekeerd. Dan geef ik aan: jongens ik heb nog ruimte. Dat is natuurlijk het voordeel van in drie groepen spelen, want die hoeven niet per se in de A-groep, die kun je ook in de B- of C-groep zetten."

Marlo: "Je zei: het mooiste en grootste toernooi van de wereld. Wordt dat ook algemeen zo gevoeld?"

Jeroen: "Op dit moment wel. Het enige toernooi dat ik zelf nog mooier en groter vind is de Olympiade. Daar ben ik een paar keer geweest, echt schitterend. Daar lopen een paar duizend schakers rond. Het is één grote familie, er zijn feestjes, het is echt *the place to be* in het schaken, daar kom je iedereen tegen. Daar kunnen en willen we ons niet mee meten."

Marlo: "Kun je een toernooi van deze omvang met *crowd funding* financieren, of als aanvulling?"

Jeroen: "Dat zou kunnen. We hebben zelf *The friends of Tata Steel*, maar dat is allemaal erg lokaal. Het toernooi is ooit opgericht vanuit de regio, met landelijke uitstraling, maar dat werd regionaal met internationale uitstraling. Inmiddels is het een internationaal toernooi, maar het is nog steeds een lokaal gebeuren. Dat is zo goed van het Tata-toernooi, in commercieel opzicht. Ze investeren veel geld in het organiseren van avondjes met politici (ook landelijke politici), er is een NK voor journalisten. Ze organiseren ook veel voor *the friends of Tata Steel*, dat zijn kleine bedrijven die een beetje geld geven voor het toernooi. In ruil daarvoor krijgen ze dan een leuke avond. Dan ontmoet je elkaar en ben je aan het netwerken, en dat doen ze ontzettend goed. Andere toernooien doen dat veel te weinig. Je toernooi wordt daardoor wel wat duurder maar je krijgt er veel meer voor terug."

Marlo en Jeroen filosoferen over het Tata-toernooi.

Er volgt een korte pauze om een Grimbergen te bestellen.

Marlo: "Wie is je all time favorite?"

Jeroen: "Judith Polgar, met haar ben ik in de loop der jaren bevriend geraakt. Gedurende het jaar heb ik regelmatig contact. De laatste tijd heb ik haar niet veel gezien maar binnenkort komt ze weer naar Amsterdam en dan zie ik haar weer. Ik ben wel eens bij haar in Boedapest geweest en ik ben op haar bruiloft geweest. Dat is dan het leuke dat je dat aan je werk overhoudt. Ze is heel leuk, geestig. Met Ivan Sokolov kan ik het altijd wel goed vinden en ook met de meeste Nederlandse nieuwe jongens zoals bijvoorbeeld L'Ami en Smeets. Ook Anish Giri is een prima jongen. Als ik in het buitenland kom pffff, ik ken er zo veel! Peter Leko is een heel aardige jongen. Als schaker krijgt hij weleens op zijn lazer omdat hij zo saai is, maar wat betreft persoonlijkheid vind ik hem een buitengewoon aimabele jongen."

Marlo: "Lijdt hij daar onder?"

Jeroen: "Ik denk het wel een beetje, en dat vind ik niet altijd even eerlijk. Bij ons heeft hij dit jaar zijn comeback gemaakt en hij was dolblij. Hij is me eeuwig dankbaar. Hij heeft ontzettend goed gespeeld en ook nog met aantrekkelijk schaak. Leko wil gewoon 50% of plus 1 of 2 halen, maar hij haat verliezen. Dan krijg je meer remises.

Ivanchuk is natuurlijk een wat mystieke figuur, zo noem ik het maar, een aparte jongen. Ik vind het wel een geniale schaker en dat soort figuren vind ik per definitie mooi. Met hem kan ik het ook redelijk goed vinden maar hij zit toch regelmatig in zijn eigen denkwereld verstopt. Het is niet iemand waarmee je gezellig een glaasje wijn gaat drinken of over het leven gaat praten, alhoewel dat af en toe wel kan hoor.

Topalov vind ik ook een hele aardige jongen en Kramnik ook! Ondanks dat ze elkaar tot het diepste haten waren ze wel beiden in Wijk aan Zee. Ik heb ze allebei gezegd: "Sorry dat ik het zeg maar ik vind jou leuk en ik vind jou leuk (dat zei ik dan individueel want ze kwamen niet bij elkaar in de buurt), ik praat met jullie allebei en kies ook in de media geen partij. Ik wil dat jullie je netjes gedragen tegenover elkaar, maar ik ga geen partij kiezen. Ik vind het jammer want ik vind jullie allebei aardig", en dat werd geaccepteerd. En ik meen het ook."

Marlo: "Dit is allemaal op het persoonlijke vlak, maar wat betreft het schaken?"

Jeroen: "Als je puur naar het schaken kijkt is mijn held Kasparov. Altijd geweest en daar ben ik ook groot mee geworden. Ik was dan ook heel trots toen ik hem in Wijk aan Zee mocht opvangen, maar wat betreft schaken is Karpov natuurlijk ook een geniale speler. Kijk, ik probeerde vroeger altijd een beetje als Kasparov te spelen, maar zoals Karpov had ik ook wel willen spelen. Het is zo ondoordringbaar en zo mooi. Topalov vind ik ook een mooie speler. Spelers die puur op de aanval spelen en ook met zwart willen winnen, dat zijn wel mijn favorieten. Ik heb ook veel bewondering voor het spel van Aronian. Hij heeft een enorme openingskennis en wil altijd laten zien dat hij beter is dan zijn tegenstander. Hij speelt partijen waarvan je denkt: hoe is het mogelijk dat je dat wint. Carlsen doet dat ook, die heeft weer een heel nieuwe manier van schaken ontwikkeld. Dat je gewoon beter bent dan de wereldtop en geen theorie speelt."

Het krijsende kind dat steeds aan de tafel naast ons heeft gezorgd voor een vermoedend rumoer vertrekt vanaf dit moment. De rust keert weer en de teksten van Jeroen zijn weer goed verstaanbaar in het digitale bestand.

Jeroen: "Van een speler als Bosboom kan ik ook erg genieten. Het is natuurlijk wel van een iets lager niveau dan Kasparov en Karpov, maar de manier waarop hij schaakt! Zelfs de partijen die hij verliest zijn zo briljant. Dat dat nog kan. Hij heeft geen computer thuis en weet bij wijze van spreken niet eens hoe dat ding werkt. Er is wel eens voorgesteld om zijn mooiste partijen te bundelen maar hij is ze ongetwijfeld kwijt. Dat soort spelers zijn er natuurlijk wel meer. Van die hakers, die koste wat het kost willen winnen, dat vind ik mooi. Ik probeer het zelf ook vaak maar ik ben natuurlijk niet zo goed. Aan de andere kant kan ik ook van een ragfijne positionele overwinning genieten. Alleen snap ik het niet, het is niet mijn spel. Ik ben ook nooit een goede schaker geworden. Wat moet je spelen, Tfd1 of Tad1? Een grootmeester weet dat, ik weet het nog steeds niet.

Jan Timman was ook een schitterende speler toen hij nog in de top 10 van de wereld stond. Hij wilde altijd winnen, ook met zwart. Hij was zeer allround, wat heel knap is als je dat kunt: tactisch, strategisch, de opening goed kennen, de eindspelen. Dat was zijn grote kracht. De toppers van tegenwoordig zijn ook allemaal allround. Aronian en Carlsen zijn strategen maar kunnen ook 30 zetten diep rekenen. Kramnik ook trouwens.

Een toernooi van 13 ronden is niet meer helemaal van deze tijd, het is loodzwaar, en daarom is het kandidatentoernooi in Londen, als je kijkt wie er mee doen, echt smullen. Een schitterend toernooi moet het worden."

Marlo: "Je zegt niet meer van deze tijd, maar toch hoor je spelers daar niet over."

Jeroen: "Nee, ze klagen niet en dat is ook het mooie van de nieuwe lichting spelers. Jongens als Carlsen en Giri voelen aan dat dit een toernooi is met traditie, en dat vinden ze heel belangrijk. Die jongens zijn keurig opgevoed. Waarom doe je mee aan het Tata-toernooi, of waarom doe je mee aan Londen of Linares? Omdat je een professional bent met een hoge rating, en dan moet je je netjes gedragen. Ze vinden het ook heel leuk dat de amateurs in dezelfde zaal zitten. Tijdens het Science Park-toernooi van 2012 wandelde Ivanchuk zelfs langs de borden, ook bij de lagere groepen. Ivanchuk is net Kortchnoi."

Marlo: "Heb je tot slot nog een mooie anekdote over je ervaringen als toernooirecteur?"

Jeroen: "In het eerste jaar dat ik directeur van het toernooi in Hoogeveen was speelde Spasski mee. Op een dag viel hij flauw, kwam heel ongelukkig terecht en moest naar het ziekenhuis. Ineens zat ik daar met Boris Spasski in het ziekenhuis. Ik was toen erg ongerust. Zijn partij kon gelukkig twee uur worden uitgesteld. Terwijl hij daar lag met een grote hoofdwond ging hij zich tegenover mij uitvoerig excuseren. Ik dacht toen wel: dat is dus toernooirecteur zijn; dat hier Boris Spasski ligt, de beroemde man van de match tegen Fischer, die zich tegenover mij gaat verontschuldigen. Spasski gaf aan dat hij eerder tegen mij had moeten zeggen dat hij de laatste tijd last had gehad van flauwtes. Hij had lage bloeddruk in die periode en dat had hij niet verteld toen ik hem contracteerde. We hadden al wat discussie gehad over het startgeld en hij voelde zich nu heel schuldig. Vervolgens ging hij een uur lang alle verhalen over Fischer vertellen. Schitterend! Een uur later zat hij met de hoofdwond achter het bord. De partij duurde natuurlijk niet lang en vervolgens ging hij het commentaar bij de partijen geven. Al met al een prachtige ervaring!"

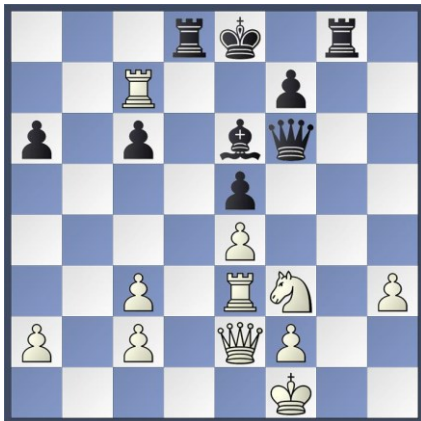
Nawoord

In juli 2013 kwam ik Jeroen weer tegen bij het Science Park Toernooi in Amsterdam. Ik vroeg hem toen of hij al iets kon zeggen over de toekomst van het toernooi. Jeroen: "We hebben lange tijd moeten wachten op een definitieve beslissing. Gelukkig is deze eind juni genomen. Ik mag, kan en wil er nog niet te veel over zeggen, maar het toernooi gaat zeker door en er zullen veel dingen gaan veranderen. De plannen zien er mooi uit en als alles volgens plan verloopt zullen we in september naar buiten treden met nieuws over de nieuwe toernooiopzet. De amateurgroepen zullen trouwens gewoon blijven bestaan."

De schoonheid van het spel

(oplossingen op de volgende bladzijde)

Opgave 1

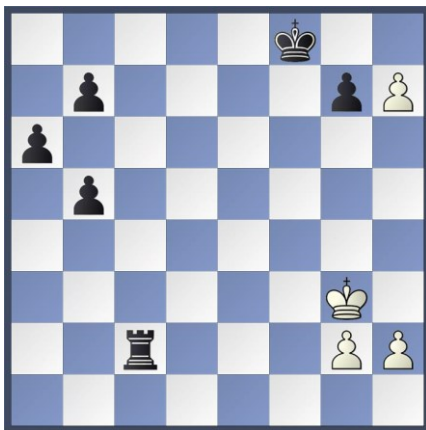
Zwart aan zet wint.

Opgave 4

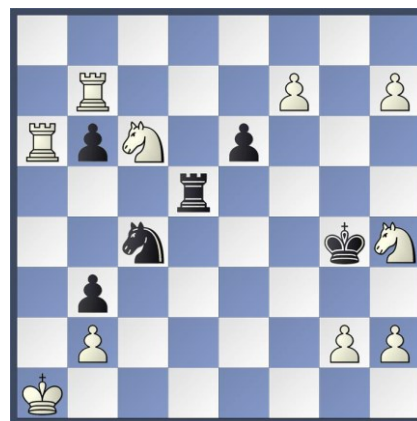
Zwart aan zet wint.

Opgave 2

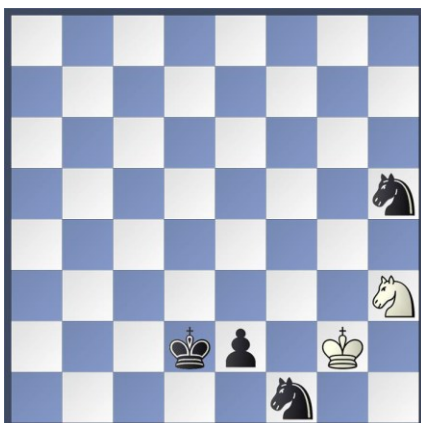
Zwart aan zet wint.

Opgave 5

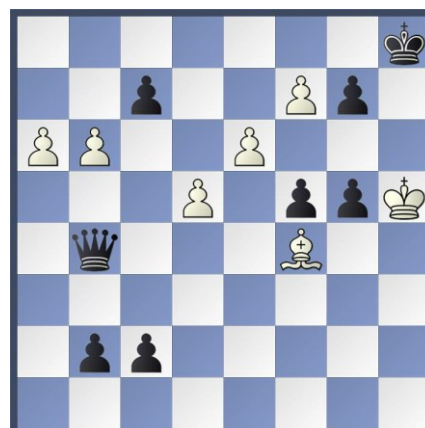
Wit aan zet wint.

Opgave 3

Wit aan zet maakt remise.

Opgave 6

Wit aan zet wint.

Oplossingen van de vorige bladzijde

- door Dirk Goes -

Opgave 1

De eerste zet is makkelijk: **1. Lxh3+**; **2. Ke1**, maar hoe nu verder? Zwart combineert erop los met **2. Dxf3**; **3. Dxf3** (3. Txf3 is relatief iets minder slecht maar evenzogoed kansloos na 3. Tg1+; 4. Df1 Txf1+; 5. Ke2 Lg4) **Tg1+**; **4. Ke2 Lf1+**; **5. Ke1 Lc4 mat**. Een combinatie waar een gemiddelde grootmeester zich niet voor zou schamen, maar de winnaar van deze partij is geen grootmeester, nog niet althans. Was getekend: Everett Smith, 8 jaar jong Deze partij werd enige tijd geleden gespeeld in het kader van de interne jeugdcompetitie van VAS. De witspeler was overigens de in Probleemkringen niet onbekende Raj van Pareren.

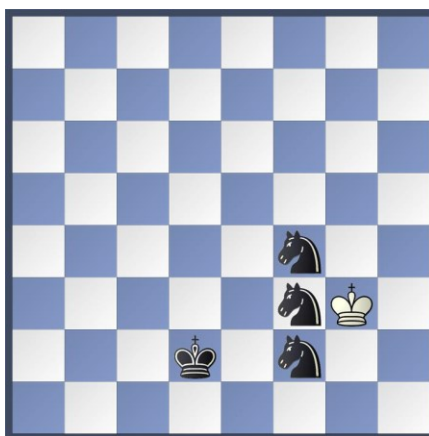
Opgave 2

In 1903 was wereldkampioen Emanuel Lasker in Londen om een simultaan over 20 borden te geven. De stelling in opgave 2 is uit één van die 20 partijen, en de Nederlander Rudolf Johannes Loman, die destijds in Londen woonde, is de tegenstander. Zwart kan met een gerust hart opgeven, maar hij geeft nog een *Rachenschach* met **37. Tc3+**. De zet 38. Kf2 gevolgd door wandeling naar de toren is nu winnend, maar de grote Lasker gaat de mist in met **38. Kg4?? Tc4+**; **39. Kg5 Th4!!**; **40. Kxh4 g5+**; **41. Kxg5 Kg7** en zwart won het pionneneindspel. De zet 39. Th4!! is de schaakgeschiedenis ingegaan als 'de zet van Loman'.

Opgave 3

Dit is één van mijn *all time favourites*, in 1937 samengesteld door Herbstmann en Kubbel. Op normale wijze is de zwarte e-pion niet te stoppen, dus moet er met **1. Pg1** een truc worden bedacht. Na 1. Pf4+ gaat de witte koning natuurlijk niet naar het veld f3, want dan kan de pion wel tot dame promoveren, maar hij speelt 2. Kh1 met onontkoombaar pat, dus zwart probeert **1. Pe3+** en wit vindt met **2. Kh3** het enige veilige veld (2. Kh1? e1D). Ook minorpromoties helpen niet: 2. e1P; 3. Pf3+ Pxf3 pat. Dus: **2. Pf4+**; **3. Kh2 Pg4+**; **4. Kh1 Pf2+**; **5. Kh2** en nu wel **5. e1P** want de patgrappen zijn er dan eindelijk, eindelijk uit. Echter: **6. Pf3+ Pxf3**; **7. Kg3!!**

Tim Krabbé noemt dit met recht de moeder aller vorken. Met één zet worden drie paarden tegelijk aangevallen, de enige manier om een niet te winnen eindspel met twee paarden te vermijden is **7. Ke3** en het is gruwelijk pat.

Opgave 4

De fameuze Duitse grootmeester Lothar Schmid is, behalve door zijn partijen, ook bekend geworden door twee andere dingen: hij was scheidsrechter tijdens de tumultueuze WK-match Fischer-Spasski, Reykjavik 1972, en hij was een verwoed verzamelaar van schaakboeken. Bij zijn overlijden, op 18 mei van dit jaar, liet hij de naar verluidt grootste schaakbibliotheek ter wereld na.

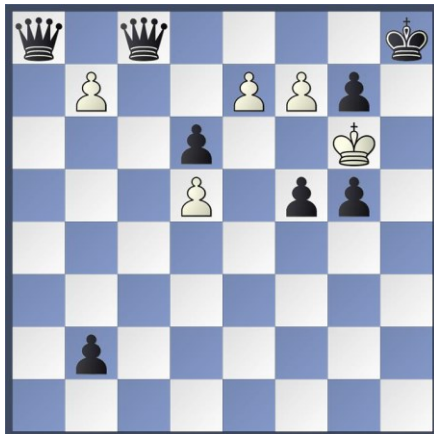
In zijn partij tegen de Zwitser Josef Kupper, die werd gespeeld tijdens de Schaakolympiade van 1968 in het Zwitserse Lugano, ging het hard tegen hard. Kupper heeft materiaal geofferd voor een sterke aanval en Schmid kiest voor de tegenaanval met **20. e5!** Op 21. Dxe5 komt nu eenvoudig 21. Dxf6, maar wit vindt het fraaie **21. Pf5!** Dat lijkt beslissend; immers: 21. exf4; 22. Pe7+ Kh8; 23. fxe7 mat of 21. Dxf6; 22. Lxe5. Schmid kiest opnieuw voor de tegenaanval: **21. Lxg2+!**; **22. Kxg2 Dxf6** met in het achterhoofd de schwindel 23. Lxe5 Dxf5; 24. Dxf5 Pe3+. In de partij volgde nog **23. Dxe5 Dxe5**; **24. Lxe5 Tfe8** en zwart won na 38 zetten.

Opgave 5

Wit moet op zijn tellen passen in deze fascinerende studie van de Rus Tigran Borisovich Gorgiev want er dreigt 1. Td1 mat. Hij moet liefst acht keer op rij de enige zet vinden, en daar gaat-ie dan: **1. Td7 Txd7**; **2. Pe5+ Pxe5**; **3. Ta4+ Kg5**; **4. Pf3+ Pxf3**; **5. Tg4+**. Gaat zwart naar de f-lijn dan komt 6. f8D+, gaat-ie naar de h-lijn dan komt 6. h8D+, geen keus dus: **5. Kxg4**; **6. gxf3+ Kg5**; **7. h4+ Kg6** en nu de *finishing touch* **8. f8P!+ Kg7**; **9. Pxd7 Kxh7**; **10. Pf8+ Kg8**; **11. Pxe6** en uit. Een soort weggeefschaak, maar wel winnend!

Opgave 6

Ik ben een groot liefhebber van de eindspelstudies van Leopold Adamovich Mitrofanov. De opgave in deze studie (wit wint) lijkt gezien de achterstand in materiaal en de stelling op het bord, met twee zwarte pionnen op promoveren, vrijwel onmogelijk, maar Mitrofanov kon toveren. Wit begint met **1. Kg6** en dreigt vooral d5-d6, waarna de f-pion promoveert en mat geeft. Zwart speelt daarom **1. Df8** en de zaak lijkt beklonken maar er volgt zeer fraai **2. Ld6!!** Op 2. Dxd6 wint nu 3. a7 Df8; 4. a8D Dxa8; 5 e7, dus **2. cxd6**. Dan komt ook **3. a7 c1D**; **4. a8D Dxa8**; **5. e7**. Zwart heeft maar één zet om de achtste rij te verdedigen, **5. Dcc8**, en nu de absolute killer **6. b7!!** Eén van de dames moet nu de achtste rij verlaten en wit geeft mat. De verleiding een diagrammetje van de slotstelling te plaatsen kan ik niet weerstaan:

I did it my way